

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मास्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

॥ अथ वेदांतचिंतामणि प्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ शुद्धाद्वैतं सर्वशक्तिजडजीवादिकारणं ॥ साकारं सच्चिदानंदं वेदश्रीपुरुषोत्तमं ॥ १ ॥ मायावादतमो
 नाशभक्तिमार्गप्रकाशयोः ॥ सूर्याचंद्रमसौस्तौमिश्रीमद्वल्लभविठ्ठलौ ॥ २ ॥ भक्तोगुरुश्रीब्रजवल्लभस्यपितुर्घनश्यामतआ
 मविद्यः ॥ गोवर्द्धनोबालनिबोधनायवेदांतचितामणिमातनोति ॥ ३ ॥ अथैतद्विश्वमखिलं नानारूपं निरीक्ष्यते ॥ अतीव
 चित्रमेतस्य कारणं परिचित्यतां ॥ ४ ॥ यत्पूर्ववृत्तिनियतं यदुत्पत्तावपेक्ष्यते ॥ तत्तस्य कारणं प्रोक्तं कार्यमुत्पाद्यमस्ययत् ॥
 ५ ॥ यथामृत्साकुलालश्च दंडादिर्घटकारणं ॥ तथेदं किमुपादायकेन वा निर्मितं भवेत् ॥ ६ ॥ चेतनस्य मनुष्यादेः पितरौ तं
 तथाविधौ ॥ जडस्याप्यथ वृक्षादेर्बीजाद्यं यद्यपि स्फुटं ॥ ७ ॥ पित्रोः पितामहौ मातामहौ तेषां तथेतरे ॥ एवं विचारे को वा
 दौ किञ्च सगर्भोऽस्ति मैथुनात् ॥ ८ ॥ किमादौ पुरुषः स्त्रीवो भयं वेत्यपि संशयः ॥ एवं जडेऽपि वृक्षस्य बीजं तत्फलतः फलं ॥ ९ ॥ वृ
 क्षाद्वृक्षांकुरं बीजात्तत्तुर्वा बीजमादिमं ॥ नाध्यवस्यति धीः किंचिदंततः परिचितने ॥ १० ॥ तस्मात्सर्वप्रपञ्चस्य निदानं ब्रह्म
 केवलं ॥ आदित्वादद्वितीयत्वात्सर्वरूपत्वशक्तितः ॥ ११ ॥ सर्वधर्मविशिष्टत्वाद्वैश्वर्यात्तत्त्वसिद्धितः ॥ स्वयमेव स्येच्छयेदं
 स्वरूपादुदपादयत् ॥ १२ ॥ यथोर्णनाभिलालात आलयं सृजतीच्छया ॥ पात्यत्येवं त्वस्य सृष्टिस्थिति संलुप्तयस्ततः ॥ १३ ॥
 पञ्चभूतात्मकं सर्वं किं न तान्येव कारणं ॥ निरास्पदत्वं नैषां चोचितो योगः स्वतो यतः ॥ १४ ॥ कालजीवादयो नैतन्मया स्ते
 षांकुतोभवः ॥ किंच पञ्चैव तान्येवं स्वभवान्येव वा कुतः ॥ १५ ॥ अतो वश्यं सर्वबीजं स्वतंत्रं चैकैर्दशिता ॥ प्रवर्तको नियं

१ कारणं २ कार्यानुरूपौ ३ सर्वज्ञः सर्वशक्तिमान्कश्चिदेक एवास्य जगतः कर्तेति सर्वमनेषु प्रसिद्धं

ताचयोहेतुःस्थितिनाशयोः ॥ १६ ॥ तद्वत्तत्कास्तिसर्वत्रव्याप्तं व्योमेव ह्यपि ॥ कस्मान्नदृश्यतेऽस्माभिस्तिरोभूयतःस्थि-
 तं ॥ १७ ॥ घर्म्मननाशयेद्वायुस्सन्नप्यारुद्धकंदरे ॥ व्यजनेनाऽनुभूयेततथाज्ञानेनदृश्यते ॥ १८ ॥ घटादिनविलोक्येतति-
 रस्करणिकादृतं ॥ मायाजवनिकाच्छन्नंतथाब्रह्मनलक्ष्यते ॥ १९ ॥ अस्मेवतत्पिकाःकाकाःशुकाहंसाःकलापिनः ॥ अ-
 सिताहरिताःश्वेताःकृतायेनचचित्रिताः ॥ २० ॥ परस्परविरुद्धस्याऽतिविचित्रस्वरूपिणः ॥ यद्विश्वस्योद्भवेहेतुर्नियमेनय-
 थोचितं ॥ २१ ॥ सूर्यादीनांसुदुर्ज्ञेयथात्मानांप्रकाशनं ॥ निराधारेस्थितिर्यातिर्नियतानित्यतायतः ॥ २२ ॥ एवंवि-
 धैःश्रुतैर्दृष्टैःप्रकारैर्बहुभिःस्फुटैः ॥ स्थिरेणमनसास्पष्टंब्रह्मनिश्चीयतांदृढं ॥ २३ ॥ कुसुमांजलिमुख्येषुग्रंथेष्विशेषेऽनुमाशत-
 म् ॥ अदृश्युदयनाचार्यादिभिस्तेनोदितंयथा ॥ २४ ॥ कार्याऽऽयोजनधृत्यादेःपदात्प्रत्ययतःश्रुतेः ॥ वाक्यात्संख्याविशे-
 षाच्चसाध्योविश्वविदव्ययः ॥ २५ ॥ जडंभूतादिकंजीवान्सृष्ट्वान्यदपिभूततः ॥ न्यूनाधिकत्वतोदेहाश्चित्रानानाविधाः-
 कृताः ॥ २६ ॥ तेषुजीवादिसंस्थाप्यमाययामोहयत्स्वया ॥ मोहितानविजानीमोब्रह्मकिंकीदृशोवयं ॥ २७ ॥ श्रुतिष्व-
 पिपुराणेषुब्रह्मादीनांभवस्ततः ॥ बहुधामानवादीनांसर्गोस्तीत्यवधार्यतां ॥ २८ ॥ एवंसृष्ट्वाप्रवृत्त्यर्थंमर्यादांपापपुण्ययोः॥
 सर्वाज्ज्ञापयितुंचान्यद्वेदांविष्कृताःस्वतः॥ २९ ॥ सोऽप्यासफलाकर्ममर्यादातत्ररूपिता ॥ ज्ञानार्थस्वस्वरूपंचमुक्तिर्भक्ति-

१ गतिः २ अंतर्यामिमृति ३ पार्थिवानांशरीराणामर्द्धनपृथिवीमतेत्यादिवचनैः ४ आदिशब्देनप्राणिन्द्रियादिसंग्रहः ५ स्वस्वरूपज्ञानभक्त्यादि-
 कं ६ मायश्चितादिरूपायः

श्वेदांशिता ॥ ३० ॥ इदं यः सुकृतं कुर्यात्स इदं सुखमाप्नुयात् ॥ इदं च दुष्कृतं कृत्वेदं भुंजीत सदुष्फलम् ॥ ३१ ॥ वेदेषु विद्यमानेषु विविच्योपदिशत्स्वपि ॥ यथा यथायः कुरुते वदत्यस्मै तथा तथा ॥ ३२ ॥ कर्मानुसारतो वंशो देहो विद्याच वैभवः ॥ इत्यादि प्राप्यते सर्वप्राप्तदेहादिसंभवैः ॥ ३३ ॥ कर्मभिश्चापरं सर्वतज्जैस्तैश्चान्यदाप्यते ॥ बहुपापास्तु नरकं बहुपुण्याः सुरालयं ॥ ३४ ॥ गच्छंतियातनादेहं पुण्यदेहं च संश्रिताः ॥ तत्र भुक्त्वा भुवं याताः प्राप्नुवंति तथा खिलं ॥ ३५ ॥ अखंडो नंत एतादृक् प्रवाहोऽयं प्रवर्तते ॥ यथा प्रावृट् जलैर्नद्याः प्रवाहो ह्यपराहतः ॥ ३६ ॥ जगदीशस्य लीलायं प्रपंचो निखिलो मतः ॥ मृतपुत्तलेषु राजानममात्यमनुगादिकं ॥ ३७ ॥ यथा बालः करोत्येव मत्रेशोऽपि निजेच्छया ॥ क्वचित्सख्यं क्वचिद्वैरमित्याद्यप्यखिलं तथा ॥ ३८ ॥ बहुप्रपंचादृश्यं ते क्रीडाबुद्धिबलादयः ॥ सांश्वर्या अपि जीवानां यद्यल्पविषया अपि ॥ ३९ ॥ विश्वं त्वनंतविषयमीशक्रीडात्मकं तदा ॥ अकुंचितप्रपंचं च सांश्वर्यं न कुतो भवेत् ॥ ४० ॥ केषांचिद्धारुखंडानां नाम भूपादिकथ्यते ॥ निर्धारिताश्च गतयस्तत्पट्टकस्यैव काश्चन ॥ ४१ ॥ आधारोऽपि चतुःषष्टिनिलयोऽकारिनागरैः ॥ विधीयते युद्धमात्रं यदितत्राप्यनंतता ॥ ४२ ॥ तदा त्रकिमुवक्तव्यं प्रपंचे भगवत्कृते ॥ तद्वदत्राप्यथाधारो ब्रह्माण्डानि बहूनि तु ॥ ४३ ॥ पांचभौतिकपिंडानां संज्ञानानाविधाः कृताः ॥ अनेकेषां मिद्रियतः कृतानानाप्रवृत्तयः ॥ ४४ ॥ प्रवृत्तिजन्यकार्याणि मानसान्यपि भूरिशः ॥ सदसत्कर्मभिर्बन्धोगतयोपि विनिश्चिताः ॥ ४५ ॥ लीलार्थमीश्वरत्वार्थमाचिंत्यानंतशक्तिना ॥ स्वरूपात्स्वेच्छया तेन प्रपंचः प्रकटीकृतः ॥ ४६ ॥ अहंताममता बद्धामाद्यथांघास्तदिच्छया ॥ सर्वएव प्र

वर्ततेऽत्रपरंपरयोक्तया ॥ ४७ ॥ तदंशाअखिलादेवाःसकामाआश्रयंतितान् ॥ तत्तद्वदातितद्वारातेभ्योमाहात्म्यबुद्धये ॥
 ॥ ४८ ॥ यस्तुसम्यग्विजानीयात्ससंसाराद्विमुच्यते ॥ सर्वात्मनाभजेद्योऽस्यनकिंचिदपिदुर्लभं ॥ ४९ ॥ गर्जेवनान्मातृदु-
 ग्धादिनाचोपकृतंबहु ॥ येनेशःसदयांभोधिर्हरिःकस्मान्नसेव्यते ॥ ५० ॥ सचस्वल्पेनसंतुष्येत्स्वस्यापिस्यात्सुखंव्यतः ॥ ऐ-
 हिकामुष्मिकंमोक्षःसुलभोयदिवाञ्छ्यते ॥ ५१ ॥ यततेमनुजालोकेराज्ञोऽपिहिसमागमे ॥ समागमेऽखिलेशस्ययतितव्यं
 कुतो नवा ॥ ५२ ॥ समागमोऽस्यज्ञानेनतज्ज्ञानंवेदशास्त्रतः ॥ समीपस्थगिराराज्ञोपिप्रकृत्यादिवुद्ध्यते ॥ ५३ ॥ वेदस्यदु-
 र्विबोधत्वाल्लोकानुग्रहकारिभिः ॥ ईश्वरानुज्ञयोक्तानिसच्छास्त्राणिमुनीश्वरैः ॥ ५४ ॥ वेदार्थएवबोधार्थसच्छास्त्रेषुविवि-
 च्यते ॥ मंतव्यासावधानैर्वाग्वेदशास्त्रमयीशितुः ॥ ५५ ॥ ऋतेगुरुंतयोरर्थोमननाहो नबुद्ध्यते ॥ परंपराप्राप्तविद्योऽतःकश्चि-
 त्सद्गुरुर्गतिः ॥ ५६ ॥ वेदज्ञानाद्गुरुप्राप्तादुपदेशपुरःसरात् ॥ केवलाद्वोपदेशाच्चेद्भजेत्तुष्येत्सनान्यथा ॥ ५७ ॥ शीघ्रतद्दर्शका-
 न्प्राप्यमहामंत्रान्सतो गुरोः ॥ वेदार्थेथपरिश्राम्येच्छक्त्यासक्तोहरिभजेत् ॥ ५८ ॥ गुर्वाज्ञयासानुरागंसश्रद्धंपुरुषोत्तमं ॥ शु-
 द्धभावोभजेन्नित्यंयथाशक्त्युपचारतः ॥ ५९ ॥ लोकेपिशरणायातान्सर्वस्वविनिवेदकान् ॥ यदितुच्छोपिबलवान्कथंचि-
 दपिनित्यजेत् ॥ ६० ॥ तर्हियःसद्गुरुद्वारातमेकंशरणं व्रजेत् ॥ सर्वसमर्पयेत्तस्मैकथंत्यक्ष्यतितंप्रभुः ॥ ६१ ॥ योगिनामपिदु-
 र्दर्शःसांक्षाद्यावन्नदृश्यते ॥ शुद्धरूपादिवुद्ध्यर्थतावत्तत्प्रतिमार्चनं ॥ ६२ ॥ तत्राविश्यस्थितोमंत्रवशोगृह्णातिसोऽपितं ॥ भ-
 क्तानांत्वथतत्रैवसाक्षादनुभवोऽखिलः ॥ ६३ ॥ गोपीचंदनमुद्राभिस्तुलसीमालयागले ॥ गुरुपदिष्टाःशुद्धोर्ध्वपुंड्रास्तस्या

तिवल्लभाः ॥ ६४ ॥ यथावश्यकवस्त्रादिनधृत्वानृपमंदिरं ॥ तदीयानैवयांत्येवमत्राप्येतन्नयंविना ॥ ६५ ॥ वैष्णवानांचिन्ह
 मूर्ध्वपुंड्रमालाचकंठगा ॥ लोकानालक्षणंकिंचिद्राजसंबंधिनामिव ॥ ६६ ॥ गुरुपदेशमादायतस्माद्भूत्वासुवैष्णवाः ॥ धृत्वा
 चस्वामिचिन्हानिसेवंतांसंततंहरिं ॥ ६७ ॥ पूर्णानंदमयंयद्वल्लपरंसर्वदेवसेवध्वं ॥ बुद्ध्यध्वंस्थिरमनसातद्वेदादिमनिरंतराभ्या
 सात् ॥ ६८ ॥ इतिश्रीमद्वल्लभाचार्यमतवर्तिश्रीब्रजवल्लभचरणानुचरपंचनदीधनश्यामभट्टात्मजगोवर्द्धनशीघ्रकविविरचि
 तेवेदांतचितामणौनांस्तिक्योच्छेदकशास्त्रार्थसंग्रहाख्यंप्रथमंप्रकरणं ॥ १ ॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥
 शाब्देमेवप्रमाणंस्यात्परोक्षब्रह्मनिश्चये ॥ अलौकिकंस्वतंत्रंचसाक्षात्तत्पतिपादकम् ॥ १ - ॥ वेदाःश्रीकृष्णवाक्यानिव्यास
 सूत्राणिचैवहि ॥ समाधिभाषाव्यासस्यप्रमाणंतच्चतुष्टयं ॥ २ ॥ उत्तरंपूर्वसंदेहवारकंपरिकीर्तितं ॥ अविरोद्धंतुयच्चस्यप्र
 माणंतच्चनान्यथा ॥ ३ ॥ एतद्विरुद्धंयत्सर्वेनतन्मानंकथंचन ॥ इत्युक्तमाचार्य्यपादैःप्रमाणानांविनिर्णये ॥ ४ ॥ स्वस्वरू
 पंहिवोधार्थंवेदेष्वेवनिरूपितं ॥ सर्गादीनांप्रकाराश्चभक्तिर्मुक्तिश्चवर्णिता ॥ ५ ॥ परोक्षांचित्यरूपंयद्विस्पष्टंसाधनंफलं ॥ अ
 तस्तैरेवजानीयुर्मायामोहितबुद्धयः ॥ ६ ॥ वेदास्तेस्यात्मकास्तेनोपदिष्टाब्रह्मणेपुरा ॥ तेनर्षिभ्यःस्वशिष्येभ्यस्तैस्तैःस्वेभ्यश्चद
 र्शिताः ॥ ७ ॥ एवंपरंपराप्राप्ताआम्नायाभगवन्मयाः ॥ (स्कंध६) वेदोनारायणःसाक्षात्स्वयंभूरितिशुश्रुम ॥ ८ ॥ श्वेताश्व
 तरे॥योब्रह्माणंविदधातिपूर्वयोवैवेदांश्चप्रहिणोतितस्मै॥तश्चदेवमात्मबुद्धिप्रकाशंमुमुक्षुर्वैशरणमहंप्रपद्ये॥९॥(स्कंध११)का

लेननष्टाप्रलयेवाणीयं वेदसंज्ञिता ॥ मयादौ ब्रह्मणे प्रोक्ता धर्मो यस्य मदात्मकः ॥ १० ॥ श्रुतिभागवतादौ तत्स्पष्टमेवावगम्य
 ते ॥ बहुप्रकारैर्बोधार्थं तत्र ब्रह्मैव रूप्यते ॥ ११ ॥ नारायणपरावेदा इति भागवतादिषु ॥ वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्य इति हि स्मृतिः ॥
 ॥ १२ ॥ तत्रावशिष्टं हरिणा विरक्तायार्जुनाय तत् ॥ तथा तदधिकारेण स्मृतिरूपेण रूपितं ॥ १३ ॥ सूत्रेषु भूय रूपत्वं वाक्यं
 शेषत्वमुच्यते ॥ वेदोऽपि ब्रह्मवाकसाक्षात्तत्र स्यादेव वेदता ॥ १४ ॥ पाद्मे गीता माहात्म्ये ॥ गीता सुगीता कर्त्तव्या किमन्यैः शास्त्र
 विस्तरैः ॥ यास्वयं पद्मनाभस्य मुखपद्माद्विनिर्गता ॥ १५ ॥ वेदस्य दुर्ज्ञेयार्थत्वाच्छास्त्रसंदेहवारकं ॥ व्यासेनाविष्कृतं सूत्र
 मयं ब्रह्मनिरूपकं ॥ १६ ॥ तच्छिष्योजैमिनिरपि वेदैर्धर्मव्यचारयत् ॥ एवं कृत्वा ओहि वेदार्थो मीमांसातो वसीयते ॥ १७ ॥ व्या
 सो निर्णीतवान् ब्रह्मस्वरूपं सार्धं न फलं ॥ श्रुतिः स्मृतिः शास्त्रेन्यपैर्धत्तदसंमतं ॥ १८ ॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्भिर्विनिश्चितैः ॥
 प्रामाण्यमिति गीतासु तस्य भागवतेऽपि च ॥ १९ ॥ (स्कंध १) जिज्ञासितं सुसंपन्नमपि ते महदद्भुतम् ॥ जिज्ञासितमधीतं च
 यत्तद्ब्रह्मसनातनम् ॥ २० ॥ भारतेऽदोर्शवेदार्थः पुराणैरपि कैश्चन ॥ सूत्रकर्त्तुस्तथाप्यात्मानात्यतुष्यद्यदा तदा ॥ २१ ॥ त
 स्मै नारदवाग्द्वारोपदिष्टाय समाधितः ॥ भगवान्दर्शयामास रूपं भागवतात्मकं ॥ २२ ॥ यथा पश्यत्तथैवा विश्वकाराक्षरशो
 ऽखिलं ॥ श्रीभागवतरूपस्त्वं प्रत्यक्षः कृष्ण एव हि ॥ २३ ॥ इति पाद्मे स्फुटं ज्ञानावतारो वा दरायणः ॥ समतुष्यत्तदा कृष्णदर्शं

१ श्रुतिस्मृतिरूपत्वं २ वेदवाक्यशेषत्वं गीतायाः ३ ईश्वरवाचि ४ अथातो ब्रह्म जिज्ञासेत्यादि चतुरध्यायं ५ प्रथमेऽध्याये ६ तृतीयेऽध्याये ७ चतु
 र्थे ८ द्वितीये ९ श्रुतिस्मृत्यसंमतं सांख्यादिमतं १० अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतय इत्याद्यादश आदिशब्दादधिकारो ज्ञानं च

लीलादिकीर्तनात् ॥ २४ ॥ जगवान्ब्रह्मणेदेवर्षयेसमुनयेचसः ॥ प्राकाशयदिदंव्यासःप्रादुश्वकेशुकादिभिः ॥ २५ ॥ कं
स्मैयेनेत्यादितत्रानेकत्रैतत्पदृश्यते ॥ अन्यत्स्मृतिपुराणाद्यप्यासीत्तादृग्घरीच्छया ॥ २६ ॥ एवमेतानिचत्वारिसंशयघ्नानिच
क्रमात् ॥ प्रकाशितानिहरिणाजीवानुग्रहकारिणा ॥ २७ ॥ अनादित्वाच्चजगद्वृत्तत्वात्सर्वनिर्णये ॥ सर्वथैवप्रमाणं
स्यादेवामरक्षमक्षरं ॥ २८ ॥ अन्यदेभ्योबहुतरमविरुद्धंप्रमापकं ॥ विरोधीन्यप्रमाणानिमोहशास्त्राणिसृष्टये ॥ २९ ॥
विरुद्धधर्मांचित्यंतैत्परोक्षंमहदद्भुतं ॥ अलौकिकेनशाब्देनज्ञातुमेतेनशक्यते ॥ ३० ॥ यद्यदिष्टंतुतत्सर्वयद्वशेनमृत्युरप्यसौ ॥
अवश्यमेवज्ञातव्यंतदुःखातिनिवृत्तये ॥ ३१ ॥ (स्कंध ११) लब्ध्वासुदुर्लभमिदंबहुसंभवान्तेमानुष्यमर्थदमनित्यमपीहधी
रः ॥ तूर्णयतेतनपतेदुनमृत्युयावन्निःश्रेयसायविषयःखलुसर्वतःस्यात् ॥ ३२ ॥ नजन्मनःप्राक्पितरौनापत्यंमृत्यनंतरं ॥ न
स्त्रीस्वीयाविवाहात्प्राक्तस्मान्जन्ममतादृथा ॥ ३३ ॥ विक्रीतेगृहभूषादौनष्टेदुःखंनजायते ॥ अविक्रीतेतुजायेतममतातत्रका
रणं ॥ ३४ ॥ देवदत्ताभिधैदेहेमध्येऽहमितिसन्यते ॥ क्षणांतरेमृतौदेहःकवाजीवःकगच्छति ॥ ३५ ॥ करोत्यघंकुटुंबार्थं
मृतेतद्रोदितिक्षणं ॥ नसहायस्तदादूतैर्यदानीयेतयातनां ॥ ३६ ॥ प्रियास्त्रीतनयागेहंधनाद्यत्रैवतिष्ठति ॥ देहोऽपिकितुया
त्येकःपापपुण्यसहायवान् ॥ ३७ ॥ मुनिभिःसर्वगतिभिःखंस्थानांग्रहणादिकं ॥ यथातथाऽधोलोकस्यगतयोऽपिविनिश्चि
ताः ॥ ३८ ॥ देहेऽहंताचगेहादौममतामाययातुया ॥ तेसंसारोदृत्यैतज्जरागवैरादिकंत्यज ॥ ३९ ॥ सदासंबन्धिनंसर्वदुःखघ्नं

नित्यमीश्वरं ॥ स्नेहाद्भजमहानंदोऽमृतदेहो भविष्यसि ॥ ४० ॥ असेवने महान्दोषः पाप्मेयजीवलक्षणे ॥ दासभूतो हरेरेव ना-
 न्यस्यैव कदाचन ॥ ४१ ॥ इत्यसौ सहजो दासो जीवः सृष्टः स्वभक्तये ॥ अभजंस्तंतुतद्वत्तं यो भुंक्ते तेन एव सः ॥ ४२ ॥ (भाग-
 वते) ऋदेहमाद्यं सुलभं सुदुर्लभं प्रवृत्तं सुकल्पं गुरुकर्णधारं ॥ मयानुकूलेन न भस्वते रितं पुमान् भवाब्धिनतरे त्स आत्महा ॥ ४३ ॥ अ-
 तोऽवश्यं सेवनीयो निरपेक्षो पकारकः ॥ ज्ञातव्यश्च यथार्था स्याद्भक्तिज्ञानं विना नयत् ॥ ४४ ॥ वेदादिनिष्ठा मुनयो बहवो ज्ञान-
 चक्षुषः ॥ अपश्यन्भक्तियोगेन संप्रापुस्तं पुरा विदः ॥ ४५ ॥ यतमानो वै देवैः शक्त्या दीनो भजे द्रतः ॥ माहात्म्यज्ञोऽस्य कृपया
 सुलभं स्यात्सुदुर्लभम् ॥ ४६ ॥ सर्वैरनन्यशरणैः प्रवर्ण्यमानं प्रमाणबंदिगणैः ॥ महतः फलांतरंगं भजामि वीजं प्रपंचतरोः ॥ ४७ ॥
 इति श्रीमद्ब्रह्माचार्यमतवर्ति श्रीब्रजवल्लभचरणानुचरपंचतदीधनश्यामभट्टात्मजगोवर्धनशीब्रकविविरचिते वेदांतचिंतामणौ
 प्रमाणनिरूपणं नाम द्वितीयं प्रकरणं ॥ २ ॥ ॥ ४४ ॥ शुद्धाद्वैतैकरूपाय शुद्धद्वैतप्रदर्शने ॥ शक्त्या सर्गादिलीलायन-
 मोऽस्त्वद्भुतकर्मणे ॥ १ ॥ सविश्वं लीलया वेदं सृजत्यवतिहंत्य जः ॥ तथा यतो वा इमानि भूतानीति प्रपठ्यते ॥ २ ॥ तैत्तिरीयेषु त-
 स्माद्वा एतस्मादिति च स्फुटं ॥ तदस्य ब्रह्मरूपत्वं ब्रह्मकार्यस्य युज्यते ॥ ३ ॥ मृदुद्भूतघटादीनां मृन्मयत्वं निरीक्ष्यते ॥ यत्सर्वं खल्वि-
 दं ब्रह्मतज्जलानिति हि श्रुतिः ॥ ४ ॥ सर्वपुरुष एवेदं भूतं अव्यं भवच्च सत् ॥ इति भागवते सूक्तं पौरुषं समनूदितम् ॥ ५ ॥ यथा घट-
 शरावाद्याः कृतिमात्रेण भिद्यते ॥ न भिद्यते मृन्मयत्वात्तथैवात्र चराचरं ॥ ६ ॥ मृद्रूपाप्रथमावस्थामध्ये भिद्येत कारणात् ॥ घ-

टाद्याकारभेदेनमृत्सातर्ह्यपिवस्तुतः ॥ ७ ॥ लयेऽपिशकलाःसूक्ष्माःसूक्ष्माजायंतएवहि ॥ तेमृद्येवप्रलीयंतइत्यन्तेऽप्यस्यमृत्ति
 का ॥ ८ ॥ तथाब्रह्मैवात्रपूर्वमंतैब्रह्मैवशिष्यते ॥ मध्येक्रीडार्थभेदार्थनानातेनेच्छयाकृतं ॥ ९ ॥ सर्वाकारंसर्वशक्तिसर्वध
 र्माश्रयोहितत् ॥ सच्चिदानंदरूपंचतस्मादाविरभूजगत् ॥ १० ॥ जडजीवांतरात्मानःपूर्वमाविष्कृताइमे ॥ एकंद्वयंत्रयंत्रत्र
 भेदायास्थापयद्विभुः ॥ ११ ॥ जडेसदंशःप्रकटश्चिदानंदौतिरोहितौ ॥ जीवेचसच्चितावंतर्यामिण्येतत्रयंस्फुटं ॥ १२ ॥ स
 न्नामविद्यतेचिच्चैतन्येनप्रकाशते ॥ आनंदःप्रियतातीवेत्येषांप्रत्यक्षलक्षणम् ॥ १३ ॥ जडंसर्वमृदश्मादिक्रियाशून्यंस्वतो
 हियत् ॥ सत्तामात्रंजडस्यास्तिनप्रीतिर्नप्रकाशनम् ॥ १४ ॥ तनोर्यत्संबंधएवश्वासादिर्नशवेऽन्यथा ॥ सोऽणुमात्रश्चत्त
 स्थानोजीवोजीवनकारणं ॥ १५ ॥ सविद्यतेऽखिलेदेहेचैतन्येनप्रकाशते ॥ जीवेनविषयानंदोयद्यप्येषोऽनुभूयते ॥ १६ ॥
 न्यूनाधिकःसक्षणिकोनपूर्णानंदउच्यते ॥ तस्यैवानंदस्यमात्रामुपजीवंतिहिश्रुतिः ॥ १७ ॥ भिन्नःप्रतिशरीरंयोऽणुर्हत्स्थो
 हंसशब्दभाक् ॥ साक्षीसोतःस्थितःस्पष्टंतत्रतत्रयमेवहि ॥ १८ ॥ भूतैर्नानातनूःसृष्ट्वाजीवांतर्यामिणाबुभौ ॥ प्रत्येकंसं
 स्थाप्यजीवान्माययामोहयत्प्रभुः ॥ १९ ॥ जडेष्वपीच्छयाधर्मास्तिरोभाव्याखिलान्निजान् ॥ केचित्क्वचित्क्वचित्केचि
 च्छेषिताभेदसिद्धये ॥ २० ॥ प्ररोहोमार्दवंकिंचिद्दृक्षेकाठिन्यमश्मसु ॥ अप्ररोहश्चेतिभेदोमृज्जातेष्वपिगम्यते ॥ २१ ॥ अनु
 णाशीतलस्पर्शोभूवाय्वोरप्सुशीतलः ॥ सतेजस्युष्णएवेतिधर्माणामप्यनेकता ॥ २२ ॥ चिदाद्यभावतोरूपेबह्वाकारप्रकारतः ॥

१ चेष्टा २ चेतनासमवधानात् ३ अस्मिन्त्वप्रत्ययः ४ अंतर्यामी ५ सच्चिदानंदाः ६ आकाशादिभिः

परस्परं विभिन्नानां धर्माणामपि दर्शनात् ॥ २३ ॥ स ज्ञानानां च जीवानां माययामोहनादृढम् ॥ महान्प्रदृश्यते भेदो ब्रह्मत्वं
 नैवलक्ष्यते ॥ २४ ॥ वस्तुतस्त्विदं ब्रह्म त्रिकालेषु तथा स्मृतिः ॥ वासुदेवः सर्वमिति समात्मा सुदुर्लभः ॥ २५ ॥ (स्कंध ८)
 त्वय्यय आसीत्त्वयि मध्य आसीत्त्वय्यंत आसीद्विदमात्मतन्त्रे ॥ त्वमादिरंतो जगतोऽस्य मध्यं घटस्य मृत्सेव परः परस्मात् ॥ २६ ॥
 भूतानि विष्णुर्भुवनानि विष्णुः ॥ इति भागवते विष्णुपुराणेऽन्यत्र चोदितम् ॥ तस्मादभिन्नमेवास्तिकारणाद्ब्रह्मणो जगत् ॥ २७ ॥
 आविर्भावे चिदादीनां धर्माणामपि सर्वशः ॥ ब्रह्मैवैकं तदा पूर्णं सर्वस्यादेव केवलं ॥ २८ ॥ दृश्यतो कारतो भेदो मुद्रिका कटका
 दिषु ॥ आदिमध्यावसानेषु स्वर्णमेवेति निश्चयः ॥ २९ ॥ जीवानां ब्रह्म विज्ञानादानं दंश प्रकाशनात् ॥ सर्वत्र लीलया तादृक्
 ब्रह्मैवैकं प्रतीयते ॥ ३० ॥ नानात्वमैच्छिकं मध्येऽर्चित्यत्वादृश्यते महत् ॥ तमो नाशे शुद्धदृष्टेर्नेह नानास्ति किंचन ॥ ३१ ॥ ब्र
 ह्मरूपः सदा सत्यः प्रपंचस्तत्कृतोऽखिलः ॥ निरूप्यते हि वेदादौ शुद्धाद्वैतमतो मतम् ॥ ३२ ॥ सत्यस्वरूपमेतत्स्वस्मादाविष्कृतं
 स्वयं येन ॥ कर्त्तारं भर्त्तारं हर्त्तारं भजसदाललितलीलम् ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीमद्ब्रह्मार्पणं सवित्रं ब्रह्मविलम्बितं ब्रह्मविलम्बितं ब्रह्मविलम्बितं
 पंचनदीधनश्यामभट्टात्मजगोवर्द्धनशीघ्रकविविरचिते वेदांतचिन्तामणौ संक्षेपतत्त्वविधकार्यनिरूपणं नाम तृतीयं प्रकरणं ॥ ३ ॥
 भगवत्समवायित्वात्ताद्रूप्यात्सत्य एव हि ॥ प्रपंचो यादृशं स्वर्णं तादृक् स्यादेव कुण्डलं ॥ १ ॥ तंतुकार्यं पटस्तंत्वात्मकः स्युस्तंतवो
 यथा ॥ सूक्ष्माः सिताश्च वस्त्रेऽपि तत्तादृक्षत्वमीक्ष्यते ॥ २ ॥ ऐतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यमिति पठ्यते ॥ यद्विदं किंच तत्सत्यमित्या

चक्षतइत्यपि ॥ ३ ॥ सर्वशब्देननिर्दिश्यदृष्टंश्रुतमदोऽखिलं ॥ एतस्यब्रह्मरूपत्वंसत्यत्वंचनिरूप्यते ॥ ४ ॥ कालत्रये
ऽप्यबाध्यंयत्सत्यमित्युच्यतेबुधैः ॥ त्वय्यग्रआसीत्पद्येऽपिसदासत्ताभिधीयते ॥ ५ ॥ तस्मात्सनातनमिदमखंडंवर्ततेस
दा ॥ मध्येकार्य्यात्मनापूर्वोत्तरयोःकारणात्मना ॥ ६ ॥ विश्वंहिब्रह्मतन्मात्रंसंस्थितंविष्णुमायया ॥ यथेदानींतथा
चायेपश्चादप्येतदीदृशं ॥ ७ ॥ उक्तंतृतीयस्कंधेऽथसूत्रकर्त्राश्रुतेर्बलात् ॥ कारणानन्यतामस्योक्त्वासत्यत्वंप्रपंचितं ॥ ८ ॥
(अ० २ पा० १ सू०) १४ तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यः ॥ १५ भावेचोपलब्धेः ॥ १६ सत्त्वाच्चावरस्य ॥ १७
असद्व्यपदेशान्नेतिचेन्नधर्मांतरेणवाक्यशेषात् ॥ १८ युक्तेःशब्दांतराच्च ॥ १९ पटवच्च ॥ ब्रह्मानन्योस्तिसत्योयंभावेसत्यु
पलभ्यते॥अवरस्यप्रपंचस्यसत्त्वमुक्तश्रुतौश्रुतं ॥ २० ॥ असद्वाइदमित्येतदव्याकृतिपरंमतं॥तदात्मानंस्वयमितिवाक्यशेषस्यसं
गतेः ॥ २१ ॥ समवेतंभवेत्कार्य्ययुक्तिर्बीजद्रुमादिवत् ॥ वाक्यान्तराणिसत्यत्वबोधकानिबहूनिहि ॥ २२ ॥ पटोनुभूयतेस
र्वोविस्तीर्णोऽनानुभूयते ॥ संकोचेल्पतयातद्वत्तद्विप्रलययोर्जगत् ॥ २३ ॥ व्याख्यातमित्थंभाष्येसत्कार्यवादोविविच्यते ॥
एवंसर्वत्रवेदादौयुक्तिभिश्चानुभूयते ॥ २४ ॥ आविर्भावतिरोभावाभ्यामनैवास्तिह्यनित्यता ॥ आविर्भावेप्रतीयेततिरोभावे
तुनेच्छया ॥ २५ ॥ आविष्कृतानिभूतेभ्यःशरीराणीच्छयास्वयं ॥ ईश्वरोजीवयुक्तानिनिमित्तीकृत्यकेवलं ॥ २६ ॥ भूते
भ्यआविष्कुरुतेतादृशानीतराण्यपि ॥ तानिकर्मानुसारेणजीवान्प्रापयतिप्रभुः ॥ २७ ॥ देहाःसंत्येवभूतेषुभागैःकारणरूप
तः ॥ मध्येकार्य्यात्मनाभिन्नालीयन्तेऽन्तेचकारणे ॥ २८ ॥ जीवस्तुनित्यएवास्तियोगोभगवदिच्छया ॥ आविर्भावतिरो

भावशालिनिच्यमतोऽखिलं ॥ १८ ॥ व्यासेनभारतेयोधोयहतास्तेप्रदर्शिताः ॥ इतिनित्यंतिरोभावेऽपीच्छयादृश्यतेकचि
त् ॥ १९ ॥ केचिदाहुर्जगन्मिथ्याभ्रमाद्ब्रह्मणिदृश्यते ॥ यथेहरजतंशुक्तौयथारज्जौभुजंगमः ॥ २० ॥ ब्रह्मादृश्यं सर्वथैवनि
राकारंमतेचते ॥ साकारेदृश्यएवस्यादाश्रयेनिश्चितंभ्रमः ॥ २१ ॥ नधूल्याच्छन्नशुक्तौवावायौवाभांतिरिष्यते ॥ किंचसा
धर्म्यमूलोऽयंशुक्तौयच्चाकचक्यतः ॥ २२ ॥ किंनान्यथागजभ्रांतिर्मायिकंसगुणंजगत् ॥ निर्धर्मकंविमायंतत्साम्यगंधो
ऽपिनानयोः ॥ २३ ॥ हृद्वादैरजतंसत्यंवल्मीकादौचपन्नगः ॥ दृश्यतेतज्जसंस्कारात्कल्पयेद्धीर्मृषाश्रये ॥ २४ ॥ त
थाभिन्नमऽतःसत्यंदृष्टं चेदीदृशंकचिद् ॥ तदाकल्प्येतसंस्कारादृश्यतेश्रूयतेनतत् ॥ २५ ॥ नन्वसत्योयथास्वमोगृह
वित्तादिलभ्यते ॥ मिथ्यातत्रननिद्रातेतदसत्यमिदंतथा ॥ २६ ॥ इतिचेन्नतदोद्भूतैःपापैःपुण्यैर्नवैभवेत् ॥ दुःखंसुखं
वातत्सर्वजगज्जाभ्यांतुजायते ॥ २७ ॥ दृष्टंजायदवस्थायांयद्यद्वटपटादिकं ॥ संस्कारात्कल्प्येतत्तन्मोहनान्माययाम
तेः ॥ २८ ॥ अस्यजायदवस्थातुमोक्षस्तत्रनकिंचन ॥ कृत्यंसत्यंतदादृष्ट्वाऽत्राऽसत्यंपरिकल्पितं ॥ २९ ॥ नन्वदृष्टम
पिस्वप्नेदृश्यतेभृंगवाञ्छशः ॥ चलन्वक्षोगजःपीतइत्याद्यत्राखिलंतथा ॥ ३० ॥ इतिचेन्नशशोवक्षोहस्तीभृंगंगतिक्रिया
पीतवर्णइमेदृष्टायोगमात्रंतुकल्प्यते ॥ ३१ ॥ गृहंसत्यंस्वयंसत्योयोगोममतयामुधा ॥ जीवःसत्यस्तनुःसत्याऽहंतारोजत्वव
हृथा ॥ ३२ ॥ सिद्धांतइतिचेत्तर्हिदृष्टांतउपपद्यते ॥ पुराणेष्वप्येतदर्थंस्वमाभत्वंकचित्कृतं ॥ ३३ ॥ अतःसूत्रेषुवैधर्म्या

१ स्वप्ने २ स्वामिकवस्तु ३ विप्रादेःस्वप्नेराजैवाहमितिप्रतीतिवत्

चनस्वभादिवत्त्वतः ॥ निषिध्यतेऽधिकरणादसत्यत्वंतुवस्तुतः ॥ ३४ ॥ स्वमेभुक्त्यंबुपानाभ्यांक्षुत्तृणैवनिवर्त्तते ॥ तदादे
हकृतैर्बधात्कथंमुच्येतसाधनैः ॥ ३५ ॥ तस्मादसत्त्यंनैवेदंताद्रूप्यान्नित्यमेवहि ॥ श्रुतिष्वनेकत्रसत्यत्वमुक्तंनान्यथाक्वचित्
॥ ३६ ॥ (द्वादशस्कंधे) एतत्केचिदविद्वांसोमायासंसृतिमात्मनः ॥ अनाद्यावर्त्तितंनृणांकादाचित्कंप्रचक्षते ॥ ३७ ॥ अ
सत्त्यमप्रतिष्ठंतेजगदाद्गुरनीश्वरं ॥ इत्यासुरेषुगणिताअसत्त्यत्वप्रवादिनः ॥ ३८ ॥ दृढाहंतापददेहंगेहादिममतास्पदं ॥ य
दासत्त्यंविजानीयान्नविरज्येतकश्चन ॥ ३९ ॥ वैराग्यार्थमसत्त्यत्वंपुराणेषुक्वचित्क्वचित् ॥ अभिप्रेत्यतिरोभावंकुत्रचित्सं
स्तुतितथा ॥ ४० ॥ क्रीडामयेप्रभोरस्मिन्संयोगविगमास्पदे ॥ तिरोभाविनिनोरागःकर्त्तव्यःक्षणिकेवतथा ॥ ४१ ॥ शेषेणाप्य
स्यनित्यत्वंनिश्चितंपस्पशान्हिके ॥ नित्यःकार्योऽथवाशब्दइत्याकारविचारणे ॥ ४२ ॥ नित्येशब्दार्थसंबंधइत्येतत्तुवि
वृण्वता ॥ शब्दश्चार्थश्चसंबंधस्त्रयोनित्यानिरूपिताः॥४३॥ एवंसर्वत्रशास्त्रेषुनित्यमेवनिरूपितं॥आविर्भावतिरोभावाभ्यामि
थ्याभात्यनित्यता ॥ ४४ ॥ असच्छास्त्रेष्वनित्यत्वंन्यायादिषुविविच्यते ॥ सनास्तिक्येषुमोहायमुनिभिर्निर्मितेष्विह ॥४५॥
उत्तरोत्तरसर्गार्थमोहनायमनीषिणाम् ॥ रुद्रादिदेवतैःकैश्चिन्मतेषुरचितेषुच ॥ ४६ ॥ तादृक्छास्त्राभ्यसनतोभ्रांतचित्ताः
स्यकर्मभिः ॥ अप्राप्ततत्वाजायंतेभ्रियंतेचमुद्गुर्मुद्गुः ॥ ४७ ॥ (मार्कंडेये अ०८१) ज्ञानिनामपिचेतांसिदेवीभगवतीहि
सा ॥ बलादाकृष्यमोहायमहामायाप्रयच्छति ॥ ४८ ॥ केचिदेवतुवेदार्थप्रसादात्सद्गुरोर्हरेः ॥ विनिश्चित्यभजंतस्तंमुच्यंतेप्रा
मुवन्त्यपि ॥ ४९ ॥ नित्यंस्वरूपमखिलमाविर्भाव्यस्वयंतिरोभाव्य ॥ रममाणमविहतेच्छंदस्तदकेहीरकंविरचयाच्छं ॥

॥ ५० ॥ इति श्रीवेदांतचिंतामणौ प्रपंचसत्यत्वनिरूपणं नामतुर्थप्रकरणं ॥ ४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

न नूत्पत्तिर्घटस्यास्ति ध्वंसोप्यस्य विलोक्यते ॥ कथं वाच्या प्रपंचांतः पातिनस्तस्य नित्यता ॥ १ ॥ अनंतं सत्यनादित्वेन नित्यमित्यु-
च्यते कथं ॥ न श्वरं नित्यमिति चेद्यथैतत्कथ्यते तथा ॥ २ ॥ घटेन घेतुं किं नष्टं नाकारोऽन्यत्र दृश्यते ॥ न मृत्तिका प्रस्थमिता चेत्ताव-
त्येवलभ्यते ॥ ३ ॥ न नष्टा घटसंज्ञापि शब्दानां नित्यतायतः ॥ सृष्ट्यारंभादनेके स्युर्ध्वस्तास्ते सा तु विद्यते ॥ ४ ॥ किं वाकारमृदोर्यो-
ऽभूत्संज्ञाया वाचकत्वतः ॥ तत्राकारतिरोधाने संयोगः स न वर्तते ॥ ५ ॥ सर्वाकारो हरिः पूर्ण एकैकाकारतः पृथक् ॥ बहुत्वमिच्छन् रू-
पाणि चकार द्विविधान्यपि ॥ ६ ॥ सर्ववर्णानुपूर्वीकैः शब्दैर्वाच्योऽर्थतः स्वयं ॥ व्यवहाराय नामान्यप्येकैकस्येच्छया व्यधात् ॥ ७ ॥
सर्वाणिरूपाणि विचित्य धीरः नामानि कृत्वा भिवदन्यदास्ते ॥ तद्धेदंतर्ह्यव्याकृतमासीत्तन्नामरूपाभ्यां व्याक्रियते ॥ नामरूपे-
व्याकरवाणीत्याद्याः श्रुतयोऽवदन् ॥ तच्चित्तौ बृहदारण्येच्छां दोग्येन्यत्र च क्रमात् ॥ ८ ॥ कंबुपीवादिमांसेष्वकारो यो नियतः
पुरा ॥ योगस्तावन्मृदस्तस्य चोत्पत्तिरितिकथ्यते ॥ ९ ॥ अयमर्थः पदादस्माद्बोध्य इत्थं स्वनामसु ॥ स्वीयेष्वेकैकरूपेषु संकेतो-
यः पुरा कृतः ॥ १० ॥ तस्मात्परंपराप्राप्तान्तथाव्यवहृते स्तयोः ॥ योगं घटेत्यानुपूर्वीवक्तिवाच्यतया तदा ॥ ११ ॥ व्यवहारा-
भवंत्यस्मात्ते जलानयनादयः ॥ य आकारानुसाराद्वा सृष्ट्वानियमिताः पुरा ॥ १२ ॥ अनंतरंतथेच्छातो निमित्तीकृत्य किंचन ॥
तिरोभाव्यत आकारः क्रियते मृदु यो मृदि ॥ १३ ॥ घटशब्दस्य वाच्यस्तु दृश्यो योगो वियोगतः ॥ तत्राप्रवृत्तेः संज्ञायानष्टो घ-

टइतीरणा ॥ १४ ॥ पृथूदरत्वाद्याकारःसमयस्तुतिरोहितः ॥ भिन्नभिन्नायआकारादृश्यंतेऽवयवेषुते ॥ १५ ॥ पूर्वाकारांश
भूताहिघटस्यशकलाइव ॥ तेषामपित्तिरोधानंयदाणुत्वंभवेत्तदा ॥ १६ ॥ वस्तुनोविद्यमानस्यजीवानुभवयोग्यता ॥ आ
विर्भावस्तिरोभावोऽतोऽन्यथेतिहिलक्षणं ॥ १७ ॥ आविर्भावतिरोभाववुत्पत्तिर्नाशइत्यपि ॥ शास्त्रविद्भिर्विकल्प्येतेविदु
र्ब्रह्मविदस्तुतौ ॥ १८ ॥ तदेतदक्षयंनित्यंजगन्मुनिवराखिलं ॥ अविर्भावतिरोभावजन्मनाशविकल्पवत् ॥ १९ (अध्याय २२
श्लो० ५९) इतिविष्णुपुराणेपिप्रथमांशेनिरूपितं ॥ उक्तंभागवतेप्येतद्दशमेहरिणास्वयं ॥ २० ॥ खंवायुर्ज्योतिरापोभूस्तत्कृते
षुयथाशयं ॥ आविस्तिरोऽल्पोभूर्येकोनानात्वंयात्यसावपि ॥ २१ ॥ छांदोग्येतस्यैवंविजानतएवंमन्वानस्येत्युपक्रम्य ॥ आ
विर्भावतिरोभावावात्मनोऽन्नमात्मनइतिश्रूयते ॥ २२ ॥ स्पष्टंश्रुत्यंतरेकेनबृहदारण्यकादिमे ॥ मार्कंडेयपुराणेपितुर्येध्याये
निरूप्यते ॥ २३ ॥ (श्लो० ३९) आविर्भावतिरोभावदृष्टादृष्टविलक्षणम् ॥ वदंतियत्सृष्टमिदंतथैवान्नेचसंहृतम् ॥ २४ ॥
पुराणेब्रह्मवैवर्तेखंडेश्रीकृष्णजन्मनः ॥ एकविंशेतथाध्यायेनंदादीनूरुष्णआहतत् ॥ २५ ॥ (श्लो० ९) स्थानेस्थानेपृ
थिव्यांचकालेकालेयथोचितम् ॥ ईशेच्छयाविर्भूतंहिनभवेत्प्रतिबंधकं ॥ २६ ॥ तथा ॥ (श्लो० १२१) ब्रह्मांडंवाकतिविधमा
विर्भूतंतिरोहितम् ॥ विधेयावाकतिविधास्तस्यभूभंगलीलया ॥ २७ ॥ देहोपिपंचभूतेभ्यआविर्भूतस्तदिच्छया ॥ योगो
त्रयोग्यभागानांतेषांतत्तादृगाकृतेः ॥ २८ ॥ कर्मानुसारतोजीवस्तावत्कालंभुनक्तितं ॥ व्यवहारास्तदातस्मिन्स्युर्मनुष्यग
वादयः ॥ २९ ॥ परतंत्रःसतांत्यक्कायदादेहांतरंव्रजेत् ॥ वियुज्यंतेदक्षमानेदेहेतान्याकृतिस्तथा ॥ ३० ॥ आकारस्तुतिरो

धत्तेतेजोलीयेततेजसि ॥ श्वासादिरूपोयोवायुःसोऽवशिष्टस्तुतंविशेत् ॥ ३१ ॥ आकारबद्धआकाशस्तत्तिरोधानतोगतः॥
 जलंतेजसिभूमौवाभूमिर्भस्मादिरूपतः ॥ ३२ ॥ वियुक्तान्यपिविद्यंतेसंज्ञायाअप्रवृत्तितः ॥ संयोगस्याभिधेयत्वान्नष्टोऽसा
 वितिगद्यते ॥ ३३ ॥ मुक्ताभिर्गध्यतेमध्येनिधायपदकान्यपि ॥ गुणैस्तेषांसंयोगोहारइत्यभिधीयते ॥ ३४ ॥ मुक्तादीनां
 वियोगे नहारसंज्ञाप्रवर्त्तते ॥ संयोगविगमावेवतौनैकस्यापिहिक्षयः ॥ ३५ ॥ यथाक्रीडोपस्कराणांसंयोगविगमाविह ॥
 इच्छयाक्रीडितुःस्यातांतथैवेशेच्छयानृणां ॥ ३६ ॥ इत्युक्तंप्रथमेस्कंधेतृतीयेपिविवेचितम् ॥ तन्निरोधोऽस्यशयनमावि
 र्भावस्तुसंभवः ॥ ३७ ॥ कार्यकारणरूपेणतिरोभावेतुविद्यते ॥ आविर्भावितुतद्रूपंतदिच्छातोविभिद्यते ॥ ३८ ॥ सएवप्रोय
 तेहारःपुनःप्रोतुंयदीष्यते ॥ आविष्कुर्यात्तमेवैवंदेहमिच्छेद्यदीश्वरः ॥ ३९ ॥ मुद्रिकानिष्ठमाणिक्यंकुंडलेजटितंयथा ॥ परं
 वानीशितुर्जीवस्तनूंयातितथेतरां ॥ ४० ॥ वासांसिजीर्णानियथाविहायनवानिगृह्णातिनरोऽपराणि ॥ तथाशरीराणिवि
 हायजीर्णान्यन्यानि संयातिनवानिदेही ॥ ४१ ॥ मुद्रिकायामिद्रमणिस्तस्यांजट्यतइच्छया ॥ परकायप्रवेशादौजीवस्या
 वस्थितिस्तथा ॥ ४२ ॥ तस्यांतदेवमाणिक्यंशक्यतेजटितुंपुनः ॥ तथाविर्भाव्यतानेवकचिद्दर्शयतिप्रभुः ॥ ४३ ॥ भारते
 दर्शिताःसर्वेप्रादुर्भाव्यतएवहि ॥ व्यासद्वारातुतत्स्पष्टंपर्वण्याश्रमवासिके ॥ ४४ ॥ सर्वेभवंतोगच्छंतुनदीभागीरथींप्रति ॥
 ततोद्रक्ष्यथसर्वास्तान्येहताःस्मरणाजिरे ॥ ४५ ॥ ततःसर्वेसदारास्तत्रगत्वावगाह्यरात्रौव्यासाश्रमंजग्मुः ॥ ततोव्यासोमहाते

जाःपुण्यंभागीरथीजलं ॥ अवगाह्या जुहावाथसर्वल्लोकान्महामुनिः ॥ ४६ ॥ पांडवानांचयेयोधाःकौरवाणांचसर्वशः ॥
राजानश्चमहाभागानानादेशनिवासिनः ॥ ४७ ॥ ततःसुतुमुलःशब्दोजलांतेजनमेजय ॥ प्रादुरासीद्यथापूर्वकुरुपांडव
सेनयोः ॥ ४८ ॥ ततस्तेपांडवाःसर्वेभीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ ससैन्याःसलिलात्तस्मात्समुत्तरथुःसहस्रशः ॥ ४९ ॥ इत्यादि
नाप्रत्येकंनाम्नानिरूप्योवाच ॥ एकांरात्रिविलृत्यैवंतेवीरास्ताश्चयोषितः ॥ आमंज्यान्योन्यमाश्लिष्यततोजग्मुर्यथागतं
॥ ५० ॥ एतदाकर्ण्यजनमेजयोऽन्वयुंक्त ॥ कथंचत्यक्तदेहानांपुनस्तद्रूपदर्शनमिति ॥ तदानींवैशंपायनउवाच ॥ अवि
प्रणाशःसर्वेषांकर्मणामितिनिश्चयः ॥ ५१ ॥ कर्मजानिशरीराणितथैवाकृतयोनृष ॥ महाभूतानिनित्यानिभूताधिपतिसं
श्रयात् ॥ ५२ ॥ इत्यादि ॥ एतदग्रे ॥ अविनाशीतथानित्यःक्षेत्रज्ञइतिनिश्चयः ॥ भूतानामात्मभावोयोध्रुवोसौसंप्रजान
ताम् ॥ ५३ ॥ इत्यादिभारतेप्रोक्तमन्यत्रापिस्फुटंत्विदं ॥ संगृहीतमिदंविद्वन्मंडनेप्रभुभिःस्वयं ॥ ५४ ॥ संयोगविगमौत
स्माद्देहादेर्भाष्यकृततः ॥ व्यधात्कचिच्चसदसत्प्रपंचेगणनामपि ॥ ५५ ॥ क्रीडार्थमाविर्भावतिनानारूपैर्निजेच्छया ॥ स
र्वधर्मातिरोधत्तेशक्तिमान्भगवान्स्वयम् ॥ ५६ ॥ आविर्भावतिरोभावौशक्तौवैमुखैरिणः ॥ इत्याचार्यैःसंगृहीताद्वच
नाच्छक्तितातयोः ॥ ५७ ॥ परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतइतिश्रुतिः ॥ यःसर्वज्ञःसर्वशक्तिरितिसर्वास्विमावपि ॥ ५८ ॥
आविर्भावयतीत्येकातिरोभावयतीतरा ॥ तत्कार्यमाविर्भवनंतिरोभवनमप्यथ ॥ ५९ ॥ यद्रूपकर्मकमयमाविर्भवनमि
च्छति ॥ तयाविर्भावयतितत्तिरोभावेऽप्ययंक्रमः ॥ ६० ॥ नित्येतेभगवच्छक्तीनकार्ययुगपत्तयोः ॥ सर्वात्माशक्ति

मार्कितुयद्यत्कर्मकमिच्छति॥ ६१ ॥ गमनादानशक्तीतुवर्त्ततेचरणेकरे ॥ देहीच्छयातयोःकार्यतदभावेप्रसुप्तता ॥ ६२ ॥
 ब्रह्मनिष्ठमिदं सर्वतस्याविर्भवतीच्छया ॥ जातउत्पन्नइत्याद्यातस्मिन्व्यवदृतिस्तदा ॥ ६३ ॥ आविर्भावोहिजननंप्रादु
 र्भावेजनिर्यतः॥उत्पूर्वोवापदगतौधातुरुत्पत्तिरुद्गमः॥६४ ॥ नदृश्यतेतिरोभूतंवस्तुब्रह्मणितन्मयं॥यथाजवनिकाच्छन्नंपटा
 दिनविलक्ष्यते॥६५॥नाशमाप्नोनाशमाप्नइतिव्यवदृतिस्तदा॥वस्तुतोऽदर्शनंनाशोनशधातुरदर्शने॥६६ ॥चेतनेव्यवहारस्तु
 मृतइत्यपिजायते॥प्राणत्यागेहिमृद्प्राणःसंघातस्थोवियुज्यते॥६७ जीवोपाधिःससंघातोजीवेनसहगच्छति॥जीवदेहवि
 योगोऽतोमृतिरित्यभिधीयते॥ ६८॥तौधात्वर्थविचारेतुव्यवहारेपिसिद्ध्यतः॥ नाशोत्पत्तिविकल्पस्त्वपरिनिष्ठधियामयम्॥
 ॥६९॥नाशोत्पत्तिविदांशोकोऽप्यनित्यत्वधियाभवेत्॥ नित्यत्वज्ञाब्रह्मनिष्ठानविमुह्यंतिकर्हिचिन्त॥७०॥नित्यत्वंबोधितंस्प
 ष्टंगीतामुहरिणास्वयं ॥ अज्ञानस्यविनाशायततो नष्टार्जुनस्यशुक् ॥ ७१ ॥ नत्वेवाहंजातुनासंनत्वंनेमेजनाधिपाः ॥
 नचैवनभविष्यामःसर्वेवयमतःपरं ॥ ७२ ॥ दृश्यमानप्रपंचस्यमिथ्यात्वंसुप्रमाणतः ॥ महैतवप्रपंचेनभाष्यकारोनिरस्तवा
 न् ॥ ७३ ॥ विस्तृतरूपमनयोराचार्यचरणादिभिः ॥ बालबोधोपयोग्येवसंक्षेपेणहर्वाणितं ॥ ७४ ॥ तस्मात्क्रीडास्पदंवि
 श्वंनित्यंभगवदात्मकम् ॥ आविर्भावतिरोभावशालिवेदादिषूदितम् ॥ ७५ ॥ तत्स्थानमानसःस्याएकोप्यविकारएवयोभ

वति ॥ रमणेच्छयाबहुविधःकुर्वेश्वर्यामहाश्वर्याम् ॥ ७६ ॥ ॥ इतिवेदांतचिंतामणौआविर्भावतिरोभावनामपंचमंप्रक
 रणंसंपूर्तिमाप्तम् ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 यआविर्भावयत्यत्तिबाह्यांतररतीच्छया ॥ समवाय्यविकृतस्तस्मैभगवतेनमः ॥ १ ॥ सर्वत्रवादत्रितयंतदत्रसविस्तरंशास्त्रग
 णैरवर्णि ॥ आरंभवादोथविवर्तवादस्तथानृतीयःपरिणामवादः ॥ २ ॥ तत्रनित्यंविभुनभोवाग्वादीनांविविच्यते ॥ चतुर्णां
 यत्रपरमाणुरूपाणांतुनित्यता ॥ ३ ॥ कार्यरूपाण्यनित्यानितेषामारंभतोऽभवत् ॥ ईश्वरस्तुनिमित्तंवाब्रह्मभिन्नमिदंजग
 त् ॥ ४ ॥ नतदंशोविभुर्जीवःकालोद्रव्यांतरंचसः ॥ इत्यादिरूपआरंभवादस्तार्किकसंमतः ॥ ५ ॥ तदद्वैतश्रुतिशतैःखं
 डितंमोहनात्मकं ॥ आचार्यैःप्राक्तनैरत्रनविस्तरभियोच्यते ॥ ६ ॥ असत्यंकल्पितंविश्वंभ्रांत्यारज्जुभुजंगवत् ॥ सशांकराणां
 विवर्तवादःप्रागिहदूषितः ॥ ७ ॥ प्राचीनाचार्यचरणबन्धिवाग्वार्धिवर्द्धिते ॥ खंडितोबहुधाशुद्धाद्वैतचंद्रोदयेमया ॥ ८ ॥
 सर्वकार्यात्मनायत्रकारणमृद्वटादिवत् ॥ नानापरिणमत्येषपरिणामःप्रकीर्तितः ॥ ९ ॥ विकृताविकृतत्वाभ्यांपरिणामो
 द्विधामतः ॥ विकृतंसत्परिणमेत्कारणंकार्यरूपतः ॥ १० ॥ नपुनःकारणात्मत्वंविकृतःसोभिधीयते ॥ दुग्धाद्वधियथा
 जातंपुनर्दुग्धंनजायते ॥ ११ ॥ कार्य्यात्मनापरिणमेत्कारणंत्वविकारिसत् ॥ पुनःकारणरूपत्वमेषोऽविकृतउच्यते ॥ १२ ॥
 नानाभूषादिरूपेणरजतंपरिणामिहि ॥ मध्येतदेवचांतेऽपितत्पुनःस्याद्विलापने ॥ १३ ॥ असौवेदांतसिद्धांतःशुद्धांतः

१ भ्रमवादः विवर्तोभ्रमः विरुद्धवर्तनं तदभाववतितत्प्रकारकज्ञानमिति यावत्.

करणप्रियः ॥ परिणामोद्यविकृतः साक्षाच्छ्रुत्यादिसंमतः ॥ १४ ॥ तदात्मानं स्वयमकुरुतेति परिणामिता ॥ अतः सूत्रेऽप्यात्मक-
 तेः परिणामादितीरणा ॥ १५ ॥ सुवर्णमविकार्यं वनानां परिणमत्यदः ॥ शिष्यते स्वयमेवातिमध्ये व्यवहृतिः परा ॥ १६ ॥ सर्वाका-
 रैर्ब्रह्मतथैवैकं परिणमत्यतः ॥ विकारो निर्विकारस्य कथंचिन्नैव जायते ॥ १७ ॥ यथा सुवर्णं सुकृतं पुरस्तात्पश्चाच्च सर्वस्य हिर-
 ण्यमयस्य ॥ मध्येतदेव व्यवहार्यमाणं नानापदेशैरहमस्य तद्वत् ॥ १८ ॥ इत्थं भगवता स्वस्याविकारित्वं समन्वये ॥ उक्तं स-
 दृष्टान्तमिदमन्यत्रापि बहुस्फुटं ॥ १९ ॥ उभयव्यपदेशाच्च हिकुण्डलवदित्यतः ॥ व्यासोऽधिकरणं प्राहा विकाराय समन्वये ॥
 ॥ २० ॥ सनिर्गुणो नंतगुणः परिणाम्यविकारवान् ॥ विरुद्धमित्याद्युभयं वेदेयद्वयपदिश्यते ॥ २१ ॥ तस्माद्ब्रह्माखि-
 लाकारं सरलाकृतिरप्यहिः ॥ स्वेच्छया कुण्डलाकारोऽविकार्यैव प्रजायते ॥ २२ ॥ तैजसानां तु सर्वेषां भाष्ये भाष्यविकारिता ॥
 दृष्टान्ता बहवः स्पष्टाः सुबोधिन्यादिषूदिताः ॥ २३ ॥ चिंतामणेः कल्पतरोः कामधेनोः समुत्थिताः ॥ पदार्थाः परिदृश्यंते वि-
 क्रियंते न ते कचित् ॥ २४ ॥ विकृतः परिणामस्तु न स ब्रह्मणियुज्यते ॥ वेदाद्यनुपदोक्तस्याविकारित्वस्य बाधनात् ॥ २५ ॥
 (स्कंध १०) तथापि भूमन्महिमागुणस्य ते विबोद्धुमर्हत्यमलांतरात्मजिः ॥ अविक्रियात्स्यानुभवादरूपतो ह्यनन्यबोद्ध्या-
 त्मतयानचान्यथा ॥ २६ ॥ ब्रह्मज्यातिर्निर्गुणं निर्विकारमिति चांतिमे ॥ अनेकत्रापि गीतायामविक्रियमुदीर्यते ॥ २७ ॥
 प्रलयः किंच सर्वेषां न स्यात्तत्र तथासति ॥ कार्याणां कारणतमत्वासंभवाद्विकृतौ पुनः ॥ २८ ॥ तज्जलान्यत्प्रयंतीत्यादिश्रु-

तौ सतुरुपितः ॥ स्वस्मिन्विलापिते विश्वे ब्रह्मैकमवशिष्यते ॥ २९ ॥ (स्कंध १०) नष्टलोके द्विपराद्धाविसाने महाभूतेष्व
 दिभूतंगतेषु ॥ व्यक्तेऽव्यक्तं कालवेगेन याते भवानेकः शिष्यते शेषसंज्ञः ॥ ३० ॥ क्रीडार्थमाविष्कृतवान्बहुत्वेच्छुः स्वरूप
 तः ॥ ऊर्णनाभिर्यथा तंतुं स्तैर्गेहमविकारवान् ॥ ३१ ॥ आविर्भाविरतीच्छैव हेतुः श्रुत्यादिसंमतः ॥ यथा काण्वश्रुतौ पूर्वमणा
 भाव उच्यते ॥ ३२ ॥ सर्वैर्नैवरेमेतस्मादेकाकीनरमते स द्वितीयमैच्छत्सहैतावानास ॥ एकाकिनोरत्यभावाद्द्वितीयमैच्छा वि
 भोरभूत् ॥ वस्तुतो न द्वितीयं तु शुद्धाद्वैतस्य वर्तते ॥ ३३ ॥ इति स स्वयमेवास रूपनामविभेदतः ॥ अनेकधाथ वैचित्र्यं तत्त
 द्धर्मतिरोज्जवात् ॥ ३४ ॥ सर्वधर्मतिरोधानात्तद्धर्मस्यैव दर्शनं ॥ अन्यत्रान्यस्य धर्मस्य चेति भेदो महानिह ॥ ३५ ॥ एवं वि
 धप्रपंचेन स्वात्मना क्रीडति प्रभुः ॥ क्रीडार्थमात्मन इदं त्रिजगत्तेकृतं यतः ॥ ३६ ॥ क्रीडाभांडमिदं विश्वमित्यादिष्विदमुच्य
 ते ॥ ऊर्णनाभिर्हिरमतंतुभिर्गेहतोऽथवा ॥ ३७ ॥ सर्वशक्तेस्तथेच्छातो मूढैर्न निवदृश्यते ॥ ब्रह्मैवैकमिदं सर्वं वस्तु तस्तु वि
 चारणे ॥ ३८ ॥ यत्र येन यतो यस्य यस्मै यद्यद्यथा यदा ॥ स्यादिदं भगवान्साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ ३९ ॥ इत्यादिना भा
 गवतेऽखिलस्य ब्रह्मतामता ॥ एवं चात्मा कात्स्न्यमिति सूत्रेऽप्येतन्निरूप्यते ॥ ४० ॥ कटकं मुद्रिकां हि म्रः कुंडलं खंडकानपि ॥
 हेमत्वेनैव गृह्णाति यथा बुद्धिस्तदर्थिनः ॥ ४१ ॥ तथा ब्रह्मविदो बुद्धिर्यत्त्वियद्भेददर्शनं ॥ एकस्योक्तं भागवते तथा जानंति तद
 ङ् ॥ ४२ ॥ (स्कं० १२ अ० ४ श्लो० ३०) यथा हिरण्यं बहुधा समीयते नृभिः क्रियाभिर्व्यवहारवर्त्मसु ॥ ए

वंवचोभिर्भगवानधोऽक्षजोव्याख्यायतेलौकिकवैदिकैर्जनैः ॥ ४३ ॥ एवंक्रीडन्प्रपंचात्मायदांतरतिमिच्छति ॥ तदात्म
 निविलाप्येदंरमेतकारणेवशी ॥ ४४ ॥ सुखार्थं सर्वजीवानां करोतिलयमात्मनि ॥ व्यधाद्यथेहक्षणदांसुख्यं त्यामरतौ
 हिते ॥ ४५ ॥ आद्भुर्वेदाहिर्यत्रैतत्पुरुषः स्वपितीत्यतः ॥ चितिलीनास्तदाजीवानविंदतितुकिंचन ॥ ४६ ॥ दुःखात्ययोय
 थापुंसासुषुप्तावनुभूयते ॥ नानंदानुभवस्तत्रसतुमोक्षेप्रवक्ष्यते ॥ ४७ ॥ अन्नेप्रलीयतेमर्त्यइत्याद्युक्तप्रकारतः ॥ जडानां
 प्रलयस्तत्रसर्वेषांसर्वकारणे ॥ ४८ ॥ आनंदांशांतरात्मानआनंदेचितिचेतनाः ॥ जडाःसदंशेवर्त्ततेविलीनाःसुप्तशक्तयः ॥
 ॥ ४९ ॥ उद्गच्छंतितदिच्छातःपुनस्तेतत्तदंशतः ॥ तत्तदंशेषुलीयंतऊर्णनाभ्यास्यतंतुवत् ॥ ५० ॥ यथोर्णनाभिःसृज
 तेगृह्णतेचयथापृथिव्यामोषधयःसंभवन्ति ॥ यथासतःपुरुषात्केशलोमानितथाऽक्षरात्संभवतीहविश्वम् ॥ ५१ ॥ मुंडको
 पनिषद्येनद्वहदारण्यकादिषु ॥ श्रुतंभागवतेचेदंस्कंधएकादशेस्कुटं ॥ ५२ ॥ यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णांसंतत्यवक्रतः ॥ तथा
 विल्लत्भूयस्तांयसत्येवमधीश्वरः ॥ ५३ ॥ तस्मात्सर्वलयस्थानंसर्वाविर्भावकारणं ॥ चित्तेस्थिरंपरंब्रह्मास्त्वचित्यानं
 तशक्तिमत् ॥ ५४ ॥ यस्माज्जीवाःस्वांशाअणवोऽन्तर्यामिणोजडाश्चासन् ॥ साकारंश्रुतिसारंवारंवारंस्मराखिलाधारं ॥
 ॥ ५५ ॥ ॥ इतिवेदांतचित्तामणौअविकृतपरिणामनिरूपणंनामषष्ठंप्रकरणं ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 अंशाजीवायतोवन्हेर्विस्फुलिंगवदुद्गताः ॥ संसरन्तिचमुच्यन्तेनमोऽस्मैसर्वशक्तये ॥ १ ॥ व्योमेवव्यापकंब्रह्मसर्वत्रैकरसं

सदा ॥ सच्चिदानंदरूपं च पूर्णं निर्बाधमक्षयम् ॥ यच्च किंचिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥ अंतर्बहिः श्वतस्सर्वं व्याप्य नाराय-
 णः स्थितः ॥ ३ ॥ सत्यं विज्ञानमानंदं ब्रह्म पूर्णमदःश्रुतेः ॥ सर्वक्रियाभिः सर्वत्र नित्यैर्धर्मैस्तथाखिलैः ॥ ४ ॥ सर्वतः पाणि-
 पादांतं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखं ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ ५ ॥ मायया सर्वतः सांशं स्वशक्त्या चित्यरूपधृत् ॥ त-
 स्या प्रतिहतेच्छस्य बहुत्वेच्छोदिता भवत् ॥ ६ ॥ सा बहुस्यां प्रजायेयेत्यादि श्रुत्यादिसंमता ॥ तदेच्छया प्रदेशेत दुद्रमार्थं ति-
 तिरोदये ॥ ७ ॥ सृष्टिकाले त एवांताः परिच्छेदानिरूपिताः ॥ तथा हंत तिरोसानीत्यादि वाक्यैर्निरूपितं ॥ ८ ॥ काण्वाद्युपनि-
 षत्स्वेतत्तथा स्मृतिपुराणयोः ॥ विभक्तिरप्रतर्क्यस्या विभक्तस्यापि युज्यते ॥ ९ ॥ अविभक्तं विभक्तेषु विभक्तमिव च स्थि-
 तं ॥ चित्रधानाः परिच्छिन्ना अंशाव्युदचरंस्ततः ॥ १० ॥ जीवाः क्षुद्रा विस्फुलिगाः सुदीप्तात्पावका यथा ॥ मुंडकोपनिष-
 त्त्वेष्टदृष्टान्तो न्यत्र चोदितः ॥ ११ ॥ द्वितीयमुंडके (खंड १) तदेतत्सत्यं यथा सुदीप्तात्पावका द्विस्फुलिगाः सहस्रशः प्रभ-
 वंते सरूपाः ॥ तथा क्षरा द्विविधाः सोम्यभावाः प्रजायंते तत्र चैवापियंति ॥ १२ ॥ छांदोग्ये ॥ यथा सुदीप्तात्पावका क्षुद्रा वि-
 स्फुलिगा व्युच्चरंत्येवं तस्मादात्मनः सर्वे प्राणाः सर्वे लोकाः सर्वे जीवाः सर्वे एवात्मानो व्युच्चरंति रमणीयचरणाः कुपूयचरणा इति
 ॥ १३ ॥ सर्वे न्तर्यामिणो जाता आनंदं आशस्वरूपतः ॥ सदंशेन जडायैभ्यः कृता देहा अनेकधा ॥ १४ ॥ तिरोभावय-
 दानंदं जीवेतं च चित्तं जडे ॥ आनंदं आशतिरोधानान् निराकारावुभावपि ॥ १५ ॥ चतुर्भुजादिर्नतयोस्तादृग्भगवदाकृतिः ॥ आ-

नंदरूपमेवास्यहस्तपादादिकंयतः ॥ १६ ॥ प्रजायेयप्रकृष्टोहंजायेयेतीष्टवास्तुयत् ॥ ऐश्वर्यादेःसविषयत्वायधर्मास्त
थाकरोत् ॥ १७ ॥ षट्धर्माभगशब्देनैश्वर्यवीर्ययशस्तथा ॥ श्रीज्ञानंचविरागश्चनित्याभगवतोखिलाः ॥ १८ ॥ विष्णुपुरा
णे ॥ ऐश्वर्यस्यसमयस्यवीर्यस्ययशसःश्रियः ॥ ज्ञानवैराग्ययोश्चैवषण्णांभगइतीरणा ॥ १९ ॥ ऐश्वर्यादितिरोभावाज्जीवा
नांदीनतादिकं ॥ तिरोहितंततोऽस्यस्यसूत्रेबंधविपर्ययौ ॥ २० ॥ बंधश्चतुष्टयाभावाद्वयाभावाद्विपर्ययः ॥ पराभिध्याना
त्तुतिरोहितंततोऽस्यस्यबंधविपर्ययौ ॥ अत्रत्येश्रीमदाचार्यैर्भाष्येतत्सुप्रपंचितं ॥ २१ ॥ माययानिर्मितेविद्याविद्येशक्ती
प्रभोःस्वयम् ॥ जीवस्यैवततोबंधोमोक्षोनांशांतरस्यसः ॥ २२ ॥ (स्कंध ११ अ० ११ श्लो० ३४) विद्याविद्येममतनू
वित्थ्युद्धवशरीरिणाम् ॥ मोक्षबंधकरीआद्येमाययामेविनिर्मिते ॥ २३ ॥ एकस्यैवममांशस्यजीवस्यैवमहामते ॥ बंधो
ऽस्याविद्ययानादिर्विद्ययाचतथेतरः ॥ २४ ॥ सुखदुःखाद्यनुभवोऽपिजीवस्यैवकेवलं ॥ चिदभावाज्जडैतर्यामिण्यानंदा
तिरोभवात् ॥ २५ ॥ स्वरूपाज्ञानमेकंहिपर्वदेहेन्द्रियासवः ॥ अंतःकरणमेषांहिचतुर्धाध्यासउच्यते ॥ २६ ॥ पंचपर्वात्व
विद्येयंयद्वद्वायातिसंसृतिः ॥ इत्यस्याः पंचपर्वाण्याचार्यपादान्यरूपयन् ॥ २७ ॥ अहंताममतारूपः संसारोयोमृषोदितः ॥ अ
विद्योपाधितोमिथ्यामृगतृणोवदृश्यते ॥ २८ ॥ विपरीतक्रमेणोक्तमध्यासानांचतुष्टयं ॥ एवंपर्वसुसिद्धेषुदेहेऽहंभावइष्यते ॥ २९ ॥
तत्संबन्धिनिगेहादोममतापिततोमता ॥ ससंसारोभ्रमःस्वप्नोमायेत्यादीहकथ्यते ॥ ३० ॥ अविद्योपाधितोऽशेषोऽज्ञानात्मे

हप्रतीयते ॥ कामलोपहिताक्षस्यशंखेपीतत्वन्मृषा ॥ ३१ ॥ उपाधेःसाधनैर्नाशेयथावस्थितमीक्ष्यते॥ब्रह्मत्वंक्रीडनार्थं
 त्वंतथाऽविद्यानिवर्त्तने ॥ ३२ ॥ भागवते॥यथाभिसाप्रचलतातरवोऽपिचलाइव ॥ चक्षुषाभ्राम्यमाणेनदृश्यतेचलतीवभूः
 ॥ ३३ ॥ देहादीनांविरागार्थंसदृष्टांतमसत्यता ॥ संसारमेवतन्निष्ठमभिप्रेत्यकृताकचित् ॥ ३४ ॥ विप्रोऽपिमाययास्वमेरा
 जाहमितिमन्यते ॥ तत्तद्देहगतेनैवब्रह्मांशत्वंस्मरत्यसौ ॥ ३५ ॥ (स्कंध १०) स्वमेयथापश्यतिदेहमीदृशंमनोस्थेनाभि
 निविष्टचेतनः ॥ दृष्टश्रुताभ्यामनसानुचितयन्प्रपद्यतेतत्किमपिस्त्वपस्मृतिः ॥ ३६ ॥ इत्यहंभावमापन्नोदेहेमिथ्यावियो
 गिनि ॥ अवशःकार्य्यतेसर्वमीश्वरेणविमूढधीः ॥ ३७ ॥ देहात्मभावोदेहेनेशेच्छयाकृतकर्मसु ॥ अहंकारविमूढात्माक
 र्ताहमितिमन्यते ॥ ३८ ॥ वस्तुतस्त्वीश्वरेणेहततद्द्वारेच्छयाऽखिलं ॥ कार्य्यतेक्रीडयातत्राहंकर्त्तेतिमतिर्मृषा ॥ ३९ ॥ फ
 लसाधनयोःप्रोक्तःकर्त्ताकारयिताहरिः ॥ अहंसर्वस्यप्रभवोमत्तःसर्वंप्रवर्त्तते ॥ ४० ॥ भागवते॥यथादारुमयीयोषावथा
 यंत्रमयोमृगः ॥ एवंभूतानिभगवन्नीशतंत्राणिविद्विभोः ॥ ४१ ॥ यथाभ्रमरिकादृष्ट्याभ्राम्यतीवमहीयते ॥ चित्तेकर्त्त
 रितत्रात्माकर्त्तेवाहंधियास्मृतः ॥ ४२ ॥ उद्दिश्यसंस्तुतिपदमहंताममतेअपि ॥ सर्वत्रतन्निवृत्त्यैवमुक्तिर्नैवान्यथोच्यते ॥
 ॥ ४३ ॥ (स्कंध ७) एतद्दारोहिसंसारोगुणकर्मनिबंधनः ॥ अज्ञानमूलोऽपार्थोऽपिपुंसःखमइवेयते ॥ ४४ ॥ (स्कंध
 १२) तएतदधिगच्छंतिविष्णोर्यत्परमंपदं ॥ अहंममेतिदौरात्म्यंनयेषांदेहगेहयोः ॥ ४५ ॥ इत्यादिवचनैस्तादृक्कुधाप्रत्य

वे-चि.

१३

यएवसः ॥ तन्नित्यमतामुक्तिर्देहादिस्तुनसंसृतिः ॥ ४६ ॥ नैवात्मनो न देहस्य संसृतिः सुविविक्तयोः ॥ अविवेकस्तयो र्यो
सावथ तस्यैव संसृतिः ॥ ४७ ॥ एकादशस्याष्टाविंश इति भेदेन रूपणात् ॥ देहादेः संसृति त्वेतु जीवन्मुक्तिर्न युज्यते ॥ ४८ ॥
प्रत्यक्ष एव देहादिमुक्तस्यापि तु जीवतः ॥ सति संसरणे मुक्तिः कुतः शास्त्रविरोधिनी ॥ ४९ ॥ तस्मादहं ता देहादावध्यासाभा
वतो न हि ॥ मम ता हं त्वमूला तु तन्नित्यमनिवर्त्तते ॥ ५० ॥ आत्मलाभे तु विद्यातो मुक्तो जीवन्भविष्यति ॥ देहसंसारभेदो
तः सिद्धांतः श्रुति संमतः ॥ ५१ ॥ सम्यक्प्रकारं संरणं स्वरूपा च्यवनं दृढं ॥ ब्रह्मांशस्यान्यथाभावस्तत्संसरणमुच्यते ॥ ५२ ॥
असत्या संसृतिः सत्यः प्रपंच इति निर्णयः ॥ ऐंद्रजालिकवत्स्पष्टं साऽसत्यापि प्रतीयते ॥ ५३ ॥ जीवायस्य स्वांशान् प्रतिवि
वान्चाभासाः ॥ यत्कृतसंसरणास्तच्चरणं शरणं ब्रजामि भवतरणं ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीवेदांतचिंतामणौ जीवोद्गमसं
सारनिरूपणं नाम सप्तमं प्रकरणं ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
जीवांतर्यामिणौ स्वांशावणुकौ भोक्तृसाक्षिणौ ॥ येनांतःस्थापितौ ज्ञाज्ञानमस्तस्मै कृपालवे ॥ १ ॥ मुंडकोपनिषदि ॥ द्वासुप
र्णासयुजा सखाया समानं वक्षं परिषस्वजाते ॥ एकस्तयोः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति ॥ २ ॥ एकादशस्कंधे ॥ सु
पर्णावितौ सहजौ सखायौ यदृच्छया कृतनीडौ च वक्षे ॥ एकस्तयोः खादति पिप्पलान्नमन्यो निरन्नोऽपि बलेन भूयान् ॥ ३ ॥ भि
न्नौ प्रतिशरीरं तावैकैकस्मिन्द्वयोरपि ॥ प्रवेशाद्वंसरूपेण तृदिभागवते यथा ॥ ४ ॥ (स्कंध ४) ॥ हंसावहंचत्वं चार्यसखायौ

प्र० ७

१३

मानसायनौ ॥ गुहांप्रविष्टावात्मानौसूत्रेऽप्येतद्गुहातुल्यत् ॥ ५ ॥ वाजसनेयिशाखायां॥यथाव्रीहिर्वायवोवाश्यामाकोवा
 श्यामाकतंडुलोवैवमयमंतरात्मन्पुरुषोहिरण्मयः॥६॥इत्यादिश्रुतिभीरूपंतस्योक्तंस्मृतिभिस्तथा ॥ईश्वरःसर्वभूतानांत्वे
 शेऽर्जुनतिष्ठति ॥७॥ प्रथमस्कंधेभीष्मकृतस्तुतौ॥त्वेदित्त्वेदिधिष्ठितमात्मकल्पितानां॥सविद्यमानानंदत्वाद्वैश्वर्याज्ज्ञानतस्त
 था ॥ नदुःखसुखभोक्तैषांसाक्षीद्रष्टैर्वक्तुसः ॥ ८ ॥ तद्वेदवाक्येद्वावीशानीशौज्ञाज्ञावितिस्फुटं॥ (अ० १ पा० २
 सू ८) संभोगप्राप्तिरितिचेन्नवैशेष्याच्चसूत्रतः ॥ ९ ॥ वैशेष्यंजीवतस्तत्रानंदधर्माविलोपनात् ॥ द्वैतंसृष्टौतयोरेवनजीवब्र
 ह्मणोःकचित् ॥ १० ॥ अंतर्यामिब्राह्मणेतर्यामिपादेचविस्तृतं ॥ रूपंतस्यततःस्पष्टंभाष्यादेरवधार्यतां ॥ ११ ॥ सच्चिन्मा
 त्रश्चित्प्रधानोब्रह्मत्वांशोत्वेदिस्थितः ॥ विसर्पिचैतन्यगुणोऽणुर्जोवोऽविद्ययासितः ॥ १२ ॥ (मुंडके) एषोणुरात्माचेतसावे
 दितव्योयस्मिन्प्राणःपंचधासंविवेश॥इत्यादिश्रुतिभिस्तस्याणुमात्रत्वंनिरूप्यते॥ १३ ॥ (अ० २ पा० ३ सू० २१) नाणु
 रतच्छ्रुतेरितिचेन्नेतराधिकारात् ॥ इत्यादिसूत्रतोव्यासचरणैर्निरणायितत् ॥ सएषआत्मात्वेदीत्यादिभिःश्रुतिभिरीरितं
 ॥ १४ ॥ (अ० २ पा० ३ सू० २४) अवस्थितिवैशेष्यादितिचेन्नाभ्युपगमाद्देहि ॥ व्यासोप्यसूत्रयदितितस्माद्धृद्येवसं
 स्थितः ॥ १५ ॥ त्वत्स्थोगुणात्सचैतन्यांसंपूर्णांतनुतेतनुम् ॥ कोणस्थितोयथादीपोऽखिलेगेहेप्रकाशते ॥ १६ ॥ कस्तूरि

१ अध्याय १ पाद २ सू. ११ गुहांप्रविष्टावात्मानौहितदर्शनात् २ आनंदप्रचुरः ३ आनंदांशस्य ऐश्वर्यादिधर्माणांचातिरोभावात् ४ बद्धः
 ५ जीवः ६ चैतन्यसहिता विधेयविशेषणमेतत्

वे-चि.

१४

प्र०८

१४

कास्थितैकत्राभिव्यामोतिस्वगंधतः ॥ देशंमहांतंदेहंसंचैतन्येनतथाखिलं ॥ १७ ॥ व्यासोविसर्पिगुणतां (अ० २ पा० ३ सू० २५) गुणाद्वाऽऽलोकवत्तथा ॥ (अ० ३ पा० ३ सू० २६) व्यतिरेकोगंधवच्चेत्यादिदृष्टांततोऽवदत् ॥ १८ ॥ शांकरास्तां किंकाजीवमेकंव्यापकमालपन् ॥ जीवैकत्वेसर्वमुक्तिरेकमुक्त्याभविष्यति ॥ १९ ॥ सतिबंधेनैवमोक्षोयात्येकः पुण्यतोदिवं ॥ अन्यः पापेननरकमिति श्रौतंनयुज्यते ॥ २० ॥ सर्वजीवाबहुवचः श्रुत्युक्तंचविरुद्ध्यते ॥ व्यापकस्योद्गमेनैव नोपाधेर्जीवकल्पनात् ॥ २१ ॥ यत्प्रयंतीति जीवानां प्रलयोनेह संभवेत् ॥ ज्ञानात्तत्र प्रवेशोऽपि विशतेतदनंतरं ॥ २२ ॥ किंच जीवः स्यतं त्रोवाब्रह्मैवोपहितं तथा ॥ आद्येद्वैतबंधमोक्षौ नापि ब्रह्मात्मता भवेत् ॥ २३ ॥ न स्यात्कस्यापि मरणं व्याप्तेर्जीवस्य तादृशः ॥ द्वितीये तु न तद्व्याप्तिः किंतु स्याद्ब्रह्मणो हि सा ॥ २४ ॥ आकाशं व्यापकं व्याप्तिर्घटाकाशस्य न कचित् ॥ उपाधिना शो मोक्षश्चेज्जीवनाशः सकथ्यतां ॥ २५ ॥ सर्वज्ञं निर्गुणं पूर्णं ब्रह्म बद्धमुपाधिना ॥ तदेवोपाधितो मुक्तं साधनैर्बिभ्रवो महान् ॥ २६ ॥ उक्तांतिगत्यागतयो वेदसूत्रादिसंमताः ॥ व्यापकस्य न युज्येरंश्वेदुपाधेः प्रवक्षि ताः ॥ २७ ॥ तं प्राणोऽनूकामतीति श्रुतिस्तर्हि विरुद्ध्यते ॥ श्रुतेः स्मृतेश्च सूत्राणां न व्याप्तिस्तस्य संमता ॥ २८ ॥ नित्यः सर्वगतस्थाणुर्ब्रह्म सर्वत्रयद्रुतं ॥ सहतिष्ठति

१ आलोकः प्रकाशः प्रकाशकद्रव्यं वा २ उपाधेरेवोद्गम इति तु न वक्तुं शक्यं तस्य त्वन्मते जीवभ्रान्तिकल्पितत्वात् ३ देहल्येदोपकषदस्योभयत्र संबंधः ४ जीवस्य व्यापकता ५ अभ्या १ पा० ३ उक्तांतिगत्यागतीनामित्याधिकरणे मसिद्धाः ६ वदति ७ जीवस्य

तेनाणुरचलैकार्थतान्यथा ॥ २९ ॥ शरीरेणैतोव्याप्तेः कचिद्वापकतोदिता ॥ ब्रह्मवद्वापकत्वेतूक्तान्यश्रुत्यादिबाध
 नं ३० ॥ शांकाराणांमतेकर्तृनप्रपंचस्यभोक्तृच ॥ धर्माकारक्रियात्यंताभाववद्ब्रह्मकथ्यते ॥ ३१ ॥ मायायांप्रतिबि
 बोऽस्यतत्कर्त्ताशबलाभिधः ॥ प्रतिबिबस्त्वविद्यायांतस्यजीवोभिधीयते ॥ ३२ ॥ तद्रूपोपाध्यवच्छिन्नेचैतन्येब्रह्मरूपिणि ॥
 अथवातौघटमठोपहिताकाशवत्कृतौ ॥ ३३ ॥ सत्त्वेतुशुद्धमलिनेमायाऽविद्येअनादिमे ॥ तत्रावच्छिन्नपक्षस्तुसंक्षेपेण
 निराकृतः ॥ ३४ ॥ दृश्यतेप्रतिबिबस्तुनवाध्वादेर्निराकृतेः ॥ नदृष्टोमलिनेष्येषमृदादावन्यथाभवेत् ॥ ३५ ॥ चेत्तादृग्ब्र
 ह्मणस्तत्रकिंनस्याद्वायुदारुणोः ॥ अलीकंप्रतिबिबंनजीवस्यालीकताकचित् ॥ ३६ ॥ श्रौतोगुहायानैकस्यांप्रवेशोयुज्य
 तेद्वयोः ॥ इत्यादितत्त्वदीपेचोक्तंविद्वन्मंडनेबहु ॥ ३७ ॥ अविद्योपाधिरचितंजीवत्वमितितेजगुः ॥ पारतंभ्यंभगवतोद्वैता
 पत्तिश्चतन्मते ॥ ३८ ॥ अंशानांजीवभावस्त्वीशेच्छयोक्तप्रकारया ॥ शक्त्याविद्योपाधिनातुसंसारइतिवैदिकं ॥ ३९ ॥
 तस्मादेवोद्गमस्तस्मिंल्लयोमध्येचदृश्यते ॥ कार्यात्मनेच्छयाभेदोजडजीवांतरात्मनां ॥ ४० ॥ शुद्धाद्वैतमतःसिद्धंश्रुतिस्मृ
 त्यादिसंमतं ॥ द्वैतद्वयोरितंज्ञानंतद्वैतद्वैतमेवयत् ॥ ४१ ॥ कार्यकारणरूपंतदीशजीवात्मकंतथा ॥ नामरूपात्मकंचेतित्रि
 विधंसमुदाहृतं ॥ ४२ ॥ द्विविधंदूषितंतत्राप्यप्येतदूषयिष्यते ॥ नामरूपात्मकंद्वैतंशांकराणांयथोदितं ॥ ४३ ॥ अस्तिभाति

१ स्थाण्वचलपदयोरेकार्थकतयापौनरुक्त्यं २ चैतन्येन ३ निर्गुणस्य ४ अयनंइतंभावेक्तः ५ गन्धर्थकधातूनांज्ञानार्थकतायाअपिस्वीकारा-
 ज्ञानमित्यर्थः

वेचि.

१५

प्र०८

१५

प्रियंरूपं नाम चेत्यर्थं पंचकं ॥ आद्यं त्रयं ब्रह्मरूपं मायारूपं ततः परं ॥ ४४ ॥ अस्ति भाति प्रियत्वं तु जातं कार्यात्मनेच्छया ॥
सच्चिदानंदरूपस्य व्याकृतिर्नामरूपयोः ॥ ४५ ॥ स सर्वनामा स च सर्वरूप इति कीर्त्यते ॥ नामरूपे व्याकरवाणीतीच्छास्या भवत्पु
रा ॥ ४६ ॥ विभिद्य रूपमेकैकं शब्दजालात्स्ववाचकात् ॥ तत्तद्वाचीनि नामानि व्यवहाराय निर्ममे ॥ ४७ ॥ सर्वाणिरूपा
णिविचित्यधीरइति पौरुषं ॥ सूक्तं श्रुत्यंतराण्येवं तत्कौर्मै चोपबृंहितं ॥ ४८ ॥ सर्वेषां तदधीनत्वात् तत्तच्छब्दाभिधेयता ॥ अ
न्येषां व्यवहारार्थमिष्यते व्यवहर्तृभिः ॥ ४९ ॥ अनामरूपता तस्यालौकिकत्वाय वर्णिता ॥ माहात्म्यबोधनायैवलौकि
कोऽस्ति घटो यथा ॥ ५० ॥ रूपं नियतमेवास्य तत्तिरोभावशालि च ॥ द्वित्राण्येव च नामानि न तथास्येति निश्चयः ॥ ५१ ॥
व्याकृतिः सृष्टिकालेऽतः पूर्वमव्याकृतिस्तयोः ॥ द्वयोर्ब्रह्मैकनिष्ठत्वं बृहदारण्यके स्फुटं ॥ तद्वेदं तस्य व्याकृतमासीत्तन्नामरू
पाभ्यां व्याक्रियते असौ नामायमिदं रूपायमिति ॥ ५२ ॥ एतन्मते सुनिष्पन्नं सांकर्य्यं कार्याकारणे ॥ तन्निवृत्त्यर्थमा
चार्य्यैः पदं शुद्धं विशेषितं ॥ ५३ ॥ शुद्धाद्वैतपदे ज्ञेयः समासः कर्मधारयः ॥ अद्वैतं शुद्धयोः प्रादुःषष्ठीतत्पुरुषं बुधाः ॥ ५४ ॥
मायासंबंधरहितं शुद्धमित्युच्यते बुधैः ॥ कार्याकारणरूपं हि शुद्धं ब्रह्म न मायिकं ॥ ५५ ॥ इति श्लोकत्रयेणात्राद्वैतेशुद्धवि
शेषणं ॥ गोस्वामिभिर्गिरिधरैर्मूर्तैर्देवितं स्वके ॥ ५६ ॥ अद्वैतेशुद्धताश्रीमद्वल्लभाचार्य्यरूपिते ॥ मतांतरेषु सर्वत्र दृ
श्यते द्वैतमेव यत् ॥ ५७ ॥ दुर्ममतनिरासकृतिनामाचार्याणां हुताशनाख्यानां ॥ अंतःकरणविभूषणसुरंपतिरत्नंतमः सैमेहं

१ त्र्यंश २ शुद्धाद्वैतमार्तडाख्ये स्वग्रंथे ३ नीलमणिः ४ अज्ञानमर्धकारं च ५ श्रीकृष्णः

तु॥५८॥ ॥ इति श्रीवेदांतचिंतामणौ जीवांतर्यामिंस्वरूपविवेकपूर्वकशुद्धाद्वैतार्थनिरूपणं नाम अष्टमं प्रकरणं ॥ ८ ॥ ७॥
 स्वाभिन्नाऽप्राकृतैर्धर्मैः श्रितं सर्वैर्विरोधिभिः ॥ शक्तिभिस्तादृशीभिस्तं वदेनिर्दोषमद्वयं ॥ १ ॥ अप्राकृताखिलाकारः श्रुति
 भिः प्रतिपाद्यते ॥ माहात्म्याय स्फुटं भक्त्यै प्राकृतं तु निषिध्यते ॥ २ ॥ यत्पांचभौतिकं तस्येच्छया षड्भावदर्शनं ॥ मितं नियत
 कार्यं च तत्प्राकृतमुदाहृतं ॥ ३ ॥ यथा देहोऽस्मदादीनां पंचभूतेभ्य उत्थितः ॥ अस्मिञ्जायत इत्याद्यादृष्टाविकृतयोऽपि षट् ॥ ४ ॥
 मलिनोऽन्यनियम्यश्च मितः स प्रवितस्तिभिः ॥ श्रवसा श्रूयते मात्रं दृश्यते मात्रमीक्षया ॥ ५ ॥ नित्याधर्मानि जाऽभिन्नाः सर्वे सर्वत्र
 तस्य तु ॥ सर्वकामः सर्वरस इति च्छांदोग्यरूपणात् ॥ ६ ॥ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो मुखो विश्वतो बाहु रुरुत विश्वतस्पात् ॥ सं
 बाहुभ्यां धर्मति संपतत्रैर्यावां भूमी जनयन्देव एकः ॥ ७ ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ सर्वतः पाणिपादांतमि
 ति श्रुत्यादयोऽवदन् ॥ ८ ॥ सर्वत्र सर्वेन्द्रियाणांतस्य तत्कार्यमीर्यते ॥ सर्वज्ञस्याखिलं ज्ञानं सर्वकर्तुः क्रियां खिला ॥ ९ ॥
 न पांचभौतिकं तानि सर्गार्थं सत्त्वं तो व्यधात् ॥ अजत्वादमृतत्वाच्चाविकारित्वान्न विक्रियाः ॥ १० ॥ (स्कंध ८) त्वं ब्रह्म पू
 र्णममृतं विगुणं विशोकमानंदमात्रमविकारमनन्यदन्यत् ॥ विश्वस्य हेतुरुदयस्थिति संयमाना मात्मेश्वरश्च तदपेक्षतया न पेक्षः

१ स्वाभिन्नाभिरप्राकृतीभिः २ माहात्म्यज्ञानपूर्वकमुदृढस्नेहस्यैव भक्तित्वं ३ जायते । अस्ति । वर्द्धते । अपक्षीयते । विपरिणमते । नश्यति
 च ४ परिच्छिन्नं ५ हस्तै ६ नैमित्तिकं ७ पृथ्वी ८ दर्शनादिकं ९ चाक्षुषादिः १० गमनादानादिः ११ भगवतो हस्तादिकं अस्मदादिवत्पांचभौतिकं
 त तस्यानादित्वात् महाभूतानां च सृष्टिकाल एवाविर्भूतत्वात् १२ स्वस्वरूपात् विरुद्धः कार्यकारणभाव इत्याशयः १३ जायत इत्यादयः

॥ ११ ॥ अतएव नमालिन्यमैश्वर्यान्ननियम्यता ॥ व्याप्तेः परिमितिर्नैवमेतदप्राकृताकृति ॥ १२ ॥ सर्वाकाराश्रयत्वं च
 श्रुतयोऽवर्णयन्समः ॥ मशकेन समो नागेनेत्याद्यास्तद्विभुत्वतः ॥ १३ ॥ प्राकृतं परिमाणादिपांचभौतिकतादिकं ॥ तस्याऽ
 स्थूलमनष्वादिश्रुतिभिः प्रतिषिध्यते ॥ १४ ॥ क्रियासुफलसंदेहोदेहेऽभिमतिरज्ञता ॥ ऊर्भयो लोकनिष्ठानां दोषा इत्यादयो
 मत्ताः ॥ १५ ॥ निष्फलं निष्क्रियं शांतं निरवद्यं निरंजनं ॥ इत्यादिश्रुतयः सर्वन्यषेधस्तत्सदूषणं ॥ १६ ॥ तस्य प्राकृतशू
 न्यत्वं तथा भागवतादिषु ॥ (स्कंध १० अध्याय १०) गृह्यमाणैस्त्वमयास्यो विकारैः प्राकृतैर्गुणैः ॥ १७ ॥ श्वेताश्वतरादौ ॥
 अपाणिपादो जवैनो ग्रहीता पश्यत्यचक्षुः संश्रणोत्यकर्णः ॥ सवेत्ति वेद्यं च तस्य वेत्ता तमाहुरस्यं पुरुषं महांतं ॥ १८ ॥ पाणि
 पादनिषेधेऽपि गमनग्रहणोक्तिः ॥ अस्मदादिसमन्यूनं प्राकृतं प्रतिषिध्यतं ॥ १९ ॥ विधीयंते श्रुतौ सर्वाः सर्वशक्तेः क्रियाध्रु
 वाः ॥ सर्वत्राबाधितं ज्ञानं चैवं सर्वविदोऽखिलं ॥ २० ॥ श्रुतौ पंचरात्रे च ॥ निर्दोषपूर्णगुणविग्रह आत्मतंत्रो निश्चेतनात्मकशरी
 रगुणैश्चहीनः ॥ आनंदमात्रकरपादमुखोदरादिसर्वत्रचर्त्रिविधभेदविवर्जितात्मा ॥ २१ ॥ नियताकारकार्य्यत्वन्योन्यबा
 धक्षयादयः ॥ दोषा गुणेषु देहेषु प्राकृतेषु तदिच्छया ॥ २२ ॥ आनंदमात्राकारः स निर्दूषणगुणाश्रयः ॥ निर्दोषविग्रहः
 स्यान्निश्चेतनाप्रकृतिर्जडा ॥ २३ ॥ न प्राकृता गुणास्तस्य न शरीरेन्द्रियादिकं ॥ इत्युक्तं भगवच्छास्त्रे याज्ञवल्क्यस्मृताव

१ लोकवत्परिच्छेदः २ समो मशकेनेति बृहदारण्यके साम्यं च तत्तन्निष्ठाऽकारवत्त्वेन ३ कामक्रोधादयः ४ क्रियादिकं ५ गता ६ पाण्या
 दिकं ७ स्वगत ८ निर्दोषपूर्णैति वचने ९ पंचरात्रे

पि ॥ २४ ॥ अथवापरमात्मानं परमानंदविग्रहं ॥ इत्यानंदमयाकारः सर्वत्रा प्राकृताखिलः ॥ २५ ॥ निषिद्ध्यप्राकृतं तत्र
 विधत्तेऽप्राकृतं श्रुतिः ॥ सार्वत्रिकत्वकथनात्तस्याप्राकृतता स्फुटा ॥ २६ ॥ सामान्योक्तेर्निषेधेषु लोकसिद्धांशसे-
 धनं ॥ निषिद्ध्यधर्मान् सर्वत्र प्रायोधर्मान् हि वक्तिसा ॥ २७ ॥ नन्वानंदमयं ब्रह्माऽऽप्राकृतं प्राकृतं जगत् ॥ निरानंदं कथं
 ब्रह्मकार्यं तद्रूपमद्वयं ॥ २८ ॥ इति चेदुक्तमेवैतद्ब्रह्मत्वायाखिलं कृतं ॥ आनंदं शोऽखिलाधर्मास्तेतिरोभाविता इह ॥
 ॥ २९ ॥ ब्रह्मधर्मतिरोभावादन्योन्याभावदर्शनात् ॥ आविर्भावतिरोभावाभ्यामिदं दृश्यदूषणं ॥ ३० ॥ रागमात्रं घटे मृत्स्ना
 सर्ववर्णाविलक्षणा ॥ दृश्यो न वास्तवो भेदस्तथात्राप्यवधार्यताम् ॥ ३१ ॥ जगत्तु ब्रह्मणो भिन्नं न ब्रह्म जगतः पृथक् ॥ सृष्टि-
 कालेऽपि हि घटो मृदो भिन्नो न मृद्वटात् ॥ ३२ ॥ करस्त्ववयवत्वेन शरीराद्विद्यतेऽंशकः ॥ शरीरं न कराद्विन्नंतस्यावयवितां शिता
 ॥ ३३ ॥ कार्याणि भिन्नं भिन्नानि तथात्वात्तस्य वीक्ष्यया ॥ प्राकृतानि विबुद्ध्यंतां यथा सामान्यदर्शनं ॥ ३४ ॥ सर्वात्मकमनुस्यू-
 तं सर्वत्र ब्रह्मकारणम् ॥ सर्वधर्माश्रयत्वेना तथात्वात्तदलौकिकं ॥ ३५ ॥ उक्तं वाक्येऽप्यतोरूपं निरूप्याशंक्यभिन्नतां ॥
 सर्वत्र च स्वगतभेदविर्जिततोच्यते ॥ ३६ ॥ व्याप्तेर्दशमं वाक्येऽपि गुणानां गृह्यमाणं ता ॥ निरूपयंति श्रुतयस्तस्मादुक्तं व्य-

१ भगवतश्चक्षुरादेः २ लोकतुल्यावयवतां निषेधः ३ उपनिषत्सु ४ श्रुतिः ५ तिरोहितचिदानंदत्वात्तिरोहितधर्मत्वाच्च ६ बहुस्यां प्रजायेयेति
 ७ सामान्यतो यथालोकदृष्ट्या दृश्यते ब्रह्मविदां त्विमान्येवाप्राकृतानि ८ निर्दोषपूर्णगुणेति ९ गृह्यमाणैस्त्वमग्राह्यं १० ब्रह्मकर्तृकाप्राकृतगुणनिष्ठानतुगु-
 णकर्तृका ब्रह्मनिष्ठा ११ प्राकृतस्य निषेधोऽप्राकृतस्य विधिः

वस्थया ॥ ३७ ॥ अत्राहुःशंकराचार्यानिराकारं परं भवेत् ॥ गुणक्रियाविशेषाणामत्यन्ताभाववन्मतं ॥ ३८ ॥ तन्मा
 योपहितं सत्स्यादीश्वरः शबलाभिधः ॥ मायासंबन्धतः कर्त्ता भोक्ता स्य श्रुतिभिः कृतः ॥ ३९ ॥ तदुपाधिगतं धर्माद्यत्राध्यारोपयन्ति
 ताः ॥ वस्तुतोऽपवदन्त्येतानिर्विशेषे निषेधिकाः ॥ ४० ॥ अध्यारोपापवादाभ्यां श्रुत्योः स्यात्संगतिर्द्वयोः ॥ लोके प्रदर्शनायेन्दोर्य
 थाशाखापि दर्श्यते ॥ ४१ ॥ ज्ञानार्थचित्तशुद्धयोपास्तये प्रथमतया ॥ निरूप्यते सधर्मत्वं जाते ज्ञाने निषिध्यते ॥ ४२ ॥
 इति चेच्छ्रूयतां मायासादिः साऽनादिरेव वा ॥ आद्ये कर्त्ता तु को ब्रह्मातिरिक्ताभावतः परं ॥ ४३ ॥ कर्त्तृत्वं निर्विशेषस्य पुनः
 प्राप्तं द्वितीयके ॥ द्वैतापत्तिः सदेवेति प्रभृतिश्रुतिबाधनं ॥ ४४ ॥ ब्रह्माप्यनाद्यनादिः सोपहितस्याप्यनादिता ॥ सर्गोऽविरतमेव
 स्यान्न जातु प्रलयो भवेत् ॥ ४५ ॥ नित्यबद्धं भवेद्ब्रह्म मुक्तिस्तन्नाशने यदि ॥ श्रूयेत क्वापि तस्यापि जीववन्मुक्तिसाधनं ॥ ४६ ॥
 व्यासाचार्यैः प्रतिज्ञाय निर्गुणस्य विचारणं ॥ अथातो ब्रह्म जिज्ञासेत्यत्रैतस्यैव लक्षणं ॥ ४७ ॥ जन्माद्यस्य यतः शास्त्रयो
 नित्वादितिकथ्यते ॥ प्रतिज्ञोपक्रमौ भग्नौ स्फुटं व्यासस्य ते मते ॥ ४८ ॥ निषेधत्येव कर्त्तृत्वं प्रकृत्युपहितस्य तु ॥ गौणश्चेन्ना
 त्मशब्दादित्यादिना सूत्रकृत्स्वयं ॥ ४९ ॥ न सोऽकामयतेत्यादिरूपिताः कामनादयः ॥ संभवन्ति जडाया निर्धर्मत्वाद्ब्रह्मणो

१ सविशेषनिर्विशेषवादितयादिविधयोः २ ज्ञानसंपादिकाचित्तशुद्धिः तत्संपादिकाचोपासना ३ निर्विशेषब्रह्मैव कर्त्तृस्यादित्यर्थः ४ एकं
 ब्रह्म परमायेति द्वैतं ५ सदेव सौम्येदमग्र आसीत् आत्मैवेदमग्र आसीत् आत्मावा इदमेक एवाग्र आसीदित्यादीनां सृष्टेः प्राग्वत्स्वन्तरसत्तानिषेधकश्रुती
 नाविरोधः ६ शबलाख्यापनं ७ उपाधिभूतायामायायाः

नते ॥ ५० ॥ तस्योपाधिवशात्तत्त्वेनिर्विशेषविकल्पतां ॥ ब्रह्मणोबाधतेयासानश्येत्तज्ज्ञानतःकथं ॥ ५१ ॥ न्यायात्प्र
 क्षालनाद्धीतिस्वध्यारोपापवादतः ॥ धर्माणांलोकसिद्धानामपवादोऽस्तुकेवलं ॥ ५२ ॥ मायागुणोपासनाच्चेन्मुक्तिःस्या
 द्वेयताकुतः ॥ ज्ञानोद्भवेपराद्धंवाकिमायारूपयास्त्रिया ॥ ५३ ॥ इत्यादिदूषणगणैस्तन्मतंश्रुत्यसंमतं ॥ आचार्यैःप्रभुभिश्चा
 न्यैर्विस्तरेणनिराकृतम् ॥ ५४ ॥ तस्माद्रतीच्छयासर्वशक्तिरीश्वरआत्मनः ॥ सर्वमाविश्वकारेदमित्येवश्रुतयोऽवदन् ॥ ५५ ॥
 श्रुत्योरुभयवादिन्योर्निर्णयेप्राहसूत्रकृत् ॥ तद्यवस्थामिमामेवश्रुतिभिःसैवसिद्ध्यति ॥ ५६ ॥ (अ० ३ पा० २ सू० २२)
 प्रकृतैतावत्त्वंहिप्रतिषेधतिततोब्रवीतिचभूयः ॥ कर्त्ताभर्त्ताचभोक्ताचनिहंतापिसएवहि ॥ अहंसर्वस्यसइमौल्लोकानसृज
 तेत्यपि ॥ ५७ ॥ सर्वकर्त्तासर्वभोक्ताभर्त्ताभोक्तामहेश्वरः ॥ भर्त्तासन्भ्रियमाणोबिभर्त्तात्यादिवचोभरैः ॥ ५८ ॥ स्वातं
 व्ययुज्यतेकर्त्तुःसृष्टौस्वातंयमीशितुः ॥ मायायास्तस्यशक्तित्वात्करणत्वंपुराणतः ॥ ५९ ॥ धर्माविर्भावतःस्वस्याप्राकृता
 त्मत्वसिद्धये ॥ पूर्वससेव्यतेजातेतादृक्त्वेनिश्चलंपुनः ॥ ६० ॥ अजानंस्तस्यमाहात्म्यंनैवसेवेतकश्चन ॥ इतिमाहात्म्यबो
 धायप्रवृत्ताःश्रुतयोऽखिलाः ॥ ६१ ॥ (मुंडके) दिव्योऽस्यमूर्त्तःपुरुषःसबाह्याभ्यंतरोऽस्यजः ॥ अप्राणोऽस्यमनाःशुभ्रइ
 तिदिव्यस्त्वलौकिकः ॥ ६२ ॥ अजन्माऽप्राकृततनुःशुद्धःप्राणीतरोऽमनाःप्राणिभिःप्राकृतैःसेव्योऽशुद्धैर्न्यूनैर्मनोवशैः ॥ ६३ ॥
 यस्याऽप्राकृतधर्माआत्माभिन्नाश्चशक्तयःसर्वाः ॥ सर्वांशभेदहीनंलक्ष्मीनंभजमनोभवद्दीनम् ॥ ६४ ॥ ॥ इति

वे-चि.

१८

प्र० १०

१८

श्रीवेदांतचिंतामणौ ब्रह्मसाकारत्वविवेको नाम नवमं प्रकरणम् ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
शुद्धाद्वैतं वस्तुतस्तु नानाभेदं निजेच्छया ॥ स्वाभिन्नशक्तिधर्माणं नुमो नानामतस्तुतं ॥ १ ॥ ब्रह्मैवैकं प्रपञ्चस्य निमित्तं समवा-
यि च ॥ पुराणे करणं माया तच्छक्तिर्दृढवन्मता ॥ २ ॥ अचिंत्या विविधानित्याः स्वाभाविक्योऽस्य शक्तयः ॥ ज्ञानक्रि-
यादिभेदेन स्वाभिन्नाः स्ववशाविभोः ॥ ३ ॥ श्वेताश्वतरे न तस्य कार्यकरणं च विद्यते न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते ॥ परा-
स्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानक्रिया बलं च ॥ ४ ॥ यः सर्वज्ञः सर्वशक्तिरित्यादि श्रुतिभिः श्रुताः ॥ तासु मायाप्य-
घटितघटनायां पटीयसी ॥ ५ ॥ (स्कंध १०) श्रिया पुष्ट्या गिरा कान्त्या कीर्त्या तुष्ट्ये लयोज्यया ॥ विद्यया विद्यया शक्त्या माय-
या च निषेवितम् ॥ ६ ॥ इति भागवतोक्तासु मुख्यासु द्वादशस्वियम् ॥ गणिताकारणत्वेन पुराणे परिर्वणिता ॥ ७ ॥ (प्रथ-
मस्कंधे) स एव वेदं स सज्जिभगवानात्ममायया ॥ सदसद्रूपया चासौ गुणमध्याऽगुणो विभुः ॥ ८ ॥ सामर्थ्यं सर्वभवेन तस्य
मायेति कथ्यते ॥ शक्तित्वात्तदभिन्ना सा विचित्रपरिणामकृत् ॥ ९ ॥ क्वचित्संमोहिकामायाऽविद्यैव व्यपदिश्यते ॥ बहवो
ऽर्था हि मायायागीता भाष्ये प्रदर्शिताः ॥ १० ॥ मायाशब्दः क्वचिच्छास्त्रे हरिसामर्थ्यवाचकः ॥ काप्यविद्यामृषावाची कृपा
कपटवित्तवाक् ॥ ११ ॥ शक्तिशक्तिमतोर्भेदो वस्तुबोधाय केवलम् ॥ अभेदो वस्तुतो नाक्ष्णो दृष्टिशक्तिः पृथग्भवेत् ॥
॥ १२ ॥ न धर्मधर्मिणोर्द्वैतमप्यस्या प्राकृतस्य तु ॥ (अ० ३ पा० २ सू० २८) प्रकाशाश्रयवद्भाते जस्त्वादिति हि सूत्रितम् ॥

१ तत्त्वदीपिकाख्ये अजोपिसन्नव्ययात्मेत्यस्य व्याख्याने २ पुरुषधृतवस्त्रवत्पृथक्कर्तुं न शक्यते

॥ १३ ॥ तेजःप्रकाशयोर्भेदोनतेजस्त्वाद्यथातथा ॥ ब्रह्मणःशक्तिधर्माणांब्रह्मत्वेनभिदानहि ॥ १४ ॥ नभूमिर्गंधतोभि
 न्नानगंधोभूमितःपृथक् ॥ तद्वस्तुतादृगेवेतिनद्वैतंधर्मधर्मिणोः ॥ १५ ॥ अस्मिंस्त्वलौकिकेऽचित्येऽद्वयेभेदोनसर्वथा ॥
 सुविस्तृतमिदंभाष्येश्रीविद्वन्मंडनेतथा ॥ १६ ॥ माध्वाचार्याइहप्राहुर्जगत्कर्त्ताकुलालवत् ॥ भिन्नोनिमित्तमेवेशोवि
 कारात्समवायिनः ॥ १७ ॥ प्रकृतिःस्यादुपादानंतत्तत्रास्यजडस्यतु ॥ प्रकृतिर्ह्यस्योपादानमितिभागवतोक्तितः ॥
 ॥ १८ ॥ ब्रह्मणोजडजीवानांद्वैतमवास्तिवास्तवम् ॥ जीवब्रह्मभिदांवक्तिर्द्वास्तुपर्णाश्रुतिर्यतः ॥ १९ ॥ इतिचेच्छ्रूय
 तामुक्तासूत्रकृद्ब्रह्मकारणम् ॥ जन्माद्यस्येतिमूत्रेणकेवलंननिमित्तता ॥ २० ॥ समवायित्वमप्यस्येत्याहतत्तुसमन्व
 यात् ॥ रत्यभावोनयुज्येतनैवरेमेश्रुतीरितः ॥ २१ ॥ अस्यैवाग्रेसहैतावानासेतिसमवायिता ॥ पठ्यतेसमवायि
 त्वंतैत्तिरीयादिषुस्फुटम् ॥ २२ ॥ असद्वाइदमग्रआसीत् ॥ ततोवैसदजायत ॥ तदात्मानःस्वयमकुरुत ॥ तस्मात्तत्सुकृत
 मिति ॥ आत्मानमित्युपादानंनिमित्तमकरोदिति ॥ अभावोऽन्यनिमित्तस्यस्वयमित्यभिधीयते ॥ २३ ॥ ऐतदात्म्यमिदंसर्वं ॥
 आत्मैवेदंसर्वं ॥ सर्वंखल्विदंब्रह्म ॥ पुरुषएवेदंसर्वं ॥ यद्भूतंयच्चभव्यम् ॥ श्रुतिभिःस्मृतिभिःप्रोक्ताजगतोब्रह्मरूपता ॥ बाध्येत
 प्रकृतिस्त्वाविरासास्यांशःसदात्मकः ॥ २४ ॥ अतस्त्वदुक्तवाक्येऽपिब्रह्मतन्निर्तयंत्वहम् ॥ प्रकृतेःपुरुषस्यापिकालस्यहरि

१ ईश्वराधीना २ जगतः ३ कारणसाधर्म्यादितिभावः ४ मुंडके पैंगिरहस्यब्राह्मणेचेदं ५ अकुरुतेत्यस्यार्थकोनुवादः ६ दंडादितुल्यस्य
 ७ प्रकृतिर्ह्यस्योपादानमितिवाक्ये ८ प्रकृतिः पुरुषः कालश्चेति

रूपता ॥ २५ ॥ यत्र येनेति पद्योक्ताऽप्येतद्वर्शयिष्यते ॥ सर्गांतरे तथा त्वेऽपि निर्दानंतु तदेव हि ॥ २६ ॥ अत्रोर्णनाभिदृष्टांतोऽप्यनेकत्र निदर्शयते ॥ समवायेऽप्यविकृतिः पूर्वमेव प्रदर्शिता ॥ २७ ॥ सर्वत्राद्वैतमेवोच्चैर्वदंति श्रुतयोऽखिलाः ॥ पुमान्कथंचिदपि हि द्वैतज्ञानेऽपि दुष्यति ॥ २८ ॥ द्वासु पर्णाश्रुतौ सृष्टौ जीवांतर्यामिणोऽभिदा ॥ वक्षाश्रयत्वसैर्हजत्वादिनैव परस्य यत् ॥ २९ ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्यानि तदभेदं वदंति च ॥ अभेदोऽंशांशभावेन ब्रह्मत्वांशः संयन्मतः ॥ ३० ॥ स्वांशत्वमंशोनानाव्यपदेशादित्युपक्रममात् ॥ व्यासेन बोधितं सूत्रे स्तथा स्मृतिपुराणयोः ॥ ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः ॥ मनःषष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ ३१ ॥ (स्कंध १०) स्वकृतपुरेष्वमीष्वबहिरंतरसंवरणंतव पुरुषं वदंत्यखिलाः शक्तिधृतोऽंशकृतम् ॥ इति नृगतिविविच्य कवयो निगमावपनं भवत उपासतेऽभिमतं भुवि विश्वसिताः ॥ ३२ ॥ भेदाभेदं ब्रुवाते आचार्य्यो निम्बार्कभास्करौ ॥ निम्बार्काणां मते भेदो वास्तवो माध्ववन्मतः ॥ ३३ ॥ पुत्रादयो विभिन्नांशाः स्वांशाः करपदादयः ॥ विभिन्नांशा इमे जीवा इति भेदो विनिश्चितः ॥ ३४ ॥ एषांचित्त्वेन साधर्म्यादभेदोऽपि निरूप्यते ॥ मुखस्याल्हादकत्वेन सादृश्याच्चंद्रता यथा ॥ ३५ ॥ अंशत्वं माध्ववत्तेषां भेदाभेदौ व्यवस्थया ॥ सिद्धांतवदणुत्वादितत्राप्यवहितः शृणु ॥ ३६ ॥ स्वांशत्वमेव जीवानां ममैवेत्येवकारतः ॥ हेतुः संगच्छते नानाव्यपदेशो न ते मते ॥ ३७ ॥ पादोऽस्य विश्वाभूतानीति

१ निबन्धे यत्र येन यतो यस्येति श्रोत्रागवतवचनव्याख्याने २ कदाचित्पुरुषद्वारेति निबन्धोक्तेः ३ प्रकृतेर्जगत्कारणत्वे ४ प्रकृतिकारणत्वाज्जगत्तादिकारणं ५ ब्रह्मैव ६ अभिन्ननिमित्तोपादानत्वे ७ देहाश्रयत्वं ८ सदृश ९ जीवः १० उपक्रमविधाय ल्यबूलोपेपंचमी

पादत्वेनचांशताम् ॥ मंत्रवर्णादितिव्यासःस्वांशतैवतथासति ॥ ३९ ॥ बन्दिस्वांशोविस्फुलिगोऽतोदृष्टांतीकृतःश्रुतौ ॥
 अस्यावयवभूतैस्तुव्याप्तंकृत्स्नमिदंजगत् ॥ ४० ॥ इत्यादिश्रुतिभिर्जीवाःस्वांशावयवोक्तितः ॥ काप्यश्रुतंविभिन्नांश
 त्वंसर्वत्राभिदाऽनयोः ॥ ४१ ॥ यत्त्वाहमाध्वोवनमालिदासोराशयेकदेशोऽंशइहास्तुचंद्रात्॥यथाशतांशोगुरुमंडलंस्यादित्थं
 मयान्यत्रतदप्यदूषि ॥ ४२ ॥ यथासौम्येतिमृत्पिडदृष्टांतोऽत्रपराहतः ॥ प्रतियोगेहैकविज्ञानात्सर्वविज्ञानमित्यपि ॥ ४३ ॥
 अभेदएवश्रुतिषुतत्त्वमस्यादिषूदितः ॥ बंधैद्वैतधर्मोमोक्षेतन्निवृत्तिर्निगद्यते ॥ ४४ ॥ तैत्तिरीये॥यदाक्षेवैषएतस्मिन्नुदरमंतरं
 कुरुते॥अथतस्यभयंभवति ॥ बृहदारण्यके॥यत्रहिद्वैतमिवभवतितदितरइतरंपश्यतीत्याद्युक्त्वायत्रत्वस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्के
 नकंपश्येदित्यादि॥तथायोऽन्यादेवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्योऽहमस्मिनसवेदयथापशुः ॥ ४५ ॥ निंदन्तिश्रुतयोद्वैतंदोषोज्ञा
 नेतयामहान् ॥ श्रौतंब्रह्मप्रपंचैक्यंघटतेनमतेचते ॥ ४६ ॥ सप्तमस्कंधे (अ० ९) यस्मिन्यतोयर्हिचयेनयस्ययस्मैयस्मा
 यथायदुतयस्त्वपरःपरोवा ॥ भावःकरोतिविकरोतिपृथक्स्वभावःसंचोदितस्तदखिलंभवतःस्वरूपम् ॥ ४७ ॥ भास्क
 राणांमतेभेदौपाधिकउदीरितः ॥ अभेदस्त्वंतंतोजीवोव्यापकोर्लिङ्गतोऽणुता ॥ ४८ ॥ इहापिव्यापिताजीवतयात्र

१ सूत्रेषुद्वितीयस्यतृतीयपादेप्राहेतिशेषः २ जीवब्रह्मणोः ३ द्वैतमतेभेदाभेदमतेच ४ छांदोग्येअपिवातमादेशमप्राक्षोयेनाश्रुतंश्रुतंभवत्यमतं
 मतमविज्ञातंविज्ञातमिति मुंडकादिषु कस्मिन्मुखलुभगवोविज्ञातेसर्वमिदंविज्ञातंस्यादित्यादि ५ निगदेनप्रतिपाद्यते ६ उच्छेब्दोऽप्यर्थेअरमल्पमपि
 अंतरंभेदं ७ उपाधिनाशे ८ आणुत्वश्रुतिर्लिङ्गशरीरकृतपरिच्छेदाभिप्रायेण

वे-चि.

२०

प्र० १०

स्ततयाथवा ॥ आद्येनैयायिकेवेशोद्वितीयेशांकरेतथा ॥ ४९ ॥ पुरानिराकृताव्याप्तिर्द्विधोपाधिकृताणुता ॥ नित्य
स्वाभाविकैश्वर्यज्ञानादेर्यदिराधकः ॥ ५० ॥ घटेतोपाधिरेवान्योनाऽबाधाखिलधर्मिणः ॥ अद्वयस्यस्वतंत्रस्यदूरे
तन्मूलिकाभिदा ॥ ५१ ॥ (स्कंध १०) ब्रजंस्तिष्ठन्पदैकेनयथैवैकेनगच्छति ॥ यथातृणजलौकैवदेहीकर्मगति
गतः ॥ ५२ ॥ इत्यादिनावक्तिनानातस्यभागवतंगतीः ॥ अन्यानिसंयातिनवानिदेहीत्यादिकास्मृतिः ॥ ५३ ॥ पूर्व
त्यागोगतिर्देहान्तरेव्याप्तस्यनोचिता ॥ इदंलिंगस्यचेद्व्यादेहःकर्मगतिगतः ॥ ५४ ॥ अत्रदेहीतिसंघातदेहवान्भिन्नउच्य
ते ॥ त्याज्यप्राप्यत्वकथनात्स्थूलदेहस्यनेहसः ॥ ५५ ॥ इत्यादिश्रुत्यादिमूलैर्मतान्येतानिदूषणैः ॥ प्राचामाचारतोवा
चामर्वाचामपिसुस्फुटैः ॥ ५६ ॥ समनूद्यपृथग्भाष्यकिरणादिषुविस्तरात् ॥ निरस्तानिमयाशुद्धाद्वैतचंद्रोदयादिषु ॥ ५७ ॥
अभेदोवास्तवोब्रह्मजगतोरैच्छिकीभिदा ॥ जीवाःस्वांशाःप्रवेशादिसिद्धांतःश्रुतिसंमतः ॥ ५८ ॥ निबंधे॥सजातीयविजा
तीयस्वगतद्वैतवर्जितं ॥ ब्रह्मोक्तंश्रीमदाचार्यैर्द्वैतगंधोपिनास्तिनः ॥ ५९ ॥ तत्रजीवाःसजातीयाविजातीयाजडामताः ॥
स्वगतांतरात्मानोभिन्नाघटशराववत् ॥ ६० ॥ अभिन्नाब्रह्मणोमृत्त्वाद्घटादेरभिदायथा ॥ सजातीयादिभेदानांस्य
रूपंचयथोदितम् ॥ ६१ ॥ वृक्षस्यस्वगतोभेदःपत्रपुष्पफलादिषु॥वृक्षांतरात्सजातीयोविजातीयःशिलादितः ॥ ६२ ॥ शु

१ प्रवेशः २ जीवत्वेनब्रह्मत्वेनच ३ तर्हीतिशेषः ४ शुकः ५ वाक्ये ६ जलेसैधवखिल्यवत्जीवानांब्रह्मणिप्रवेशः वन्हेर्विस्कुलिंगवत्ततोनिर्ग
मइति ७ विद्यारण्यादिभिः कथितं ८ विद्यारण्यकारिकेयं

२०

द्वा द्वयनयजयकंद्वययाभयहृद्वप्रभवभाजाम् ॥ कारणमाहयमेकैर्तेमनुत्सेकंभजस्यसविवेकम् ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्री
 वेदांतचिंतामणौशक्तिधर्माभेदनिरूपणपूर्वकद्वैतमतनिराकरणं नाम दशमं प्रकरणं ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥
 यद्रूपश्चिदचित्सर्गःस्पृष्टःसृष्टौनतेनयः ॥ सर्वत्रसन्नविज्ञांतोऽस्मै नमोऽनुप्रवेशिने ॥ १ ॥ यःसर्वत्रैवसंतिष्ठन्नंतरःसंस्पृशे
 न्नतत् ॥ शरीरंतन्नवेदेत्थंयोऽनुविश्यप्रकाशते ॥ २ ॥ इत्याहुःश्रीमदाचार्याःशास्त्रार्थेब्रह्मरूपणे ॥ संगृह्यकथ्यतेऽत्रार्थोयः
 पृथिव्यामिति श्रुतेः ॥ ३ ॥ बृहदारण्यकेऽध्यायेपंचमेतच्चसप्तमे॥ब्राह्मणेपठ्यतेवाक्यमंतर्यामिनिरूपके॥४॥(पृ० ६१६)
 यःपृथिव्यांतिष्ठन्पृथिव्याअंतरोयंपृथिवीनवेदयस्यपृथिवीशरीरंयःपृथिवीमंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतइत्यादि ॥
 रामानुजावदंतीहविशिष्टाद्वैतवादतः ॥ श्रुतावस्यांपृथिव्यादिसप्तम्याऽऽधाररूपणात् ॥ ५ ॥ अंतस्त्वस्योच्यतेभेदोयथाऽऽस्ते
 भूतलेघटः ॥ इतिवाक्येभूमितलाद्घटभेदःप्रतीयते ॥ ६ ॥ अतःपृथ्व्यादिकंव्याप्यंभिन्नमेवाखिलंपरांतं ॥ ब्रह्मणोहिशरी
 रेद्वेनित्येचिदचितीमते ॥ ७ ॥ सूक्ष्मेकारणरूपेतेयाभ्यांस्थूलमभूजगत् ॥ चिच्छरीरात्तुचित्कार्यमचिच्चाचिच्छरीरतः॥८॥
 विभागानर्हतानामरूपयोःसूक्ष्मतामता ॥ नामरूपव्याकरणंतैस्त्यैवस्थौल्यमुच्यते ॥ ९ ॥ ब्रह्मैवंसूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टंका
 रणंश्रुतेः ॥ कार्यंचस्थूलचिदचिद्विशिष्टमिति निर्णयः ॥ १० ॥ विशिष्टाद्वैतमनयोरद्वैतंतद्विशिष्टयोः॥विशेषणेचिदचिती

१ सिद्धांतः २ अर्थात्श्रीमदाचार्याः३मातांतरेषुजगत्कारणतयोक्तानामविद्यातद्गुणप्रकृतिचिदचिच्छरीरप्रभृतीनांव्यावर्तनौयकमिति४पुरुषोत्तमं

५ जडजीवसर्गः ६ संपंचसत्ताकाले ७ जडजीवाभ्यांबुद्धः ८ निबंधश्लोकोऽयं ९ शास्त्रार्थप्रकरणे १० परमात्मनः ११ प्रकृतमिदं १२ शरीरद्वयस्य

१३ उक्तवाक्यात् तच्चैविशिष्ट्येप्रमाणं

ब्रह्मणःकारणात्मके ॥ ११ ॥ सूक्ष्मेस्थूलेतुतेकार्यात्मकेकार्यविशेषणे ॥ जीवस्तुस्थूलचित्स्थूलमचित्पृथ्व्यादिकंमतं ॥
 ॥ १२ ॥ अंतःस्थितो नियंतेहऽनुप्रविष्टोविभागकृत् ॥ उक्तश्रुतौपृथिव्यादेर्जडस्यांतःस्थितःश्रुतः॥ १३ ॥ जीवस्यापितथा
 काण्वैर्योविज्ञानइतीरणात् ॥ यथात्मनीतितत्पाठभेदान्माध्यंदिनेश्रुतम् ॥ १४ ॥ शरीरत्वंचतत्रैवश्रुतंतस्यैतयोर्द्वयोः॥ जीवो
 जडोतरात्मेतिभोक्तृभोग्यनियामकाः ॥ १५ ॥ क्रमात्रयःपदार्थास्तेर्मतास्तत्कारिकायथा ॥ ईश्वरश्चिदचिच्चेतिपदार्थ
 त्रितयंहरिः॥ ईश्वरश्चितइत्युक्तोजीवोदृश्यमचित्पुनः॥ १६ ॥ द्रव्याद्रव्यप्रभेदायितमुभयविधंतद्विधंतत्त्वमाहुर्द्रव्यद्वेधाविभ
 क्तंजडमजडमितिप्राच्यमव्यक्तकालौ ॥ अंत्यप्रत्यक्पराक्चप्रथममुभयथातत्रजीवेशभेदान्नित्याभूतिर्मतिश्चेत्यपरमि
 हजडामादिमांकेचिदाहुः ॥ १७ ॥ तत्र ॥ द्रव्यंनानादशावत्प्रकृतिरिहगुणैःसत्त्वपूर्वैरुपेताकालोब्दाद्याकृतिःस्यादणुरवग
 तिमाजीवईशोन्यआत्मा ॥ संप्रोक्तानित्यभूतिस्त्रिगुणसमधिकासत्त्वयुक्तातथैवज्ञातुर्ज्ञयावभासामतिरितिकथितंसंग्रहाद्
 व्यलक्ष्म ॥ १८ ॥ इत्थंवेकठनाथाद्याविस्तराच्छ्रुतियुक्तिभिः ॥ तत्स्रग्धरासहस्रादौपदार्थव्यभजंतते ॥ १९ ॥ लयेक्रम

१ चिदचितोः २ रूपनामव्याकर्ता ३ अंतस्थितः ४ योविज्ञानेतिष्ठनविज्ञानांतरइत्यादिकाण्वानांबृहदारण्यकेपाठः ५ यथात्म
 नितिष्ठनात्मनोतरइत्यादि ६ वाक्यं ७ माध्यंदिनबृहदारण्यके ८ एतयोर्जडजीवयोस्तस्यब्रह्मणःशरीरभूतत्वं ९ यस्यपृथ्वीशरीरमित्या
 दिभिर्जडस्ययस्यविज्ञानंशरीरस्यआत्माशरीरमितिजीवस्य १० अस्तीतिपृथग्वाक्यं ११ इदमुत्तरान्वयि तेष्वीश्वरस्तुहरिरित्यर्थः नत्विहपदार्थत्रय
 स्यहरित्वंविधीयते द्वैतभंगापत्तेः

जीवजडौशरीरेचित्यऽचित्यपि ॥ विलीयेतेनामरूपाऽविभागेनप्रवेशतः ॥ २० ॥ वस्तुतोभिन्नमेवेतद्ब्रह्मेणश्विदचित्सदा ॥
 स्वरूपतःस्वभावाद्यैःशरीरत्वादभेदेवाक् ॥ २१ ॥ सूक्ष्मेचिदचितीब्रह्मतत्त्वानित्रीणिकारणे ॥ स्थूलेतच्चतदंतस्थःकार्यतत्त्व
 त्रयंमतम् ॥ २२ ॥ तत्स्थूलसूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टकार्यकारणे ॥ क्रमात्तयोरभेदस्तुविशिष्टाद्वैतमीयते ॥ २३ ॥ चिच्छरीरे
 णचित्कार्यस्याचितोचिच्छरीरतः ॥ अंतस्थेनपरस्यैक्यंनत्रयाणांपरस्परं ॥ २४ ॥ अस्मन्मतेपिभेदश्चेज्जडजीवांतरात्म
 नां ॥ निबंधेतन्मतंतत्त्वत्रयंस्यादितिचेन्नहि ॥ २५ ॥ जडोजीवोंतरात्मेतिकार्यमेवत्रिधामतं ॥ कारणंत्वेकमेवेदमद्वैतैकरसंपरं
 ॥ २६ ॥ सबहुस्यांप्रजायेयेतीच्छामूलःपरस्परं ॥ कार्यमात्रत्वतोभेदस्तेषांघटशराववत् ॥ २७ ॥ अनित्योवास्तवस्वेषांभेदःकुड्य
 कुसूलवत् ॥ मृत्त्वेनाभेदवत्तेषांभेदोत्रास्तिवास्तवः ॥ २८ ॥ सर्वंपुरुषएवेदंनेहनानास्ति किंचन ॥ मृत्योःसमृत्युमामोतियइह
 नानेवपश्यति ॥ २९ ॥ द्वैतदृष्टेर्द्वितीयैर्द्वैतमयंभवतिसर्वथा ॥ आत्मेतितूपगच्छंतिग्राहयंतिचतद्विदः ॥ ३० ॥ बृहदारण्यकेपु
 रुषविधब्राह्मणे ॥ (पृ० २१५) तद्योयोदेवानांप्रत्यबुद्ध्यतसएवतदभवत्तथाऋषीणांतथामनुष्याणांतद्वैततपश्यन्ऋषि
 र्वाभेदःप्रतिपेदेहंमनुरभवःसूर्यश्चेति तदिदमप्येतार्हियएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदःसर्वंभवति तस्यहनदेवाश्चनाभूत्या

१ नामरूपविभागोच्छेदकात्प्रवेशात् २ पंचमीयं ३ सृष्टिप्राक्काललयात्तरकालयोरपिनाभेदइतिभावः ४ इमेभेदेहेतवः ५ ब्रह्माभेदोक्तिस्तयोः
 शरीरत्वाभिप्रायादौपचारिकी ६ चिदचिती ७ जडजीवांतर्यामिणां ८ घटादीनां ९ जडादिषु १० अनौपचारिकः ११ कठस्थंवाक्यद्वयं १२ बृहदारण्य
 केस्फुटमिदं १३ (अ० ४ पा० १ सू० ३ ग्राहयंतिचेत्यंतसूत्रं

ईशतआत्माशेषाःसभवति अथयोन्यादेवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्योहमस्मीतिनसवेदयथापशुरेवःसदेवानामित्यादि ॥
 ब्रह्मविद्वल्लैवभवतीत्यादिश्रुतिपुस्फुटं ॥ कार्येपिभिन्नचिदचिद्वैशिष्ट्यंतेनवारितम् ॥ ३१ ॥ अथब्रह्मातिरिक्तस्यकारणत्वंनि-
 वारये ॥ एकमेवाद्वितीयंतद्वेदेब्रह्मैवकारणं ॥ ३२ ॥ नासदासीन्नोसदासीन्नान्यत्किंचिन्मिषत्तदा ॥ स्वभिन्नचिदचित्सत्त्वेत्वेको-
 ह्मितिबाध्यते ॥ ३३ ॥ बृहदारण्यके (पृ० १२५) आत्मैवेदमग्रआसीत्पुरुषविधःसोनुवीक्ष्यनान्यदात्मनोपश्यत् ॥ त-
 त्रैव (पृ० १९८) ब्रह्मवाइदमग्रआसीत्तदात्मानमेवावेदहंब्रह्मास्मीतितस्मात्तत्सर्वमभवत् ॥ तत्रैव (पृ० २५७)
 आत्मैवेदमग्रआसीदेकएवसोकामयतेत्यादि ॥ च्छांदोग्येश्वेतकेतुविद्यायां (खंड २) सदेवसौम्येदमग्रआसीदेकमेवा-
 द्वितीयं० सत्त्वेवसौम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयं तदैक्षतबहुस्यांप्रजायेयेति ॥ तत्तेजोऽसृजत ॥ बहुचानामैतरेयोप-
 निषदि ॥ आत्मावाइदमेकएवाग्रआसीन्नान्यत्किंचनमिषत् सऐक्षतलोकान्सृजाइतिसइमाँल्लोकानसृजतेत्यादि ॥
 तैत्तिरीये ॥ तस्माद्वाएतस्मादात्मनआकाशःसंभूतइत्यादि ॥ तथा ॥ सोकामयत बहुस्यांप्रजायेयेति ॥ सतपोतप्यत ॥ सत-
 पस्तप्त्वा ॥ इदं सर्वमसृजत ॥ अग्रे ॥ तदात्मानं स्वयमकुरुत ॥ तस्मात्तत्सुकृतमुच्यतइति ॥ स्वयंपर्यणमद्वल्लजगद्रूपेणकेवलं ॥ ब्र-
 ह्मणोन्येशरीरेतुयुज्येतेनैजीववत् ॥ ३४ ॥ अशरीरंशरीरेषुअनवस्थेष्ववस्थितं ॥ महान्तंविभुमात्मानंमत्वाधीरोनशोचति ॥

१ निबंधेकार्यावस्थायांचिदचिद्वैशिष्ट्यकथनेपितत्रतात्त्विकभेदानंगीकारात्तन्निबंधाऽविरोधायभिन्नपदं २ लोकाअंभःप्रभृतयःपदार्थास्तत्रप्र-
 सिद्धाः ३ प्रयोजनशून्यं ४ सूक्ष्मशरीररहितं ५ शरीरिभिन्ने

॥ ३५ ॥ शरीराभावमेतस्य यत्पठंतिकठादयः ॥ नेदं जीवपरं वाक्यं ब्रह्मप्रश्नोत्तरे स्थितं ॥ ३६ ॥ (अ० १ पा० ४ सू० ६)
 त्रयाणामेव चैवमुपन्यासः प्रश्नश्च ॥ इति सूत्रे स्फुटमिदं विभुत्वं चेहं बाधकं ॥ आनंदमात्रकरपादमुखोदर एव सः ॥ ३७ ॥ साका
 रः श्रूयते जीववद्भिन्नावयवो न सः ॥ सूत्रे तदत एवाह च तन्मात्रमिति स्फुटं ॥ ३८ ॥ शरीरेष्वित्युक्तिस्तैकल्येते चेद्वद्भूक्तिः
 अनवस्थत्वोक्तितो द्वे एव नित्ये च ते कुतः ॥ ३९ ॥ किंच ते किं परिच्छिन्नेन वाऽऽद्ये परिमातुका ॥ अणुर्वामध्यमानैव साप्रसि
 द्धा तयोः क्वचित् ॥ ४० ॥ परिच्छिन्नतयानंतविश्वोत्पत्तौ क्षयोऽनयोः ॥ किंचैतयोरधिष्ठानं वाच्यं ब्रह्मैव चेत्संख्योः ॥ ४१ ॥
 शरीरयोरधिष्ठानं शरीरीति न संगतं ॥ अपरिच्छिन्नपक्षेतुसां कार्यं न कुतो भवेत् ॥ ४२ ॥ अन्योन्यस्मिन् यतो न्यौ न्यं विभुत्वे
 नास्ति सर्वदा ॥ अतो विभाजकं किं स्याद्देशकालाद्यसंभवात् ॥ ४३ ॥ देशाभेदेऽप्यसां कार्यं विभुत्वं च न मूर्तयोः ॥ दृश्यतेऽथोद्ग
 मार्थं चाऽसां कार्यार्थं जडोऽत्मनोः ॥ ४४ ॥ तिरोभावादिवक्तव्यं तत्प्रसिद्धं न ते मते ॥ इत्यादिदूषणैर्वक्तुं न शक्ये चिदचित्तनू ॥ ४५ ॥
 नापि शक्योऽतयोः सत्ता सृष्टेः प्राग्ब्रह्मभिन्नयोः ॥ आत्मैवेदमग्र आसीत् स देवत्येव कारतः ॥ ४६ ॥ एकमेवाद्वितीयं तदित्यादि

१ वाक्यजीवपरत्वे आवयोः सिद्धांते तस्याणुत्वात् २ सूक्ष्मशरीरे ३ शरीरेष्विति बहुवचनात् द्वे एव कुतः अनवस्थत्वाच्च नित्ये कुत इत्यन्वयः
 ४ परिच्छेदपक्षे ५ श्रुत्यादौ ६ वाच्यमित्यंतं पृथग्वाक्यं ७ इदमुत्तरान्वयि ८ विभुत्वाद्देशस्य विभाजकत्वमसंभवि सार्वदिकत्वाच्च कालस्य
 सृष्टेः प्राक्कालादीनां सुतरामसंभवश्च ९ विस्फुल्लिगवदुद्गम्यपतनार्थं देशांतरमपेक्षितमितितदर्थं १० परस्परतो वैलक्षण्यानुभवार्थं उभयोर्विभुत्वे
 तदननुभावापत्तेः ११ जडजीवयोः १२ तिरोऽसानीति श्रुत्या यथा ब्रह्मणः पूर्वमुपपादितं तथा १३ वक्तुमिति शेषः

श्रुतिकोपनात् ॥ इह सत्तत्त्वमस्यादौ तच्च ब्रह्मैवंगीयते ॥ ४७ ॥ ओतत्संदिदिनिर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः ॥ अहमेवासमेवा
येनान्यद्यत्सदसत्परं ॥ ४८ ॥ पश्चादहं यदेतच्च यो वशिष्येत सोऽस्म्यहं ॥ श्रूयते सोऽनुवीक्ष्यान्थन्नात्मनोऽपश्यदित्यपि ॥ ४९ ॥
सतीत्यान्येचिदचितीदृष्टेनान्वीक्षयापि चेत् ॥ सर्वज्ञत्वं व्यापकत्वमीशत्वं तस्य भज्यते ॥ ५० ॥ द्वितीयेच्छारत्यभावमूलिकै
काकिनः श्रुतां ॥ एका कित्वा रत्यभावो द्वितीयेच्छाचं बाधिताः ॥ ५१ ॥ नन्वेक एवाहमासमित्यादौ देहजीवयोः ॥ द्वयोः
सत्वेऽप्येकपदं तदभेदाश्रयाद्यथा ॥ ५२ ॥ तथा द्विदेहयुग्मब्रह्माऽत्रात्मशब्देन गृह्यते ॥ तथैकोऽहं स्थलेऽतोऽन्यन्नासीत्किंचित्त
देति चेत् ॥ ५३ ॥ मैवं जीवस्य देहेऽहं प्रत्ययोऽध्यासजो मृषा ॥ अविद्ययेशेच्छया स्तीत्येकत्वं प्रयुनक्ति सः ॥ ५४ ॥ न त
था ब्रह्मणो मिथ्याऽध्यासोऽज्ञानैकहेतुकः ॥ स्थिराऽनैव ध्यसंख्येयकल्याणगुणशालिनः ॥ ५५ ॥ सर्वज्ञस्याऽविलिप्तस्य
स्वतंत्रस्य निष्कामिनः ॥ स्वाधीनाऽविद्यादिशक्तेर्नित्यमुक्तस्य युज्यते ॥ ५६ ॥ अथात्मैवेदमित्यादौ सर्वस्याप्यात्मरूपता ॥
प्राक्सर्गाच्छ्रूयते नान्यचिदचिद्रूपता क्वचित् ॥ ५७ ॥ विरुद्धा ब्रह्मभिन्नत्वाद्ब्रह्मस्तु तो जडजीवयोः ॥ आत्मशब्दस्य चिदचि

१ सदेव सोम्येति वाक्ये २ गीतायां प्रतिपाद्यते ३ गीतावाक्यमिदं ४ आर्थिकानुवादाभिप्रायात्पदविपर्यासः छंदो नुरोधात् श्रुतौ तु नान्यदात्मन
इति पाठात् ५ विद्यमाने ६ स्वप्रतियोगिकतात्त्विकभेदवती ७ सर्वैर्नैवरेमेतस्मादेकाकीनरमते स द्वितीयमैच्छत् स हैतावानासेति बृहदारण्यके ८ चिद
चित्सत्त्वादेकाकित्वस्य ताभ्यां स है वरतिसंभवात्तदभावस्य तत एव द्वितीयेच्छायाश्च बाधः ९ चकारात्सर्वरूपेण भवनमपि बाधितं १० लौकिकप्रयोगे
११ सोऽनुवीक्ष्यान्थन्नात्मन इत्यादौ १२ अविद्याकरणकबंधेऽयं हेतुः १३ जीवः १४ अन्येकमित्यन्तारहितः १५ जडजीवयोर्ब्रह्मात्मकता

स्परत्वंतुनशक्यते ॥ ५८ ॥ निर्गुणःपरएवैकस्तदर्थेइतिनिर्णयात् ॥ गौणश्चेन्नात्मशब्दादित्यादौतत्सर्वसंमतं ॥ ५९ ॥ उ
 पादानं सहेतावानासेत्युक्त्यातदेवहि ॥ तथाऽभिन्ननिमित्तोपादानदृष्टांतपूर्वकं ॥ ६० ॥ सर्वेषांजडजीवानांततएवैकतः
 श्रुतः ॥ उद्गमोनतुतद्विन्नचिदचिदेहतःकश्चित् ॥ ६१ ॥ बृहदारण्यकेदृमबालाकिब्राह्मणाख्येचतुर्थाध्यायप्रथमब्राह्मणे
 (पृ० ३७२) सयथोर्णनाभिस्तंतुनोच्चरेद्यथाग्रेःक्षुद्राविस्फुलिगाव्युच्चरंत्येवमेवास्मादात्मनःसर्वेप्राणाःसर्वेलोकाःस
 र्वेदेवाःसर्वाणिभूतानिव्युच्चरंतीति ॥ अनेकोपनिषद्बुद्धमेतत्किंबहुविस्तरात् ॥ नचजीवप्रकरणाद्वाक्यंजीवपरंत्विदं ॥
 ॥ ६२ ॥ अणुमात्रात्ततःसर्वानुद्गमाल्लिगबाधनात् ॥ भवेल्लिगंप्रकरणाद्वलिष्ठंपूर्वतंत्रतः ॥ ६३ ॥ सुषुप्तौब्रह्मलीनस्यतंतउ
 द्गमबुद्धये ॥ सर्वेषामुद्गमस्तस्मात्पठ्यतेपरमात्मनः ॥ ६४ ॥ अथोत्पत्त्यप्ययाधारंतमेवोक्तातदात्मता ॥ श्राव्यतेतैत्तिरीया
 दौसर्वेषांभूतभाविनां ॥ ६५ ॥ महानारायणोपनिषदि ॥ यस्मिन्निदःसंचविचैतिसर्वयस्मिन्देवाअधिविश्वेनिषेदुः ॥
 तदेवभूतंतदुभयमाइदंतदक्षरेपरमेव्योमन् ॥ (अ० १ पा० ४ सू० २३) प्रकृतिश्चप्रतिज्ञादृष्टांतानुपरोधात्दित्यादि ॥ तस्याऽ
 भिन्ननिमित्तोपादानतांप्राहसूत्रकृत् ॥ अभेदश्रुतयःसर्वाःसंगच्छंतेनचान्यथा ॥ ६६ ॥ पुमांश्चप्रकृतिःसूक्ष्मतनूइत्यपिनो

१ आत्मशब्दार्थः २ ब्रह्मैव ३ महतांप्राणलोकादीनांजीवसकाशादुद्गमासंभवात् ४ श्रुतिलिगवाक्यप्रकरणस्थानसमाख्यानांसमवायेपारदौर्ब
 ल्यमर्थविप्रकर्षादितिपूर्वमीमांसासूत्रात् ५ जीवस्य ६ ब्रह्मतः ७ समेतिव्येतच्च ८ जगतःप्रकृतिरुपादानकारणंचान्निमित्तकारणंचब्रह्मैव एवमेवस
 ति एकविज्ञानेनसर्वविज्ञानप्रतिज्ञा यथासोम्यैकेनमृत्पिण्डेनसर्वमृण्मयविज्ञातस्यादित्यादिदृष्टांतश्रुनोपरुत्थ्यते

केचि.

२४

प्र० १०

चितम् ॥ यद्वक्ष्यते ब्रह्मतयोरुपादानं लयास्पदं ॥ ६७ ॥ घटते तेन चिदचिद्विशिष्टं नैव कारणे ॥ अंतर्यामि ब्राह्मणं न सूक्ष्मतद्दे-
हसाधकं ॥ ६८ ॥ आम्नायते त्रैलोक्यांतः सर्गादुत्तरकालिकः ॥ तिष्ठन् यमयतीत्येवं वर्तमाने शताचलट् ॥ ६९ ॥ कालांतरे वि-
भोर्भिन्नं किंचिद्वाप्यनविद्यते ॥ सर्वस्य पूर्णब्रह्मत्वात्परिच्छेदाद्यभावात् ॥ ७० ॥ पृथ्व्यादिनामानर्हं च तादृशपानुपाश्रयात् ॥ यं
तव्याभावतस्तत्र नियमोऽपि न युज्यते ॥ ७१ ॥ सृष्टिकाले समुद्भूतं भूतप्राणं द्रियादिकं ॥ जीवाश्च तत एवात्र येशरीरतयोदिताः ७२
तत्तैरीयब्रह्मोपनिषदि ॥ तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः ॥ आकाशाद्वायुरित्यादि ॥ मुंडकोपनिषदि द्वितीयमुंडकप्रथ-
मखंडे ॥ एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वे द्रियाणि च खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारिणीत्यादिषु ॥ अनेकत्र स्फुटमिदं शां-
स्त्रे मीमांसितं तथा ॥ आचार्येणात्ययोः सम्यक् द्वितीयाध्यायपादयोः ॥ ७३ ॥ इदानीमैच्छिकाद्भेदाद्रूपनामविभागतः ॥ स्वात्मक-
स्य पृथिव्यादेः संमम्याधारतो चिता ॥ ७४ ॥ तत्र व्याप्यस्थितः कृत्स्ने प्राणो नार्थनियामकः ॥ अनुप्रविष्टः सृष्ट्वेदं भरणाय न लिप्य-
ते ॥ ७५ ॥ तत्तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशच्छ्रुतिः स्मृतेः ॥ यो लोकत्रयमाविश्य विभर्त्य व्यय ईश्वरः ॥ ७६ ॥ तैत्तिरीयेनारायण-

१ ब्रह्मदेहयोः २ यः पृथिव्यां तिष्ठन्नित्यादिवाक्येषु ३ प्रपञ्चस्य व्याकृतनामरूपतया स्थित्यधिकरणकालातिरिक्ते ४ आदिशब्दादानंदांशतिरोभा-
वादीनां संग्रहः ५ ब्रह्मकर्तृकः ६ अंतर्यामि ब्राह्मणे ७ ब्रह्मसूत्रेषु ८ व्यासेन ९ तृतीयचतुर्थयोः १० अयमैच्छिकभेदे हेतुः भेदश्चाधाराधेयभावे ११ यः
पृथिव्यां योऽप्सु इत्यादिरूपया १२ सर्वस्य जीवनार्थको ह्येवान्यात्कः प्राण्याद्यदेष आकाश आनंदो न स्यादिति श्रुतेः १३ गीतावाक्यात्

२४

प्रश्ने ॥ अतः समुद्रागिरयश्च सर्वे स्मात्स्यंदंते सिधवः सर्वरूपाः ॥ अतश्च विश्वा ओषधयोरसाच्च येनैष भूतस्तिष्ठत्यंतरात्मा ॥ आ-
नंदादितिरोभावाक्कीडनार्थं पृथक्कृताः ॥ जडा जीवाश्च निःसंगं स्वांतस्थितमधोक्षजं ॥ ७७ ॥ तं दिच्छयानजानंतीति न-
वेदेति भण्यते ॥ शरीरमिति भेदस्तु सृष्टिकालेऽपिलुप्यते ॥ ७८ ॥ पृथ्व्यादीनां त्वन्मतेऽपि स्थूलानामेव वर्ण्यते ॥ शरीरतां त्रेति-
तेन न सूक्ष्मेऽसिद्ध्यतस्तनू ॥ ७९ ॥ भावत्कौसूक्ष्मदेहौ चेद्वेदाभिप्रायगोचरौ ॥ तदा यश्चित्तिष्ठन्न्योचितितिष्ठन्निति द्वयं ॥
॥ ८० ॥ एवं ब्रूयात्तत्तु नोक्तं तस्मात्तौ श्रुत्य संमतौ ॥ कारणेन जीवानां मतं त्रन्मन्तं त्रयम् ॥ ८१ ॥ याऽऽधारत्वनिग्रम्यत्व-
व्याप्यत्वैर्दर्शिताभिदा ॥ उपक्रमोपसंहारविचारे सानवास्तवी ॥ ८२ ॥ यथा उपक्रमे (पृ० ६१४) सो ब्रवीत्पतंचलं
काप्यं यार्जिकाः श्रयो वै तत्काप्यसूत्रं विद्यात्तंचांतर्यामिणमिति स ब्रह्मवित्सलोकवित्सदेववित्सभूतवित्सआत्मवित्ससर्ववि-
दिति तेभ्यो ब्रवीत्तदहं वेद ॥ इत्येकस्यैव विज्ञानात्सर्वविज्ञानमीर्यते ॥ सर्वस्य तदुपादानकत्वे सत्येव संभवेत् ॥ ८३ ॥ एकमृ-
त्पिण्डविज्ञानाद्विज्ञातं स्यात्तु मृन्मयं ॥ एकेन लोहमणिना सर्वलोहमयं यथा ॥ ८४ ॥ उपसंहारे (पृ० ६२२) अदृष्टो द्रष्टा
ऽश्रुतः श्रोताऽमतो मंताऽविज्ञातो विज्ञातानान्योऽतोऽस्ति द्रष्टानान्योऽतोऽस्ति श्रोतानान्योऽतोऽस्ति मंतानान्योऽतोऽस्ति विज्ञातैष त आ-

१ प्रथमार्थे पंचमी कठे रसाश्चेति पाठात् २ आदिशब्दादैश्वर्यादीनां जडे चिदंशस्य च तिरोधानं ३ अधस्तादक्षजं यस्मात्तं इंद्रियजन्यज्ञानाविषयं
४ ब्रह्मेच्छया ५ शरीरत्वकथनेन ६ त्वया स्थूलत्वेनाभिमतानां पृथिव्यवग्निप्रभृतीनां ७ अंतर्यामि ब्राह्मणे ८ भवदभिमतौ ९ वाक्यद्वयमेव ब्रूयात्तनु-
पृथिव्यादिवाक्यानि १० तादृशं वाक्यद्वयं तु नैवोक्तं ११ श्रुतेरविवक्षितं

वे-चिं.

प्र० ११

34

34

मांतर्याम्यमृतइति ॥ कर्तारोदर्शनादीनांजीवाःस्वांशतयाऽखिलाः ॥ ब्रह्माऽभिन्नाविस्फुलिगवदित्येवेहबोध्यते॥ ८५ ॥
नचेत्तादृग्जीवसत्त्वान्नोपपद्येततांस्त्विकः ॥ सेधोद्गन्तरादीनांतस्मात्सर्वतदात्मकं॥ ८६ ॥ सृष्टिकालेपरिच्छेदोभेदोऽचित्त्वं
विभक्तता ॥ अनुप्रवेशोनियमोनपूर्वापरकालयोः ॥ ८७ ॥ इदानीमेवदमतएकदेश्येवतन्मतम् ॥ तदावरणभंगेऽपिदर्शि
तास्यैकदेशिता ॥ ८८ ॥ ननुसर्वमतान्येवंदूषयन्द्वेषकृद्भवान् ॥ इतिचेन्नविनोदोऽयंविदुषांतत्त्वनिर्णये ॥ ८९ ॥ भक्ति
ज्ञानेयत्रविष्णोर्यत्रवेदःपराप्रमा ॥ मतानितानिसर्वाणिजीवोद्धारस्यहेतवः॥ ९० ॥ सत्त्वादिभेदतोजीवाश्चित्रप्रकृतयोऽखि
लान् ॥ उद्धर्तुं प्रभुणानानासंप्रदायाःप्रकाशिताः॥ ९१ ॥ यथाऽधिकारंतेष्वेतप्रवर्ततेततःफलं ॥ ऐहिकामुष्मिकंमोक्षोवि
विधश्चयथायथं ॥ ९२ ॥ ब्रह्मण्यलौकिकेऽचित्येस्वाभिन्नानंतशक्तिनि॥ तद्रूपस्यव्यवस्थानमभेदाच्छ्रुतिषूदितम्॥ ९३ ॥
वितरतियत्स्वयमगुणंविविधेभ्यःकामनानाना॥ सगुणैःशिवादिरूपैस्तदंशिभूतंभजेपरंब्रह्म॥ ९४ ॥ ॥ इतिश्रीमद्व
ल्लभाचार्यमतवर्तिश्रीव्रजवल्लभचरणानुचरपंचनदिघनश्यामभट्टात्मजगोवर्द्धनशीघ्रकवेःकृतौवेदांतचिंतामणौविशिष्टाद्वै
तविचारोनामैकादशंप्रकरणं ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
लीलायैशिवशक्त्याद्याःकृतायेनविभूतयः ॥ नैर्गुण्यहेतुंभक्तानांनमामोनिर्गुणंपरं ॥ १ ॥ शैवैरामानुजमततस्कराःसर्व

१ अनौपचारिकः २ निषेधः ३ तत्तस्मात् अथवा तस्ययः सर्वत्रेति श्लोकस्य व्याख्यानभूते ४ निर्णयनिमित्तं ५ संमदायेषु ६ तदभिन्नस्य मपंचस्य

७ नीलकण्ठादयः

वाङ्मयम् ॥ योजयित्वाशिवपरंविशिष्टाद्वैतमैरयन् ॥ २ ॥ निर्गुणंस्यात्परं ब्रह्म श्रुतेर्निर्गुणमुक्तिकृत् ॥ शंभोस्तमः प्रधानस्य
 ब्रह्मत्वं न तथोचितम् ॥ ३ ॥ निर्गुणः स्यात्परशिवो व्यूहादिस्थो गुणीति चेत् ॥ न सूतसंहितादौ वः सगुणः सोऽपि कथ्यते ॥ ४ ॥
 उमाद्वैविग्रहः श्रीमान् सोमार्द्धकृतशेखरः ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानैरुपास्यः परमेश्वरः ॥ ५ ॥ ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं सांभमी
 श्वरं ॥ अष्टमेन वमेऽध्याये तन्महोपक्रमात्स्फुटं ॥ ६ ॥ महेशानोपास्यलिंगाद्वाक्ये परशिवः स्फुटः ॥ साहित्यात्सर्वदाश
 शक्तेः सगुणत्वं दृढीकृतं ॥ ७ ॥ शक्तेः परस्वरूपेऽपि तद्रहस्ये निरूपितम् ॥ सर्वस्याद्यामहालक्ष्मीस्त्रिगुणा परमेश्वरी ॥ ८ ॥
 (स्कंध १०) शिवः शक्तियुतः शश्वत्त्रिलिंगो गुणसंवृतः ॥ वैकारिकस्तैजसश्च तामसश्चेत्यहं त्रिधा ॥ ९ ॥ ततो विकारा
 अभवन् षोडशामीषुकंचन ॥ उपधावन् विभूतीनां सर्वासामश्रुतेफलं ॥ १० ॥ हरिर्हि निर्गुणः साक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः ॥ स
 सर्वद्वगुपद्रष्टा तं भजन् निर्गुणो भवेत् ॥ ११ ॥ श्रीमद्भागवतेऽप्युक्तं सगुणत्वं शिवस्य तु ॥ वैष्णवानां यथा शंभुर्भक्तः परशिवः
 परम् ॥ १२ ॥ व्युहवर्ती तु संहारशक्तिकार्ये निरूपितः ॥ तत्पादं ब्रह्म वैवर्तपंचरात्रादिवाक्यतः ॥ अनेकैर्वेदभागैश्च मयाऽ
 न्यत्र प्रपंचितं ॥ कृष्ण एव परं ब्रह्म सदानंदस्तथा श्रुतिः ॥ १३ ॥ कृषिर्भूवाचकः शब्दोऽणश्च निर्द्वैतिवाचकः ॥ तयोरैक्यं परं ब्र

१ ब्रह्ममीमांसाभाष्यशिवतत्त्वविवेकलिंगार्चनचंद्रिकादिषु २ श्रुतितः ३ चरमकोटिकं विभूतित्वेन तूचितमेवेति भावः ४ अष्टमाध्यायस्थ
 मिदं ५ नवमाध्यायस्थमिदं ६ तांत्रिको यं रहस्यभागः सप्तशतीपाठोत्तरं पठ्यमानः मसिद्धः ७ त्रिगुणात्मकत्वमुक्तं ८ द्वादशस्कंधस्थोयं चरणः
 ९ तापनीयस्था

ल्लक्ष्ण इत्यभिधीयते ॥ १४ ॥ शिवादिरूपैः सगुणैः कामान् पूरयति प्रभुः ॥ स्वयं तु निर्गुणो देवो भक्तानां निर्गुणत्वकृत् ॥ १५ ॥
 (स्कंध १०) उत्तरार्द्धे ॥ यस्यां घ्रिपङ्कजरजोऽखिललोकपालैर्मौल्युत्तमैर्धृतमुपासिततीर्थतीर्थम् ॥ ब्रह्माभवोऽहमपियस्य क-
 लाः कलायाः श्रीश्चोद्धहेन चिरमस्य नृपासनं क्र १६ ॥ (स्कंध १०) पूर्वार्द्धे ॥ त्वामेवान्येशिवोक्तेन मार्गेण शिवरूपिणं ॥ श्रीमद्भाग-
 वतेऽस्येति भगवद्रूपतामता ॥ १७ ॥ येऽप्यन्यदेवताभक्ता इति गीतासु चोदितम् ॥ पाद्वे कार्तिकमाहात्स्ये प्रथमाध्याय ईर्ष्य-
 ते ॥ १८ ॥ (श्लो० २६ । २७) सौराः शैवाश्च गणेशा वैष्णवाः शक्तिपूजकाः ॥ मामेव प्राप्नुवन्ती हवर्षाम्भः सागरं यथा ॥
 ॥ १९ ॥ एको हं पंचधा जातः क्रीडयानामभिः किल ॥ देवदत्तो यथा कश्चित्पुत्राद्या वह्नाननामभिः ॥ २० ॥ इत्थं भगवता प्रो-
 क्ता शिवादीनां निजांशता ॥ शिवादिरूपं शैवाद्याभजंतः प्राप्नुवन्ति तं ॥ २१ ॥ विष्णुः सत्त्वगुणोपाधिस्तद्भक्ता ईह वैष्णवाः ॥
 शंभोरुपासनं चर्क आसुरान्मोहयस्कचित् ॥ २२ ॥ उत्तरोत्तरसर्गार्थं तत्पाद्वे स्पष्टमुच्यते ॥ विष्णोर्नामसहस्रे तु शिवेन गि-
 रिजां प्रति ॥ २३ ॥ प्रोच्यते पंचरात्रे च यत्स्मै हरिणोदितं ॥ त्वामाराध्यतथा शंभो यहीष्यामिव रंसदा ॥ २४ ॥ स्वांगमैः
 कल्पितैस्त्वं च जनान् मद्भिमुखान् कुरु ॥ मां च गोपय येन स्यात्तृष्टिरेषोत्तरोत्तरा ॥ २५ ॥ खंडितः पंडितः करं भिदि पाले प्रह-

१ भगवंतं २ सौराः शैवा इति पाद्ववाक्ये पंचायतनोपासकनिरूपणेन साहचर्यात्सगुणोपासका एव वैष्णवा बोध्यानतु पुरुषोत्तमोपासकाः ३ ननु
 रामाद्यवतारेषु भगवता शिवभक्तिकरणात्सेव्यसेवकभावविपर्यय एव कुतो नेत्याशंक्याह शंभोरिति ४ भगवान्कृतवान् ५ पाद्वेशिवेन पार्वतीं प्रति
 विष्णुनामसहस्रमुक्तं देवाक्षरशो नारदपंचरात्रेषु पलभ्यते तत्रोभयत्रेदं भगवदनुवादरूपं शिववचनमस्ति ६ शैवादिशास्त्रैः

स्ततः ॥ भाष्यप्रकाशेतद्वादोविस्तरात्पुरुषोत्तमैः ॥ २६ ॥ शाक्ताजगदुपदानं जल्पत्यल्पश्रुताहरिम् ॥ कल्पयन्ति निमित्तं च
 शक्तितां परतः पराम् ॥ २७ ॥ देवीसूक्तादिनाश्रुत्यामोर्कड्यादिषूदितं ॥ विशेषतश्च तन्त्रेषु तत्स्वरूपं निरूप्यते ॥ २८ ॥ तां
 परां कारणं प्राह सप्तशत्यांस्तु बन्धिः ॥ परापराणां परमात्ममेव परमेश्वरी ॥ २९ ॥ त्वयैतद्वार्यते विश्वं त्वयैतत्सृज्यते जगत् ॥
 त्वयैतत्पाल्यते देवित्वमत्स्यंते च सर्वदा ॥ ३० ॥ इति चेच्छ्रूयतां मूढशक्तयो ब्रह्मणस्तु याः ॥ तदभिन्नाश्च तद्रूपाः श्रुत्या पूर्वं नि
 रूपितं ॥ ३१ ॥ गुणात्मकमचिद्रूपं प्रकृतिः सृष्टिकालिकं ॥ शक्तिप्रकृत्योर्दुर्गातुविभूतिः कार्यमिष्यते ॥ ३२ ॥ रत्यै बिभि
 त्सु ना सर्वास्ति रोभा व्यापिते न ताः ॥ तदंशाः स्वविभूतिभ्यो दत्ताः केचन केचन ॥ ३३ ॥ आदायामरशक्तीनामंशान्सौ
 निर्मितापुरा ॥ महिषासुरनाशयेत्यस्यास्तच्छक्तिकार्यता ॥ ३४ ॥ मुख्यत्वेन गुणाश्चांशास्त्रिगुणोपाधिधारिणाम् ॥
 त्रयाणामागतां तन्त्रेत्यस्याः प्रकृतिकार्यता ॥ ३५ ॥ कार्याणि कार्थ्यरूपायां शक्तीनां प्रकृतेरपि ॥ ततोऽस्यामुपचर्य
 ते माहात्म्यख्यातये क्वचित् ॥ ३६ ॥ उक्तं द्वितीयेऽध्याये तत्सप्तशत्याः समौहितः ॥ प्रथमाध्यायवृत्तान्तस्तद्दीकायां म
 यापुनः ॥ ३७ ॥ देवीसूक्ते स्वमाहात्म्यं देव्यै वोक्त्वा ततो मम ॥ योनिरप्स्वतः समुद्रइत्युक्ता हरिकार्यता ॥ ३८ ॥

१ तां शक्तिचपरात्परां कल्पयन्तीति पृथग्वाक्यं २ पुराणभागेषु ३ शक्तिस्वरूपं ४ परास्य शक्तिरित्यादिरूपया ५ इतीति शेषः ६ सत्वादिरूपं
 ७ रमणार्थमात्मानं भेतुमिच्छता नानारूपं चिकीर्षते तियावत् ८ कार्येषु ९ ब्रह्मणा १० सर्वाः स्वालौकिकशक्तीः ११ स्वशक्त्यंशाः १२ दुर्गा १३ ब्रह्म
 विष्णुमहेश्वराणां १४ देव्यां १५ इदमुत्तरान्वयि १६ ऋग्वेदप्रसिद्धे १७ ब्रह्मरुद्रोत्पादकत्वादिरूपं १८ इदं कर्तृपदं उक्तेत्यनेनान्वेति १९ अहमेव स्वय
 मिदं वदामि जुष्टदेवेभिरुतमानुषेभिरित्यादिनोक्ता

तस्मात्सृज्यतयानैवघटतेऽस्यानिमित्तता ॥ शक्तिमत्पारतन्त्र्यं च शक्तित्वाद्बुद्धोदितं ॥ ३९ ॥ तन्नात्रविस्मयः कार्यो
 योगनिद्राजगत्पतेः ॥ महामायाहरेश्चैषातयासंमोह्यतेजगत् ॥ ४० ॥ इत्युक्तं प्रथमाध्यायेतथानारायणीस्तवे ॥ या
 देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति कथ्यते ॥ ४१ ॥ परत्वं तत्र शक्तित्वाभिप्रायेण निरूपितं ॥ त्वयेति करणं ज्ञेयं शक्तेर्नोक्तं तृतो
 चिता ॥ ४२ ॥ विस्तृष्टौ सृष्टिरूपात्वं स्थितिरूपाचपालने ॥ तथा संसृतिरूपां तजगतोऽस्य जगन्मये ॥ ४३ ॥ जगन्मये भगव
 ति त्रिधा शक्तिस्तु या स्थिता ॥ तद्रूपात्वमिति तु त्यात्वयेति करणं ध्रुवम् ॥ ४४ ॥ समवायिनिमित्तं च ब्रह्मैव श्रुतिसंमतं ॥ वि
 भूतीनां च माहात्म्यं ब्रह्म माहात्म्यबोधकं ॥ ४५ ॥ राज्ञः स्तुतावमात्यादिप्रशंसापर्यवस्यति ॥ स्तुतः क्वचित्पुराणेषु तत्तद्रूप
 स्ततो हरिः ॥ ४६ ॥ आकाशात्पतितं तोयं यथा गच्छति सागरं ॥ सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रति गच्छति ॥ ४७ ॥ ये यथा मां
 प्रपद्येतांस्तथैव भजाम्यहं ॥ इत्यादौ फलदः पूज्यस्तत्तदंशी स एव हि ॥ ४८ ॥ पूर्वोक्तपाद्मवाक्येऽपि स्फुटा भगवदंशता ॥
 तत्र शास्त्राण्ययुक्तानि मोहनाय कृतानि यत् ॥ ४९ ॥ अतस्तदनुसारेण मद्यं मांसं च मैथुनम् ॥ मन्वाना उत्तमं कौलाऽऽद्यायां
 तियमयातनाः ॥ ५० ॥ तच्छाक्तकिरणे तत्र किरणेऽन्यत्र दुर्मतं ॥ दुर्गापाठविद्वत्यादौ विस्तराद्बुद्धितं मया ॥ ५१ ॥ तस्मा
 त्तद्वयं ब्रह्मलीलायै भावितद्वयं ॥ विमोहशास्त्रसंभ्रंतैरशक्यं ज्ञातुमासुरैः ॥ ५२ ॥ देवाभजंतु तत्त्वाचार्योक्तभक्त्या परा
 त्परम् ॥ सदानंदं वेदरीत्यानधमंतु च मोहकैः ॥ ५३ ॥ रूपेऽक्षरेऽप्येदयोऽध्यात्मे क्रीडति सदा स्वरूपेण ॥ अधिभूतक्षरकर्त्ता पुरु

षोत्तममाधिदैविकंवन्दे ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीवेदांतचिंतामणौ शैवशाक्तमतविचारो नाम द्वादशप्रकरणं ॥ १२ ॥ ७ ॥
 बल्लवीवल्लभोनानाधामन्यक्षरनामनि ॥ कलयँल्ललितालीलाः सदा सस्तादनुग्रही ॥ १ ॥ अधिदैवादिभेदेन ब्रह्मणोऽस्ति त्रि-
 रूपता ॥ क्षरोऽक्षर इति द्वेधा तथा चः पुरुषोत्तमः ॥ २ ॥ पूर्णानंदमयाकारः सर्वाकारानुभावनः ॥ सच्चिदानंदरूपोऽसत्पदा-
 र्थास्पृष्टविग्रहः ॥ ३ ॥ अलौकिकीभिः स्वाभिन्नाभिर्नित्यानंतशक्तिभिः ॥ स्वाभाविकीभिरपराहताकार्यभिराश्रितः ॥
 ॥ ४ ॥ विरुद्धसर्वधर्माणामेकाधारोऽविरोधतः ॥ अप्राकृताखिलगुणो निर्गुणोऽविकृतो विभुः ॥ ५ ॥ नित्यः पूर्णोऽव्ययो
 व्याप्त एक एकरसः सदा ॥ ज्ञेयः कृष्णः परं ब्रह्म प्रमांसु पुरुषोत्तमः ॥ ६ ॥ अन्यत्तस्याक्षरं रूपं सच्चिदानंदमात्रकं ॥ तद्रूपं गणि-
 तानंदं पूर्णानंदो हरिः स्वयं ॥ ७ ॥ सैषानंदस्य मीमांसा भवतीत्यादिना श्रुंतौ ॥ विध्यो नंदाच्छतगुणोऽक्षरानंदो हि गण्यते ॥
 ॥ ८ ॥ आनंदमात्रकरपादमुखोदरताहरेः ॥ तदानंदमयोऽभ्यासादिति सूत्रे समर्थितम् ॥ ९ ॥ अन्येतु भगवद्भर्माः सर्वतत्र
 हरीच्छया ॥ आविर्भावतिरोभावशालिनः क्रीडनास्पदे ॥ १० ॥ व्याप्तोऽक्षरः स्वयं व्याप्तो व्याप्तिर्दुग्धांबुवद्भूयोः ॥ उभे अ-

१ गोपीप्रियः २ विविधाः इदं लीलाविशेषणं ३ सदेति पृथक् रूपं दाससहित इति वा अस्मिन्पक्षे एतत्तदोः सुलोप इत्यस्याप्रवृत्तावपि स्वर्परे शरिवा-
 विसर्गलोपो वक्तव्य इति तल्लोपः ४ पूर्णत्वं अक्षरवद्गुणनाशून्यत्वमानंदं ५ सत्त्वादिगुणत्रयरहितः ६ वेदादिप्रमाणेषु ७ पुरुषोत्तमस्य ८ अक्षराख्यं
 ९ शरीरादिसर्वसुखोपेतचक्रवर्त्यानंदोपेक्षया सहस्रगुणितपराद्धगुणानंदं १० श्रुतौ ब्रह्मवल्लभ्यां ११ प्रजापत्यानंदात् १२ पुरुषोत्तमस्य १३ यतो वाच इति
 श्लोके वाङ्मनसनिवृत्तिकथनात् परानंदे वाग्विषयगणनाराहित्यमित्यादि १४ अक्षरे

पियथैकस्मिन्कलशेव्याप्यतिष्ठतः ॥ ११ ॥ यथेक्षुरसयोः सर्पिर्दध्नोश्च तिलतैलयोः ॥ अलोकोव्यापिवैकुण्ठः कैचिद्भोलो
कइत्यपि ॥ १२ ॥ तेदेवपरमं व्योम परंधाम परंपदं ॥ अक्षरं बृहदव्यक्तं पर्य्यायैः परिकीर्त्यते ॥ १३ ॥ परमात्मा परं ब्रह्मेत्या
दिभिः पुरुषोत्तमः ॥ बहुस्फुटीकृतं वेदादौ तद्रूपं तथा स्मृतिः ॥ १४ ॥ अव्यक्तोक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमांगतिं ॥ यद्भवाननि
वर्त्तते तद्धाम परमं मम ॥ १५ ॥ पुरुषः स परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ॥ इत्युक्तो भक्त्येकलभ्योऽप्येपरः पुरुषोत्तमः ॥ १६ ॥
तेदास्थाय निजंधामेच्छानुरूपविधायकं ॥ लीलानित्याः स्वयं शुद्धा अनिरुद्धा दधाति सैः ॥ १७ ॥ अनागतु कधर्मत्वात्त
लीलास्वखिलास्वपि ॥ न शुद्धा द्वैतबाधः स्यादभेदाद्धर्मधर्मिणोः ॥ १८ ॥ ननु चेदक्षरं नित्यं नित्यं नित्यं पुरुषोत्तमः ॥ भेदः
स्याद्वास्तवो द्वैतं न चेन्न्यूनोऽक्षरः कथं ॥ १९ ॥ इति चेन्न हरिर्यत्रै प्रियमोदः प्रमोदवान् ॥ आनंदात्मा पक्षिरूपस्तैत्तिरीयेषु प
ठ्यते ॥ २० ॥ ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठेति पुच्छं तत्राक्षरं श्रुतं ॥ न पुच्छं पक्षितो भिन्नं नाक्षरं पुरुषोत्तमात् ॥ २१ ॥ सर्वावयववान्प
क्षी स्वतंत्रः पुच्छतोधिकः ॥ पुच्छं त्ववयवत्वेन न्यूनं भेदो न वस्तुतः ॥ २२ ॥ अल्पधर्मकमेकांशभूतं न्यूनं तथाक्षरं ॥ सर्वध

१ अत्र तिलेषु तैलं दधनीव सर्पिरित्यादि श्रुत्यनुग्रहोऽपि द्रष्टव्यः २ पश्यतां सर्वलोकानां मलोकं समपद्यतेति भागवतादौ ३ बृहद्भामनपंचरात्रादिषु
४ अक्षरं ब्रह्मैव ५ तदक्षरे परमेव्योमन् ऋचो अक्षरे परमेव्योमन् प्रतिष्ठिता इत्यादि श्रुतिषु ६ अव्यक्तोक्षर इत्युक्त इति गीतादौ ७ तयो रैक्यं परं ब्रह्म उत्तम
पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ब्रह्मेति परमात्मेत्यादि श्रुतिस्मृतिपुराणेषु ८ पर्यायैः ९ मुंडकाद्युपनिषत्सु १० गीतावाक्यं ११ अक्षरं १२ पुरुषो-
त्तमः १३ ब्रह्मवृष्ट्यां १४ अन्योत्तरात्मानंदमयः तस्य प्रियसेवशिर इत्यादिना

माश्रयः सोऽस्मादंशभूतोऽधिकः श्रुतः ॥ २३ ॥ नभेदोभमवत्सच्चिदानंदामाऽक्षरोऽपियत् ॥ पुच्छं पक्षिपदार्थान्नविभक्त
 मिहतत्तथा ॥ २४ ॥ अतोऽक्षरस्यचरणत्वमपिकंचिदुच्यते ॥ प्रतिष्ठेतिपदात्तस्यप्रोक्तैवोत्तमधामता ॥ २५ ॥ स्वाभिन्न
 एकांशभूतेसच्चिदानंदधामनि ॥ आत्मतंत्रः सर्वधर्मासर्वदारमतेविभुः ॥ २६ ॥ भागवते (स्कंध २) नमोनमस्तेस्त्वषभायसा
 त्वतांविदूरकाष्ठायमुद्गुःकुयोगिनाम् ॥ निरस्तसाम्यातिशयेनराधसास्वधामनिब्रह्मणिरंस्यतेनमः ॥ २७ ॥ यदाबहीरिं
 सुःस्यात्स्वरूपादक्षरात्मकात् ॥ तिरोभावेनधर्माणांप्रपंचं सृजतिक्षरम् ॥ २८ ॥ नन्वक्षरमुपादानं निमित्तं पुरुषोत्तमः ॥
 तदाऽभिन्ननिमित्तोपादानवादः कथं भवेत् ॥ २९ ॥ एवं चेच्छृणु चेद्वेमकुटान्तर्पिड उद्धृतः ॥ सृज्येत कटकाद्यस्मान्नकूटः
 समवायिकि ॥ ३० ॥ ऊर्णनाभिः सृजञ्जालं लालया स्वांशभूतया ॥ लीलयाऽश्रन्नकिं तस्योपादानं सजविष्यति ॥ ३१ ॥
 उपक्रम्याक्षरं ब्रह्ममुण्डकेष्वाद्यमुण्डके ॥ यद्भूतयोनिपरिपश्यंति धीरा इतीर्यते ॥ ३२ ॥ तथाक्षरात्संभवतीह विश्वमिति चोच्य
 ते ॥ तथाक्षराद्विविधाः सोम्यभावाः प्रजायंते तत्र चैवापियंति ॥ ३३ ॥ द्वितीयमुण्डकेप्युक्तं तस्मात्सर्वपरात्मकं ॥ अतः
 पुरुष एवेदं विश्वं तत्रैव पठ्यते ॥ ३४ ॥ तदाहुरक्षरं ब्रह्म सर्वकारणकारणं ॥ विष्णोर्धामपरं साक्षात्पुरुषस्य महात्मनः ॥ ३५ ॥

१ त्वदोपगुह्यार्हपदं पदे पदे इति भागवतादौ २ सुवर्णपिंडात् ३ सुवर्णराशिस्तत्कटकादेः समवायिकारणं भवत्येव अतएव समवायीति क्लीबप्रयोगः
 ४ जालस्य एवं चोर्णनाभिवत्परः लालाब्रह्मक्षरं जालवत्प्रपंचः ५ अक्षरस्य पुरुषोत्तमाभिन्नेन जगति पुरुषोत्तमोपादानकत्वात् न पगमात् ६ द्विती
 यमुण्डकमथमुण्डकसमाधौ ७ सर्वस्य जगतः कारणानां पंचमहाभूतादीनां

तृतीयस्कंधएकादशाध्यायइतिकारणं ॥ तदेवजगतो धामास्यै चोक्तं हरिणा तथा ॥ ३६ ॥ अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तम
ध्यानि भारत ॥ अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना ॥ ३७ ॥ अव्यक्ताद्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥ रात्र्यागमे प्रलीयं
ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥ ३८ ॥ तस्माद्विश्वं क्षरमिदमाविर्भावितमक्षरात् ॥ क्षरणं तु तिरोभावः क्षरत्येतत्ततः क्षरं ॥ ३९ ॥ न
धाम्नोऽस्ति तिरोभावः कदाचिदितिसोऽक्षरः ॥ एतावतीतः पुरुषोत्तमो गीतासुरूपितः ॥ ४० ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्ष
र एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥ ४१ ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ यो लोकत्रयमावि
श्य बिभर्त्य व्यय ईश्वरः ॥ ४२ ॥ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः ॥ अतोऽस्मि लोके वेदं च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ ४३ ॥
क्षराक्षरौ तु पुरुषौ ताभ्यामेष यदुत्तमः ॥ लोके वेदं क्रमात्तस्मात्पुरुषोत्तम उच्यते ॥ ४४ ॥ (अ० ४ श्लो० १८) न तस्य का
लावयवैः परिणामादयोगुणाः ॥ अनाद्यनंतमव्यक्तं नित्यं कारणमव्ययं ॥ ४५ ॥ न यत्र वाचो न मनो न सत्त्वं तमोरजो वाम
हदादयोऽमी ॥ न प्राणबुद्धिर्द्रियदेवतावानसन्निवेशः खलु लोककल्पः ॥ ४६ ॥ न स्य प्रजाग्रन्न च तत्सुषुम्नं न खंजलं भूरनिलो
ऽग्निरर्कः ॥ संसुप्तवच्छून्यवदप्रतर्क्य तन्मूलभूतं पदमामनन्ति ॥ ४७ ॥ इति भागवते स्कन्धे द्वादशे वर्ण्यतेऽक्षरम् ॥ तदेव परमं
धाम गीतासुबहु रूपितम् ॥ ४८ ॥ यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विशन्ति यद्यतयो वीतरागाः ॥ यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं

१ कारणमित्यनेनान्वेति २ परस्य ३ अव्यक्तोक्षर इत्युक्त इति वाक्यादक्षरः ४ लये ५ क्षरणवत्त्वादेतोः ६ ऐच्छिकभेदवान् ७ क्षराती
तत्वेन लोके पातंजलादिदर्शने प्रथितः अक्षरवदुत्तमत्वेन तु वेदे

संयहेणप्रवक्ष्ये ॥ ४९ ॥ इत्यादिनाऽऽहप्रणवाभिधेयं स्वपदं हरिः ॥ यदक्षरं तदेव तत्कठवल्लीषु पठ्यते ॥ ५० ॥ सर्वे वेदाय तपे
दमामनन्ति तपांसि सर्वाणि च ये द्वदन्ति ॥ यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं संयहेण ब्रवीम्योमित्येतत् ॥ ५१ ॥ एतत्तथ्येवाक्षरं
ब्रह्म एतदेवाक्षरं परम् ॥ एतत्तथ्येवाक्षरं ज्ञात्वा यो यदिच्छति तस्य तत् ॥ ५२ ॥ एतदालम्बनं श्रेष्ठमेतदालम्बनं परम् ॥ एतदा
लम्बनं ज्ञात्वा ब्रह्म लोके महीयते ॥ ५३ ॥ इति वल्ल्यां द्वितीयस्यां तृतीयस्यां च भण्यते ॥ यः सेतुरीजानानानामक्षरं ब्रह्म यत्प
रम् ॥ ५४ ॥ इत्यक्षरं निरूप्यास्य प्राप्त्य प्राप्त्योश्चकारणे ॥ सोऽध्वनः पारमाप्रोति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ५५ ॥ इत्यन्तेनो
दिते ते स्मादुत्तमोऽप्ये परः श्रुतः ॥ महतः परमव्यक्तमव्येक्तात्पुरुषः परः ॥ ५६ ॥ पुरुषान्न परं किंचित्साकाशासापरागतिः ॥
इति श्रुत्युदितो देवो गीता सुबहुर्वाणिजः ॥ ५७ ॥ पुरुषः स परः पार्थ जत्तया लभ्यस्त्वनन्यया ॥ मुंडकोपनिषद्युक्ताऽक्षरं प्रोक्तः
परः पुमान् ॥ ५८ ॥ दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः स बाह्याभ्यन्तरो ह्यजः ॥ अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रो ह्यक्षरात्परं रतः परः ॥ ५९ ॥ इत्यादि
नाविविच्योक्तौ स्पष्टं तत्रै पराक्षरौ ॥ एकस्यै वैच्छिकाद्भेदाच्छुद्धाद्वैतं च दर्शितं ॥ ६० ॥ पराक्षरविवेकोऽयं कार्यदिस्तारतम्य

१ पदं पदनीयं प्राप्यं २ यत्प्राप्त्यर्थानीति भाष्याशयः ३ तुभ्यं न चिकेतसे ४ भगवद्धाम ५ भगवद्धाम्नः प्रणववाच्यत्वं भागवतद्वादशस्कंधेऽपि प्रसि
द्धं स्वधाम्नो ब्रह्मणः साक्षाद्वाचकः परमात्मन इति ६ ओंकारवाच्यं ७ क्षरजगदपेक्षया परं ८ भगवन्निलयः ९ ब्रह्माभिज्ञानेषु यद्वा ब्रह्माख्ये लोके परब्र
ह्मणोवालोके १० विज्ञानाविज्ञानादिरूपे ११ कथिते १२ अक्षरात् १३ वेदांतेष्वक्षरशब्दस्य प्रधानपरत्वनिरासस्तु (अ० १ पा० ३ सू० १०) अ
क्षरं मंत्रांतधूनेरित्यधिकरण एव कृतः १४ क्षरात्परं यदक्षरं तस्मादपि परः १५ मुंडके

तः ॥ कठमुंडकमांडूक्यबृहदारण्यकादिषु ॥ ६१ ॥ छांदोग्यकौषीतकीशाखास्यतित्तिरिषुस्फुटः ॥ आम्नायतेतैत्तिरीयेप्रश्ने
 नारायणाभिधे ॥ ६२ ॥ स ब्रह्मसशिवः सहरिः सेंद्रः सोक्षरः परमः स्वराट् ॥ गीतायां (अ० १० श्लो० १२) परं ब्रह्म परं धा
 मपवित्रं परमं भवान् ॥ पुरुषं शाश्वतं दिव्यमादिदेवभजं त्रिभुं ॥ ६३ ॥ आहुस्त्वामृषयः सर्वे देवर्षिर्नारदस्तथा (अ० ११
 श्लो० १८) त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानं ॥ त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषो मतो मे ॥ ६४ ॥
 तथा (श्लो० ३७) त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ॥ एवं वेदैरभेदोऽस्य शुद्धः कृष्णेन कथ्यते ॥ स एवाक्षरसंज्ञोऽत एकांशे प्रतिपादितः
 ॥ ६५ ॥ तस्मादेकोहमित्यादिनैव किंचन बाध्यते ॥ बहुत्वं तु तिरोभावादिदृष्टं नासीत्पराहितत् ॥ ६६ ॥ तत्राधिदैविकं रूपं
 सदानंदः परः पुमान् ॥ अध्यात्ममक्षरं धाम प्रपंचस्त्वौधिभौतिकं ॥ ६७ ॥ रूपत्रयविवेकाय दृष्टांतः सरित्तोदिवः ॥ श्रीम
 द्भुताशनाचार्यैर्मुक्तावल्ल्यानि दर्शितः ॥ ६८ ॥ प्रथमं वारिसामान्यं तथा तीर्थात्मकं परं ॥ देव्याख्यं च तृतीयं स्यादधिभूता
 दितक्रमात् ॥ ६९ ॥ दृष्ट्या तपेषु यद्वृद्धिक्षययुक् चोपयुज्यते ॥ व्यवहारेषु सर्वेषु तद्भौतिकं जलं मतं ॥ ७० ॥ यच्च माहा

१ पुरुषोत्तमः २ अक्षरं च भवानेव ३ पुरुषोत्तमं ४ सदसत्क्षरं तथा अक्षरं ततः परं श्वत्वमेव ५ अक्षरस्य पुरुषोत्तमेन सहा भेदः ६ पुरुषोत्तमः ७ वि
 ण्पुपुराणादौ ८ चिदानंदादितिरोभावहेतुकं बहुत्वं ९ तेषु क्षराक्षरपुरुषोत्तमेषु मध्ये १० कृष्णशब्दार्थवक्तुं द्वयोरुक्तिः वस्तुतस्तु पूर्णसच्चिदानंदः ११ रू
 पविशेषणत्वात् क्लोबत्वं १२ गंगायाः १३ आधिभौतिकं १४ आध्यात्मिकं १५ आधिदैविकं १६ सर्वपदादनिष्टेष्वपि १७ प्रावृद्धीष्मयोः माहा
 त्म्यवृद्धिक्षयप्रयोजकत्वात् प्रसिद्धेः तीर्थस्यामेभ्यः संसर्गासंभवाच्चेति भावः

त्स्यसंयुक्तं स्नानस्पर्शादिकर्मसु ॥ यद्विहारास्पदं देव्यास्तद्वृत्तं पञ्च निरूप्यते ॥ ७१ ॥ यात्रिकैः पूज्यते देव्यभेदबुद्ध्या फलेप्सु
 भिः ॥ मार्यादिकेन विधिना यत्तेभ्यो भोगमोक्षदम् ॥ ७२ ॥ रूपं तीर्थात्मकं तस्यास्तदाध्यात्मिकमुच्यते ॥ तत्र स्थिता मू
 र्तिमती देवी स्यादाधिदैविकी ॥ ७३ ॥ सितमकरनिषण्णां शुभ्रवर्णां त्रिनेत्रां कलशजलजहस्तां मौक्तिकैर्भूषितां गीं ॥ अभयव
 रदपाणिं सेंदुकोटीरजूटां वसितसितदुकूलां जगन्हर्षां तानमामि ॥ ७४ ॥ शैरच्चन्द्रश्वेतां शशिशकलश्वेतालमुकुटां करैः कुंभां भोजे
 वरभयनिरासौ च दधती ॥ सुधाधाराकाराभरणवसनां शुभ्रमकरस्थितां त्वां ये ध्यायंत्युदयति न तेषां परिभवः ॥ ७५ ॥ इ
 त्याद्युक्तस्वरूपायार्कचिद्भक्त्यैव दृश्यते ॥ सुलभानाखिलानां सति फलं तीर्थरूपतः ॥ ७६ ॥ आविर्भावी तिरोभावी शोक
 मोहादिदूषितः ॥ षड्भावान् प्रपञ्चस्तु रूपं स्यादाधिभौतिकं ॥ ७७ ॥ योगी तबहुमाहात्म्यः सकामैर्मोक्षकामुकैः ॥ सेव्य
 मानश्च फलदो धामाध्यात्मिकमक्षरः ॥ ७८ ॥ पुरुषोत्तम आनंदाकारः स्यादाधिदैविकः ॥ भक्तिमात्रेण लभ्यः स भो
 गमोक्षौ ततोऽक्षरात् ॥ ७९ ॥ श्रद्धालुः सलिलं तीर्थं पश्यन् कल्याणवान् भवेत् ॥ तथाऽक्षरात्मकं पश्यन् विश्वं ज्ञानी विमु
 च्यते ॥ ८० ॥ (स्कंध १२ अ० ६ श्लो० ३२) परंपदं वैष्णवमामनंति तद्यन्नेति नेतीत्यर्तदुस्तिष्ठक्षवः ॥ विसृज्य दौरात्म्य

१ देवीरूपं २ लोकशास्त्राभ्यां ३ निरतिशयप्रेमशून्येन तीर्थांगपूजाप्रकारेण ४ तीर्थजले ५ गंगालहरीश्लोकोऽयं ६ प्रवाहादौ ७ भक्त्या
 उभयस्त्वनन्ययेत्यादिवाक्यैः ८ अततीत्यतदस्थिरं संसारादिकं अथवा तद्भक्तततोऽन्यदतत

मनन्यसौत्तदात्तदोपगुह्यावसितंसमाहितैः ॥ ८१ ॥ इति भागवते विष्णुपुराणे प्रथमांशके ॥ अक्षरात्मकमेतद्धीत्युक्तमन्य
त्रचस्फुटं ॥ ८२ ॥ अधिभूतादिभावो यमित्थं गीतासुरूप्यते ॥ (अ० ८ श्लो० ३) अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावो ध्यात्ममुच्यते ॥ ८३
भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ॥ अधिभूतं क्षरो भावः पुरुषश्चाधिदैवतं ॥ ८४ ॥ योनिर्गुणोऽपि निर्गुणधामापि जगत्स
सर्जसगुणमिदं ॥ बृहदात्मैक्यादगुणान्कुर्वाणो विजयते वरंणसुलभः ॥ ८५ ॥ इति श्रीवेदांतचिंतामणौ क्षराक्षरपुरुषोत्त
मविवेको नाम त्रयोदशं प्रकरणं ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
नमोस्तु ज्ञान्यऽलभ्याय भक्त्येकसुलभाय यः ॥ प्रकृतिपुरुषं कृत्वानिर्मातिसगुणं जगत् ॥ १ ॥ सत्त्वं रजस्तम इति त्रिभिर्व्या
प्तं जगद्गुणैः ॥ जीवाश्च त्रिविधा देवास्त्रयस्तत्तन्नियामकाः ॥ २ ॥ ननु स्यान्निर्गुणं ब्रह्म स्वयं धामात्मकं तथा ॥ ब्रह्माभिन्नो ब्र
ह्मकार्यः प्रपञ्चः सगुणः कुतः ॥ ३ ॥ अत्रोच्यते गुणामायाकार्या व्यामोहिका हि सा ॥ जीवानां तादृशी र्वृत्तीरात्मकार्यैः करो

१ नास्त्यन्यस्मिन् अनन्यत्वा सौत्तदं भक्तिर्येषां २ यो वेदनिहितं गुहायामिति श्रुत्या तुल्यार्थमिदं द्वितीयस्कंधे तु (अ० २ श्लो० १८) तदो
पगुह्यार्हपदं पदे पदे इति पाठः अर्हस्यहरेः पदं चरणं ३ निश्चितं यद्वा अवबद्धं आत्मतया गृहीतं ४ विष्णुपुराणस्थोयं चरणः तदेतदक्षरं नित्यं जगन्मु
निवराखिलमिति पाठश्च श्रीधरस्वामि विष्णुचित्यादिभिर्व्याख्यातः ५ अक्षरब्रह्मणा सह जीवस्यैक्यसंपादनात् ६ भगवत्कर्तृको जीवस्य स्वीयतयां
गीकारो वरणं अनेकलभ्यत्वं साधनांतराऽलभ्यत्वोक्तिपूर्वकं यमवैषम्यवृणुते तेन लभ्य इति श्रावणात् ७ अविज्ञातं विजानतां क्लियंति ये केवलबीधलब्ध
य इत्यादि श्रुतिपुराणवाक्यैर्भक्तिरहितशुष्कज्ञानिभिः पुरुषोत्तमो न लभ्यः तेषामक्षरे लयात् ८ भक्त्या हर्मकया ग्राह्य इत्यादि वाक्यैः ९ ब्रह्मविष्णुशिवाः

तितैः' ॥ ४ ॥ मायायांतेविलीयंतेकार्यत्वात्प्रलयेगुणाः ॥ शांताविरतकार्यत्वात्सुप्तवत्तत्रतिष्ठति' ॥ ५ ॥ सर्गमिच्छति
 चेद्देवःपुरुषंकुरुतेऽक्षरात् ॥ चिद्रूपंतर्ह्यचिद्रूपांजडांचप्रकृतिपुनः ॥ ६ ॥ (स्कं० ११ अ० २४ श्लो० २) आसीज्ज्ञा
 नमैथोऽर्थेएकमेवाविकल्पितं ॥ यदाविवेकनिपुणाआदौकृतयुगेयुगे ॥ ७ ॥ तन्मायाफलरूपेणकेवलंनिर्विकल्पितं॥वा
 ज्ञनोगोचरातीतंद्विधासमभवत्बृहत् ॥ ८ ॥ तयोरेकंतरोऽर्थःप्रकृतिःसोभयांत्मिका ॥ ज्ञानंत्वन्यतमोभावःपुरुषःसोभि
 धीयते ॥ ९ ॥ इतिभागवतेप्राहतेदेवभगवान्स्वयं ॥ तिरोहितचिदानंदासदंशात्प्रकृतिर्जडा ॥ १० ॥ सत्त्वरजस्तमइतिप्र
 कृतेर्नात्मनोगुणाः ॥ प्रकृतिर्गुणसाम्यस्यादितिभागवतोक्तिः॥ ११ ॥ समयाणांसमानानांत्रिगुणानामबाधतः ॥ ऐक्यं
 तच्छक्तिमायात्माजडाप्रकृतिरुच्यते ॥ १२ ॥ प्रकृतिर्ह्यस्योपादानमाधारःपुरुषःपरः ॥ संतोभिव्यंजकःकालोब्रह्मतंत्रित
 यंत्वहं ॥ १३ ॥ तद्द्वाराविष्कृतंभूतादिकंतत्सगुणंमतं ॥ ततोमहदहंतस्मादितिसांख्येक्रमःस्मृतः ॥ १४ ॥ प्रकृत्यानिर्मित

१ गुणैः २ ब्रह्मणि ३ माया ४ द्रष्टा ५ अथोशब्दःकात्स्न्ये सर्वोप्यर्थोद्रष्टृद्वितीयब्रह्मलीनस्तदभिन्नएवासीत् ६ कदैवमितिचेत्तत्रकालत्रय
 माह यदेति अयुगे युगाभाववतिसृष्टिमाकाले तथासृष्ट्यारंभकृतयुगे इदानीमपिब्रह्माभेदविवेकेसतिच ७ उभयविषयानतीतं गोचरंसत्यमितिपाठे
 तुतद्गोचरंयथाभवतितथा ८ अक्षरं ९ सदंशरूपः १० कार्यकारणरूपा ११ चिद्रूपः १२ भागवतस्थंभागवतवचनमेतत् १३ ब्रह्मरूपतयानित्य
 स्यैवजगतआविर्भावहेतुःसृष्टिकालः १४ वस्तुतःप्रकृतिपुरुषकालानामपिब्रह्मांशत्वात्सर्वभगवानेव १५ प्रकृतिद्वारा १६ आकाशादि १७ प्रकृतितो
 महत्तत्त्वंतत्स्त्रिविधोहंकारः १८ ननुश्रुतिसंमतः (अ० २ पा० १ सू० २) इतरेषांचानुपलब्धेरित्यादौतन्निषेधात्

त्वेनप्राकृतत्वाद्गुणान्वयात् ॥ धर्मांतरतिरोभावाज्जडमब्रह्मभासते ॥ १५ ॥ तस्याअप्यंशभूतत्वाज्जडेब्रह्मसमन्वयं ॥
 तन्मूलकेसदंशेनवक्तितत्तुसमन्वयात् ॥ १६ ॥ जीवास्तुनिर्गुणाःस्वांशाआवृताःप्राकृतैर्गुणैः ॥ सृष्ट्यारम्भेनारदीयेपंच
 रात्रेस्फुटंतथा ॥ १७ ॥ त्रिविधाजीवसंघास्तुदेवमानुषदानवाः ॥ तत्रदेवामुक्तियोग्यामानवेषूत्तमाअपि ॥ १८ ॥ म
 ध्यमामानुषायेतुर्दंतियोग्याःसदैवहि ॥ अधमानिरयायैवदानवास्तुतमोलयाः ॥ १९ ॥ श्रुतावपित्रयःप्राजापत्याइति
 तदुच्यते ॥ तदंतःकरणादीनितादृशानिभवन्तिहि ॥ २० ॥ जीवाःकर्माणिकुर्वन्तिस्वभावानुगुणान्यतः ॥ फलंवांच्छंतिता
 दृक्षंप्राप्यसुख्यंतितत्रते ॥ २१ ॥ सत्त्वाद्युपाधिमादायविष्णुर्ब्रह्माशिवस्तथा ॥ तत्तन्नियमनायाभूत्स्थित्यादिकृतयेपृथक्
 ॥ २२ ॥ (स्कंध १ अ० २ श्लो० २३) सत्त्वरजस्तमइतिप्रकृतेर्गुणास्तैर्युक्तःपरःपुरुषएकइहास्यधत्ते ॥ स्थित्या
 इयेहरिविरंचिहरेतिसंज्ञाःश्रेयांसितत्रखलुसत्त्वतनोर्दृणांस्युः ॥ २३ ॥ चिच्छक्तिःपुरुषोनारायणोब्रह्माततोऽभवत् ॥ ब्र
 ह्मादिद्वारकःसर्गःपुराणादौपरिस्फुटः ॥ २४ ॥ (स्क० १ अ० ३ श्लो० १) जगृहेपौरुषंरूपंभगवान्महदादिभिः ॥
 संभूतंपोडशकलमादौलोकसिस्तक्षया ॥ २५ ॥ यस्यांभसिशयानस्ययोगनिद्रांवितन्वतः ॥ नाभिज्ज्वादांबुजादासीद्वह्ना
 विश्वस्तजांपतिः ॥ २६ ॥ गुणाविलीयजायंतेशून्यवत्प्रकृतौलये ॥ प्रकृतिर्लीयतेऽव्यक्तेपुरुषश्चतथास्मृतिः ॥ २७ ॥

१ प्रकृतिमूलकेजडे २ श्लोकद्वयमिदंनिबंधेपिसर्वार्थनिर्णयेउदाहृतं ३ सात्त्विकराजसतामसाः ४ मध्यमलोकेषुभ्रमणं ५ तत्रैवाव
 रणभंगोक्तायां ६ सात्त्विकादिजीवावांअंतःकरणेन्द्रियाणिसात्त्विकादीनि ७ स्वगुणानुरूपफलेषु ८ क्रमान्सात्त्विकादिनिग्रमनाय ९ अक्षरे

प्रकृतिः पुरुषश्चोभौ लोयेते परमात्मनि ॥ कदाचित्पुरुषद्वारेत्युक्तः सर्गोऽयमीरितः ॥ २८ ॥ ननु लीना गुणाय त्रलीयते प्रकृतिर्यदि ॥ साऽक्षरे सगुणं धाम भवेदेवेति चेन्न हि ॥ २९ ॥ जगतः सगुणत्वं तु गुणबंधोऽनुभूयते ॥ न तस्य वश्यमायस्य बंधगंधः स्वशक्तिजैः ॥ ३० ॥ (स्कं० ११ अ० ११ श्लो १) बद्धो मुक्त इति व्याख्या गुणतो मेन वस्तुतः ॥ गुणस्य मायामूलत्वात् न मे मोक्षो न बंधनं ॥ ३१ ॥ सृष्टावेवोद्भवत्येते प्राकृताः सति सल्लयात् ॥ साप्यनुद्भूतरूपा चेत्तत्कार्याणिकुतस्तरां ॥ ३२ ॥ किंच तत्तद्वृत्तिरूपाः संभवन्त्यधुनैव ते ॥ जीवेष्वेव विमूढेषु क्रीडार्थं लिङ्गवत्सु च ॥ ३३ ॥ न हि ज्ञानघनेनानाद्युज्यंते वृत्तयः परे ॥ गुणानां वृत्तिरूपत्वं सांख्यविद्विर्विविच्यते ॥ ३४ ॥ प्रीत्यप्रीतिविषादात्मकाः प्रकाशप्रवृत्तिनियमार्थाः ॥ अन्योन्याभिभवाश्रयजननमिथुनवृत्तयश्च गुणाः ॥ ३५ ॥ सत्त्वं लघुप्रकाशकमिष्टमुपष्टंभकंचलंचरजः ॥ गुरुवरणकमेव तमः प्रदीपवच्चार्थतो वृत्तिः ॥ ३६ ॥ तस्मादचित्यमहिमा भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ विरुद्धधर्माधारेऽस्मिन् युक्तं सर्वमलौकिके ॥ ३७ ॥ (स्कंध १ अ० २ श्लो० ३०) स एवेदं स सर्जयि भगवानात्ममायया ॥ सदसद्रूपया चासौ गुणमय्याऽगु

१ शास्त्रार्थतत्त्वदीपिषोढासर्गेषु प्रकृतिपुरुषद्वारकोप्येकः सर्ग उक्तः कदाचित्तादृशसर्गेच्छायामित्थमपि सृष्टिर्भवति २ यस्यां ३ तदेति शेषः ४ गुणैः ५ सदंशे जडमात्रस्य लयात् ६ गुणादीनि ७ गुणाः ८ लिङ्गशरीरं ९ पंचशिखाचार्यकृतार्यास्विदमायाद्वयं १० निरोधः ११ आच्छादनं १२ तैलवर्त्यादीनामन्योन्यविरुद्धत्वेऽपि यथासंयोगेन दीपाख्यकार्योत्पादकत्वं विशेषतोऽर्थस्त्वेतद्व्याख्यायां वाचस्पतिमिश्रकृतसांख्यतत्त्वकौमुद्यां दृश्यः १३ भगवति

णोविभुः ॥ ३८ ॥ तथा विलसितेष्वेव गुणेषु गुणवानिव ॥ अंतःप्रविष्टा भाति विज्ञानेन विजृम्भितः ॥ ३९ ॥ यथा स्रवहितो वह्निर्दरुष्वेकः स्वयोनिषु ॥ नानेव भाति विश्वात्मा भूतेषु च तथा पुमान् ॥ ४० ॥ असौ गुणमयैर्भावैर्भूतसूक्ष्मेन्द्रियात्मभिः ॥ स्वनिर्मितेषु निर्विष्टो भुङ्क्ते भूतेषु तद्गुणान् ॥ ४१ ॥ भावयत्येष सत्वेन लोकान् वै लोकभावनः ॥ लीलावतारानुरतो देवतिर्यङ्नरादिषु ॥ ४२ ॥ इत्युक्तं सर्वमुदितं श्रीमद्भागवतादिषु ॥ श्रुतिप्रसिद्धं तत्सिद्धं शुद्धमद्वैतमुज्ज्वलं ॥ ४३ ॥ चतुष्टये प्रमाणानामविरोधाद्विचारिते ॥ श्रीमदाचार्य्यसिद्धांतान्नवर्णोऽप्यन्यथा भवेत् ॥ ४४ ॥ सर्वप्रमाणविषयः सर्वशक्तिः स्वयंप्रभुः ॥ पूर्णानंदो रसोत्मासौ क्रीडत्यध्यात्मधामनि ॥ ४५ ॥ यादृशं धाम तत्तत्र यथा क्रीडायथा हरिः ॥ लीलार्थं तस्य रूपाणि यथानाना तथा खिलं ॥ ४६ ॥ बृहद्वामनसंज्ञे तत्पुराणे खिल्य उत्तरे ॥ ब्रह्मभृग्वादिसंवादे स्पष्टं तदिह लिख्यते ॥ ४७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि मया तप्तं तपःपुरा ॥ नंदगोपव्रजस्त्रीणां पादरेणुपलब्धये ॥ ४८ ॥ तथापि न मया प्राप्तास्तासां वै पादरेणवः ॥ श्रुत्वा तद्ब्रह्मणो वाक्यं भृगुः प्राहाथ सादरं ॥ ४९ ॥ वैष्णवानां पादरजोगृह्यते त्वद्विधैरपि ॥ संतिते बहवो लोके वैष्णवानारदादयः ॥ ५० ॥ तेषां विहाय गोपीनां पादरेणुस्त्वयापियत् ॥ गृह्यते संशयो मेऽत्र को हेतुस्तद्वदप्रभो ॥ ५१ ॥ ततो ब्रह्मा भृगुं प्राह चितयित्वा पुरातनीं ॥ कथां सर्वश्रुतीनां चैरहस्यं परमाद्भुतं ॥ ५२ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ न स्त्रियो व्रजसुंदर्यः पुत्रताः श्रुतयः किल ॥ नाहं शिवश्च शेषश्च श्रीश्वताभिः समाः कचित् ॥ ५३ ॥ प्राकृते प्रलये प्राप्ते व्यक्तेऽव्यक्तं गते पुरा ॥ शिष्टे ब्रह्मणि चिन्मात्रे का

लमायाद्यंगोचरे ॥ ५४ ॥ ब्रह्मानंदमयीलोकोव्यापिवैकुण्ठसंज्ञकः ॥ निर्गुणोऽनाद्यनंतश्चवर्त्ततेकेवलेऽक्षरे ॥ ५५ ॥
 अक्षरंब्रह्मपरमवेदानांस्थानंमुत्तमं ॥ तल्लोकवासीतत्रस्थैःस्तुतोवेदैःपरात्परः ॥ ५६ ॥ चिरंस्तुत्याततस्तुष्टःपरोक्षंप्राहतां
 गिरा ॥ तुष्टोस्मिन्नूतभोप्राज्ञावरंयन्मनसीप्सितं ॥ ५७ ॥ श्रुतयऊचुः ॥ ॥ नारायणादिरूपाणिज्ञातान्यस्माभिरच्युत ॥
 सगुणंब्रह्मसर्वेषांवस्तुबुद्धिर्नतेषुनः ॥ ५८ ॥ ब्रह्मेतिपठ्यतेस्माभिर्यद्रूपंनिर्गुणंपरं ॥ बाह्यनोगोचरातीतंतोनज्ञानयतेतु
 तत् ॥ ५९ ॥ आनंदमात्रमितियद्वदंतीहपुराविदः ॥ तद्रूपंदर्शयास्माकंयदिदेयोवरोहिनः ॥ ६० ॥ श्रुत्वैतद्वर्शयामास
 खंलोकंप्रकृतेःपरं ॥ केवलानुभवानंदमात्रमक्षरमध्यगं ॥ ६१ ॥ यत्रवृंदावनंनमवनंकामदुघैर्द्रुमैः ॥ मनोरमनिकुंजा
 ळ्यंसर्वर्तुसुखसंयुतं ॥ ६२ ॥ यत्रगोर्द्धनोनांसुनिर्झरदरीयुतः ॥ रत्नधातुमयःश्रीमानसुपेक्षिगणसंकुलः ॥ ६३ ॥ यत्र
 निर्मलपानीयाकार्लिदीसरितांवरा ॥ रत्नबद्धोभयतटीहंसपद्मादिसंकुला ॥ ६४ ॥ शैश्वद्रासरसोन्मत्तंयत्रगोपीक
 दंबकं ॥ लसत्कंदंबमध्यस्थःकिशोराकृतिरच्युतः ॥ ६५ ॥ दर्शयित्वेतिचप्राहब्रूतकिंकरवाणिवः ॥ दृष्टोमदीयोलोकोयंय
 तोनास्तिपरंवरं ॥ ६६ ॥ श्रुतयऊचुः ॥ ॥ कौटिकंदर्पलावण्येत्वयिदृष्टेमनांसिनः ॥ कामिनीभावमासाद्यस्मरक्षुब्धा

१ तिगेक्षरे २ मये ३ के ४ ऋचोअक्षरेपरमेव्योमनुप्रतिष्ठिताइतितैत्तिरीयश्रुतेः ५ अक्षरेस्थितैः ६ आधिभौतिकजगदपेक्षयापरादाध्या
 त्मिकेदक्षरादध्याधिदैविकत्वेनपरः ७ वेदान् ८ अशेषाणांनोऽस्माकं ९ निर्गलितवस्तुत्वबुद्धिः १० गिरिरितिशेषः ११ सुपदंकाकादिव्या
 वृत्तये १२ नानारा १३ समूहः १४ कदंबवृक्षाः वस्तुतस्तुगोपीवृंदं तत्कदंबकमध्यस्थइत्यपिपाठः १५ कंदर्पकोटीतिकचित्

न्यसंशयं ॥ ६७ ॥ यथात्वल्लोकवासिन्यःकोमंतत्वेनगोपिकाः ॥ भजंतिरमणंमत्वाचिकीर्षाऽजनिनस्तथा ॥ ६८ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ दुर्लभोदुर्घटश्चैवयुष्माकंसुमनोरथः ॥ मयानुमोदितःसम्यक्सत्योभवितुमर्हति ॥ ६९ ॥ आगा
 मिनिविरंचौतुजातेस्तृष्टयर्थमुद्यते ॥ कल्पंसारस्वतंप्राप्यव्रजेगोप्योभविष्यथ ॥ ७० ॥ पृथिव्यांभारतेक्षेत्रेमाथुरेममंडले ॥
 वृंदावनेभविष्यामिप्रेयान्वोरासमंडले ॥ ७१ ॥ जारधर्मेणसुस्महंसुदृढंसर्वतोधिकं ॥ मयिसंप्राप्यसर्वेपिकृतकृत्याभविष्य
 थ ॥ ७२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्रुत्वैतच्चितयंत्यस्तारूपंभगवतश्चिरं ॥ उक्तकालंसमासाद्यगोप्योभूत्वाहरिगताः ॥ ७३ ॥
 स्त्रियोवापुरुषाश्चापितद्भावेनैवकेशवं ॥ तृदिकृत्वागतिंयांतिश्रुतीनांनान्नसंशयः ॥ ७४ ॥ तांसांपादरजःस्तुत्यंतित्यंवृंदाव
 नेभुवि ॥ तत्प्राप्यतत्कामनयायांत्यहोगोपिकागतिं ॥ ७५ ॥ नंदगोपव्रजस्त्रीणामतःपादरजोमया ॥ वाञ्छितंपुत्रकाःस
 म्यक्यद्विताःश्रुतयोमताः ॥ ७६ ॥ श्रुत्वैतदृषयोवाक्यंब्रह्मणःपरमेष्ठिनः ॥ सर्वात्मनाप्रपन्नास्तेश्रीगोपीजनवल्लभं ॥
 ७७ ॥ इत्युक्तमुत्तरेखिल्येबृहद्वामनसंज्ञके ॥ प्रभुपादादिभिर्दिसंगृहीतंसनिर्णयं ॥ ७८ ॥ ऋगादीनामुपनिषत्सुपृथ
 ङ्नामपूर्वकं ॥ तत्रत्यवर्ण्यतेसर्वताद्रूप्यादभिदोदिता ॥ ७९ ॥ आप्यादौश्रीमदाचार्यैर्दशितंप्रभुभिस्तथा ॥ तन्नित्य
 लीलावादादावन्यत्रान्यैस्तदीक्ष्यतां ॥ ८० ॥ तद्विष्णोःपरमंपदंसदापश्यंतिसूरयः ॥ दिवीवचक्षुराततं ॥ ऋग्भिर्निरूपिते

१ यथेच्छं २ भक्तिलक्षणं माहात्म्यज्ञानपूर्वस्तुसुदृढःसर्वतोधिकः स्नेहोभक्तिरितिप्रोक्तइतिपंचरात्रोक्तेः ३ श्रुतिरूपादिगोपीनां ४ पुरुषोत्तम
 प्राप्तिकामनया ५ गोपालभट्टादिकृतबहिर्मुखध्वंसादिषुसंगृहीतत्वादादिपदं ६ भगवद्धामवृत्तं ७ तत्रत्यवस्तूनांसाक्षाद्भगवद्गुणत्वान्न

धाम्यात्माऽभिन्नेऽचित्यधर्मवान् ॥ सर्वात्मकःसर्वलीलोनित्यभक्तैर्निजात्मभिः ॥ ८१ ॥ अखंडःपूर्णएवासौरमतेससमं
 दा ॥ भक्त्येकलभ्योभगवान्नान्यथादृश्यतेपरः ॥ ८२ ॥ इत्यवश्यंसेवनीयःपरमानंदसिद्धये ॥ स्वाभाविककृपाशक्ति
 जीवैःसेवार्थनिर्मितैः ॥ ८३ ॥ यत्तेनोद्भूतमिदं देवाःसेवनायैवचेतनाः ॥ दासभूतोहरेरेवेतिपाद्वेजीवलक्षणं ॥ ८४ ॥ जी
 वाःस्यांशायतःसृष्टामोक्षेऽप्यक्षररूपिणः ॥ अतोपिभजनंयुक्तंयोयदंशःसतंभजेत् ॥ ८५ ॥ शक्तिगणैरममाणंतनुवित्तज
 भजनजातपरभक्त्या ॥ सेवध्वंसंसारंभित्वाब्रह्मैक्यभावनाभूयः ॥ ८६ ॥ ॥ इतिवेदांतचिंतामणौप्रकृतिपुरुषदि
 ग्दर्शनपूर्वकभगवद्धामोदाहरणं नामचतुर्दशप्रकरणं ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 सर्वात्मार्षणतःसेवारसैर्मुक्त्यधिकैःकृतः ॥ स्वाचार्यैःसुलभोयःसश्रीकृष्णःशरणंमम ॥ १ ॥ ननुतोगोपिकानित्यानित्यंकी
 डादिकंयदि ॥ शुद्धंद्वैतमिदंजातंशुद्धाद्वैतंकुतःपुनः ॥ २ ॥ नाशंकनीयमित्येवंशक्तिशक्तिमतोर्हतः ॥ सूत्रेषुश्रुतितोभेदः
 सुबोधिन्त्यान्यरूपयन् ॥ ३ ॥ अधिदैविकशक्तित्वंतासांकृष्णमुख्याग्रयः ॥ वासुदेवोपनिषदिश्रूयतेशक्तिरूपता ॥ ४ ॥
 गोप्योनामविष्णुपत्न्यस्तासांचंदनमालहादनं कश्चालहादएषब्रह्मानंदरूपः काश्चविष्णुपत्न्योगोप्योनामजगत्सृष्टिस्थि

१ वाक्यमिदं २ बृहद्दामनाद्युक्ताः ३ निरस्तः ४ वेणुगीतादिव्याख्याने पादोयमुत्तरत्रान्वयी ५ आथर्वणीयेयमुपनिषत् गोपीचंदनोपनिषदि
 यपिकथ्यते ७ नमस्कृत्यभगवंतंनारदःसर्वेश्वरंवासुदेवंप्रच्छेत्यादि ॥इयंशंकराचार्याद्यनुसारिभिर्बहुमिव्याख्याता भागवततत्त्वभास्करादिषुसर्व
 साधारणग्रंथेषूदाहृताच

त्यंतकारिण्यः प्रकृतिमहदहमाद्यामहामायाः कश्चविष्णुः परंब्रह्मैवविष्णुरिति ॥ तत्रैवाये आपोहवा अये आसन्नित्युपक्रम्य ॥ ताश्चोपनिषद्वैवस्वतंतरे सगुणं ब्रह्मविधिनानंदैकरूपं पुरुषोत्तमरूपेण मथुरायां वसुदेवसद्वन्याविर्भविष्यति तत्र भवत्यः सर्वलोकोत्कृष्टसौंदर्यक्रीडाभोगंगोपिकाः स्वरूपैः परंब्रह्मानंदैकरूपं कृष्णं भजिष्यथ ॥ तत्र श्लोकौ ॥ इति ब्रह्मवरं लब्ध्वा श्रुतयो ब्रह्मलोकगाः ॥ कृष्णमाराधमासुर्गो कुले धर्मसंकुले ॥ श्रीकृष्णारख्यं परंब्रह्म गोपिकाः श्रुतयो भवन् ॥ एतत्संभोगसंभूतं चंदनं गोपिचंदनमिति ॥ भागवते (स्कंध १० पू०) ताभिर्विधूतशोकाभिर्भगवानच्युतोदृतः ॥ व्यरोचताधिकं तात पुरुषः शक्तिभिर्यथा ॥ ५ ॥ इति पुंशक्तिवल्लीलाशक्तिभिः सह शंसिता ॥ मूर्तिमत्त्वं तु शक्तीनामप्राकृततयेच्छया ॥ ६ ॥ यथामूर्तिर्न वर्णानां लौकिकानामलौकिके ॥ वेदायथामूर्तिधरास्त्रिपृष्ठे तदिदं तथा ॥ ७ ॥ मूर्त्तयोऽक्रूरदृष्टानां शक्तीनामपि वर्णिताः ॥ तर्ह्यधिदैविकीनां तु तथा त्वेको नु संशयः ॥ ८ ॥ (स्कंध १० अ० ३३ श्लो० १७) एवं परिष्वंगकराभिर्मर्शस्निग्धे क्षणोद्दामविलासहासैः ॥ रे मे रमेशो ब्रजसुंदरीभिर्यथार्भकः स्वप्रतिबिंबविभ्रमः ॥ ९ ॥ ते ते भक्तास्तदात्मानो न भिदाऽण्वपि वर्त्तते ॥ इत्यभेदे क्रीडने च दृष्टान्तं शुक उक्तवान् ॥ १० ॥ लीलामात्रैर्धर्मभूतैः कामादिभिरलौकिकैः ॥ अबद्धस्य स्वतंत्रस्य बाधः सर्वाश्रयस्य तैः ॥ ११ ॥ नाचित्यस्याप्रमेयस्य शुद्धाद्वैतस्य कश्चन ॥ अतो भागवतेऽप्युक्तमात्मारामो व्यरीरमत् ॥ १२ ॥ रसो वै स इति श्रुत्या रूपितास्य

रसात्मता ॥ सर्वकामःसर्वरसइतिधर्मत्वमीर्यते॥ १३॥ विरुद्धधर्माधारत्वंब्रह्मत्वमितिलक्षणात् ॥ कामादयोज्ञानघनेभू-
षणंनतुदूषणं ॥ १४ ॥ शक्तिशक्तिमतोर्भेदो नैवैशुद्धंतदद्वयं ॥ तत्रत्येषुतिरोभावोनधर्माणांतुवस्तुषु ॥ १५ ॥ अनीश्व-
रानप्रकृष्टांस्तिरोहितगुणान्बहून् ॥ यदेच्छतिप्रजायेयेतितदाकुरुतेजगत् ॥ १६ ॥ तेतिरोभूततद्धर्माबद्धाःसंसारमाय-
या ॥ दृढाहंत्वाच्छरीरेत्राचिराप्तेक्षणभंगुरे ॥ १७ ॥ नाव्येकस्यामिवारोहात्प्रपायामिवसंगमात् ॥ वियोक्ष्यमाणेष्वचि-
रान्मिलितेष्वधुनैवच ॥ १८ ॥ तेनह्ययादिषुसंबंधंकल्पयित्वाचपण्येवत् ॥ गतागतेषुवित्तेषुममत्वाच्चितयाकुलाः॥ १९ ॥
संसक्तादेहगेहादावकृतार्थाअतर्पणाः ॥ बलेनमृत्युनानीताःप्रां पिताःपारवश्यतः ॥ २० ॥ पुनर्जन्मपुनःसक्तास्तेत्रत्येषुगृहा-
दिषु ॥ नीयमानाःपुनस्तेनैपापपुण्यानुरोधतः ॥ २१ ॥ आपन्नानरकंस्वर्गंनानोद्विग्नाद्व्यामुहुः ॥ कचित्सुखंकचिदुःखं
कचिन्मोहमुपागताः ॥ २२ ॥ एवंपरवशाःप्राप्ताजन्ममृत्युपरंपराम् ॥ व्यूह्यमानाऽवौघेनघटीयंत्रमिवश्रिताः ॥ २३ ॥
जीवाःक्लिश्यंतिदुःखस्यर्नाशेपुनरनुद्भवे ॥ तद्वक्तिरेवपरमंकारणंहरितोषिणी ॥ २४ ॥ महाभारतेनामसहस्रे ॥ नक्रोधो

१ सर्वकामःसर्वगंधःसर्वरसइतिच्छांदोग्येपंचमप्रपाठके (खं. १४) शांडिल्यविद्यायांद्विवारमाम्नातं २ भेदस्यायंनिषेधः ३ तस्मात्
भेदाभावाद्धेतोः शुद्धाद्वैतं सिध्यति ४ परधामस्थेषुलीलोपयोगिषु ५ तत्रत्यवस्तुषुत्वित्यन्वयात् लौकिकवस्तुव्यावृत्तिः ६ संसारहेतुभूतया ७ संब-
धद्वारभूतशरीरेण ८ पत्नीन्वपुत्रत्वादिलक्षणं ९ क्रय्यवस्तुष्विवगतागतेषु १० पुनर्जन्मप्रापिताइत्यग्रेणान्वयः ११ तज्जन्मभवेषु १२ मृत्युना
१३ सुखादीनि सत्त्वरजस्तमोजन्यानि क्रमात्तेषांसुखदुःखमोहस्वभावत्वंसांख्यतत्त्वकौमुद्यादिषुप्रसिद्धं १४ नाशोऽनुद्भवेचकारणमित्युत्तरेणान्वयः
लौकिकोपायैर्नाशेतिदुःखस्यपुनरुद्भवोदृष्टइत्युभयग्रहणं

वे.चि.

३६

नचमात्सर्येनलोभोनाशुभामतिः ॥ भवतिकृतपुण्यानांभक्तानांपुरुषोत्तमे ॥ २५ ॥ पुरुषोत्तममापन्नो न पुनर्दुःखमाप्नुयात् ॥
प्राप्योभक्त्यैवसतथागीताभागवतादिषु ॥ २६ ॥ नाहंवैदेर्नतपसानदानेननचेज्यया ॥ शक्यएवंविधोद्रष्टुंष्टवानसिमां
यथा ॥ २७ ॥ भक्त्यात्वनन्ययाशक्यअहमेवंविधोर्जुन ॥ ज्ञातुंद्रष्टुंचतत्त्वेनप्रवेष्टुंचरंतप ॥ २८ ॥ भक्त्याहमेकयाग्राह्यो
भक्त्यालभ्यस्त्वनन्यया ॥ भक्त्यैवतुष्टिमभ्येतिविष्णुर्नान्येनकेनचित् ॥ २९ ॥ नदानंनतपोनेज्यानशौचंनव्रतानिच ॥ प्री
यतेऽमलयाभक्त्याहरिरन्यद्विडंबनम् ॥ ३० ॥ भक्त्यातुतोषभगवान्गजयूथपाय ॥ इत्यादौभक्तिरेवास्यपुरुषार्थःप
रोमतः ॥ सम्यक्कसिद्धयेज्ञानंसाधनंभक्तिसूत्रतः ॥ ३१ ॥ तत्सोमुख्येतरापेक्षितत्वादित्यमुपक्रमात् ॥ ब्रह्मकांडंतुभक्तौ
तस्यानुज्ञानायसामान्यादित्यंतं ॥ भक्तेर्ज्ञादिशेषित्वंभक्तिसंपूर्णमॉन्हिकं ॥ ३२ ॥ पदार्थएवज्ञातोयःसेव्यःसकथंभवेत् ॥
भक्त्यऽसंपादकंज्ञानंकेवलंतुर्विनिर्दिष्टम् ॥ ३३ ॥ (स्कंध १०) ब्रह्मस्तुतौ ॥ श्रेयःस्रुतिभक्तिमुदस्यतेविभोक्लिश्यंतियेकेवल
बोधलब्धये ॥ तेषामसौक्लेशलएवशिष्यतेनान्यद्यथास्थूलतुषावघातिनाम् ॥ ३४ ॥ प्रथमस्कंधेनारदः ॥ नैष्कर्म्यमप्यच्यु
तभाववर्जितंनशोभतेज्ञानमलंनिरंजनं ॥ कुतःपुनःशश्वदभद्रमीश्वरेनचार्पितंकर्मयदप्यकारणं ॥ ३५ ॥ गीतायां ॥ तपस्विभ्योऽ
धिकोयोगीज्ञानिभ्योऽपिमतोऽधिकः ॥ कर्मिभ्यश्चाधिकोयोगीतस्माद्योगीभवार्जुन ॥ ३६ ॥ योगिनामपिसर्वेषांमद्गते

१ भक्तेर्दाढ्यादिसिद्धये २ (अ० १ सू० १०) सामुख्येतिभक्तिरेवमुख्या इतरैर्ज्ञानादिभिः स्वांगितयातस्याएवापेक्षितत्वात् ३ ज्ञानकांडंतुभक्तौ
भगवत्स्वरूपानुज्ञापकतयोपयुज्यते आगेइतिकर्तव्यताद्यनुज्ञापकतयापूर्वकांडमिव ४ भक्तिमीमांसाप्रथमाध्यायस्यद्वितीयमान्हिकं

प्र० १ ५

३६

नांतरात्मना ॥ श्रद्धावान्भजतेयोमांसमेयुक्ततमोमतः ॥ ३७ ॥ (अ० १ सू० २३ । २४) तेदेवकर्मिज्ञानियोगि
भ्यआधिक्यशब्दात् ॥ प्रश्ननिरूपणाभ्यामाधिक्यसिद्धेः ॥ इतिस्मृत्यनुसारेणशांडिल्यमुनिनोदितं ॥ माहात्म्यबोधके
ज्ञानेभक्तिसाधनतोचिता ॥ ३८ ॥ माहात्म्यज्ञानपूर्वस्तुसुदृढःसर्वतोऽधिकः ॥ स्नेहोभक्तिरितिप्रोक्तस्तयामुक्तिर्नचान्यथा
॥ ३९ ॥ नारदीयेपंचरात्रेतस्यालक्षणमीरितं ॥ (अ० १ सू० २) सांपरानुरक्तिरीश्वरे ॥ इत्युक्तंभक्तिसूत्रेषुश्रीम
द्भागवतेतथा ॥ ४० ॥ (स्कंध० २) देवानांगुणलिंगानामानुश्रविककर्मणां ॥ सत्त्वएवैकमनसोवृत्तिःस्वाभाविकीतु
या ॥ ४१ ॥ अनिमित्ताभागवतीभक्तिस्सिद्धेर्गरीयसी ॥ इतिनिष्कामनःस्नेहोभक्तिराथर्वणेतथा ॥ ४२ ॥ भक्तिरस्य
भजनंतदिहामुत्रोपाधिनैराशयेनमनःकल्पनमिति ॥ चतुर्विधाभजंतेमांचतुर्थेत्यधिकारिषु ॥ नसंमतोर्थार्थार्त्तश्चज्ञानी
जिसासुरुत्तमः ॥ ४३ ॥ भक्त्यासंजातयाभक्त्येत्येकाभक्तिस्तुसाधनं ॥ फलात्मिकापराभक्तिर्मानसीप्रेमलक्षणा ॥ ४४ ॥
तनुजावित्तजासेवातस्याःसाधनमुच्यते ॥ सर्वेन्द्रियैःशुद्धभावात्तत्परैःसेवनाऽऽदिमां ॥ ४५ ॥ तदिच्छामैस्त्वसर्वस्वोत्थैस्से

१ भक्तेर्योगाद्यपेक्षयामुल्यत्वं २ शब्दस्तुक्तगीतावाक्यरूपः ३ अर्जुनभगवत्कर्तृकाभ्यां ४ भक्तिमीमांसाप्रथमाध्यायउक्तं ५ मुख्य
भक्तेः ६ पुरुषोत्तमेयापरानुरक्तिःसापराभक्तिरितित्वमेश्वरादयोव्याख्यातारः ७ गीतायां चतुर्विधाभजंतेमांजनाःसुकृतिनोर्जुन ॥ आर्तो
जिज्ञासुरर्थार्थिज्ञानीचभरतर्षभेत्यादि ८ उत्तमतयानाभिप्रेतः सकामत्वात् ९ भागवते (स्कंध ११ अ० ३ श्लो० ३१) भक्त्यासंजातयाभक्त्या
विभक्त्युत्पुलकांतनुमिति १० मानस्याः ११ भागवतादिषु १२ तनुजा १३ भगवदिच्छयालब्धैः

वावैभवैःपरां ॥ उभेअपिप्रमाणोक्तेप्रथमतनुजायथा ॥ ४६ ॥ ऋग्वेदे ॥ तमुस्तौतारःपूर्व्यक्तस्यगर्भंजनुषापिपत्तन ॥
 आस्यजानंतोनामचिद्विवक्तनमहस्तेविष्णोसुमतिभजामहे ॥ भागवते ॥ करौहरेर्मदिरमार्जनादिषु ॥ शावौकरौनोकुरुतः
 सपय्याम् ॥ वाणीगुणानुकथनेश्रवणौकथायाम् ॥ करौचतत्कर्मकरौमनश्च ॥ गृहशुश्रूषणमस्यंदासवद्यदमायया ॥ आ
 दरःपरिचर्यायाम् ॥ इत्यादौप्रथमाप्रोक्ताद्वितीयाप्युच्यतेयथा ॥ सर्वलाभोपहरणंपत्रपुष्पफलंतथा ॥ ४७ ॥ तज्जन्म
 तानिकर्माणितदायुस्तन्मनोवचः ॥ नृणांयेनहिविश्वात्मासेव्यतेहरिरीश्वरः ॥ ४८ ॥ मुकुंदसेवोपयिकंस्पृहाहिनः ॥
 भर्त्तासन्ध्रियमाणोविभर्त्ति ॥ योगक्षेमंवहाम्यं ॥ इत्यादावपरोक्तैरेकीभूयसुदुर्लभाम् ॥ अंकुत्यशेषांकुर्वीतेदंशर्माप्रे
 मलक्षणाम् ॥ ४९ ॥ सर्वार्पणात्प्रवृत्तस्यसेवनेप्रेमनिर्मलम् ॥ भवेदेवगुणांभोधौहरौस्यान्मानसीततः ॥ ५० ॥ (स्कंध १)
 नारदः ॥ एवंप्रवृत्तस्यविशुद्धचेतसस्तद्धर्मएवात्मरुचिःप्रजायतइति ॥ (स्कं० ११) योगीश्वरः ॥ इत्युच्युतांघ्रिभर्जंतोऽनु
 वृत्त्याभक्तिर्विरक्तिर्भगवत्प्रबोधइति ॥ अवांतरेफलेद्वेस्तःप्राङ्मुख्यफलतोऽर्नयोः ॥ संसारदुःखविलयोबृहदाल्मैक्यबोधनं ॥
 ॥ ५१ ॥ (स्कंध ६) चित्रकेतुः ॥ नहिभगवन्घटितमिदंत्वद्दर्शनान्नृणामखिलपापक्षयः ॥ यन्नामसकृद्ब्रह्मणात्पुल्कसोपिवि

१ वित्तजा २ तनुजा ३ वित्तजा ४ भागवतस्थमेतत् ५ पत्रपुष्पफलंतोययोमेभक्त्याप्रयच्छतीतिभगवद्वाक्यं ६ तित्तिरिश्रुतिः ७ गीता
 ८ तनुजवित्तजसेवे ९ नास्तिकर्तव्यशेषोयस्यां १० श्रवणादिनवविधभक्तिभ्यःपरां ११ तनुजवित्तजसेवेकुर्वतः १२ फलरूपामानसी १३
 मानसीतः १४ उक्तसेवयोः १५ अक्षरब्रह्मणासहजीवाभेदज्ञानं

मुच्यते संसारात् ॥ ५२ ॥ अहैतुक्यव्यवहिताया भक्तिः पुरुषोत्तमे ॥ जनयत्याशु वैराग्यं ज्ञानं यत्तदहैतुकम् ॥ ५३ ॥ मां च
 योऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते ॥ स गुणान्समतीत्यैतान् ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ५४ ॥ इत्युक्तो भक्तितो बंधनाशो ब्रह्मा
 त्मबोधनं ॥ संसारोऽविद्यया शक्त्या कृतः पूर्वप्रवृत्तये ॥ ५५ ॥ स्वरूपं विस्मरन्मूढोऽन्तःप्राणेष्विन्द्रिये तनौ ॥ क्रमादध्यास
 तो वेत्ति देवदत्तो हमित्यसौ ॥ ५६ ॥ देहसंबन्धिगेहादौ ममत्वेनानुषज्जते ॥ अहं ममात्मकस्तर्हि संसार इति कथ्यते ॥ ५७ ॥
 सर्वात्मना प्रवृत्तस्य सेवनायां निरंतरं ॥ देहादीनां तदीयत्वभावनादहं मोहति ॥ ५८ ॥ तन्मूलिका तु ममता विहताऽहं कृतेर्हतेः ॥
 मां मे वये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरंतिते ॥ ५९ ॥ अविद्यानाश इत्युक्तो भक्तानां स्वप्रपत्तिः ॥ संसारकारणलया न्न तस्य पुन
 रुद्भवः ॥ ६० ॥ अविद्याकालं कर्मादिनैव शक्नोति बाधितुं ॥ एकांतभक्त्येकनिष्ठं जनमेतदतिस्फुटम् ॥ ६१ ॥ संसारो माय
 यामिथ्या भ्रमो मध्येऽन्तरायकृत् ॥ ब्रह्मज्ञाने जवनिका तन्नाशे ब्रह्मविद्भवेत् ॥ ६२ ॥ सर्पज्ञाने हते रज्जुज्ञानं स्यात्तत्कृतं भयं ॥
 नश्ये देवतथैव दं श्रीभागवत ईर्यते ॥ ६३ ॥ (स्कं० १२ अ० ४ श्लो० ३१।३२।३३) यथा घनोऽर्कप्रभवोऽर्कदर्शितो

१ द्विविधसेवातः २ सृष्ट्यारंभे ३ अन्यथा ब्रह्मांशानामित्थं प्रवृत्त्यसंभवादिति भावः ४ स्वरूपाज्ञानमध्यासचतुष्टयंचेति पंचाविद्यापवाणि
 ५ अंतःकरणे ६ अहंतायाः ७ भगवद्वाक्यं ८ शरणाऽऽगतितः ९ अविद्यानाशान् १० तस्य संसारस्य ११ कर्तुं आदिशब्देन देशविशे
 षादयः १२ एकांतो निश्चयाच्चेति १३ नश्येदेवेत्युत्तरान्वयि १४ सर्पस्थाने अहंता रज्जुस्थाने अक्षरात्मा जीवः संसारभ्रमनाशे स्वात्मनि प्रपंचे चाक्षरब्र
 ह्मात्मकताप्रतीतिः

स्यंकांशभूतस्यचक्षुषस्तमेः ॥ एवंत्वंहं ब्रह्मगुणस्तदीक्षितौ ब्रह्मांशकस्यात्मन आत्मबंधनः ॥ ६४ ॥ घनोयदार्कप्रभवो वि-
 दीय्यते चक्षुःस्वरूपं रविमीक्षते तदा ॥ यदा ह्यहंकार उपाधिरात्मनो जिज्ञासयान श्यति तर्ह्यनुस्मरेत् ॥ ६५ ॥ यदैवमेतेन विवेक-
 हेतिना मायामया हंकरणात्मबंधनं ॥ छित्वाऽच्युतात्मानुभवोऽवतिष्ठते तमादुरात्यंतिकमंगसंप्लवं ॥ ६६ ॥ धामाप्तिः संसृते-
 र्नाशे ब्रह्मत्वं त्वक्षराऽऽत्मता ॥ तत्पष्ठे पंचमेध्यायेद्वादशस्कंध उच्यते ॥ ६७ ॥ (अ० ६ श्लो० ३३) त एतदधिगच्छंति
 विष्णोर्यत्पमंपदं ॥ अहंममेतिदौर्जन्यं नयेषां दिग्गेहजं ॥ ६८ ॥ (अ० ५ श्लो० ११) अहं ब्रह्म परं धाम ब्रह्माहं परमंप-
 दं ॥ एवं समीक्षन्नात्मानमात्मन्याधाय निष्कले ॥ ६९ ॥ उपाधिनाशे विज्ञाने ब्रह्मात्मत्वावबोधने ॥ गंगातीरस्थितो यद्वेदेवंतां-
 तत्रैपश्यति ॥ ७० ॥ तथा कृष्णं परं ब्रह्म स्वस्मिन् ज्ञानी प्रपश्यति ॥ इत्युक्तं श्रीमदाचार्यैर्जीवन्मुक्तिरियं परा ॥ ७१ ॥ अ-
 क्षरं जानतेः सर्वं भवेदक्षररूपता ॥ ब्रह्म विद्वत्सैव भवतीति श्रुत्या तथोदितम् ॥ ७२ ॥ आनंदादिति रोभावाज्जीवभावो विचारि-
 तः ॥ भूयो भक्त्या नंदलाभादैश्वर्यादिश्वसंभवात् ॥ ७३ ॥ श्रुतेरसंश्लेषायां लब्ध्वानंदी भवत्यतः ॥ अपि वा तमादेशमप्राक्षो-
 येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं मते मविज्ञातं विज्ञातं ॥ इति स्याद्ब्रह्मता धामत्वात् कृष्णस्फूर्तिरुज्ज्वला ॥ ७४ ॥ स्वयंतदात्मना तेन प्र-

१ सूर्याऽधिभौतिकरूपस्य २ सूर्यदर्शनप्रतिबंधकः ३ अहंकारः ४ भगवत्कृतः ५ जीवस्य ६ कर्तृ ७ भगवतः ८ आत्यंतिकसंप्लवो मोक्षः
 ९ सार्द्धश्लोकोयं सिद्धांतमुक्तावलीस्थः १० गंगायाः परमभक्तः ११ मूर्तिमती गंगा १२ प्रवाहादौ १३ प्रपंचं १४ ब्रह्मवल्ली श्रुतेः १५ अयं
 तिरोहितानंदोऽपि जीवोरसं आनंदरूपं परं लब्ध्वा पुनरानंदं शवान्भवति १६ छांदोग्याहमाध्यायश्रुतिः १७ अक्षररूपेण १८ जीवन्मुक्तेन

पंचोऽप्यक्षरात्मकः ॥ सर्वोपिशक्येतद्रष्टुमवाध्यज्ञानचक्षुषा ॥ ७५ ॥ सर्वब्रह्मात्मकं पश्यन्सर्वत्राऽविहेताहरेः ॥ लीलावि-
 लोकयंस्तास्तानां किंचिदपिकांक्षति ॥ ७६ ॥ (स्कं० १ अ० ७) आत्मारामाश्चमुनयो निर्घंथा अप्युरुक्रमे ॥ कुर्वन्त्य-
 हेतुर्कीर्त्तिकमिथं भूतगुणो हरिः ॥ ७७ ॥ तत्तल्लीलापरं पश्यन्सर्वत्र पुरुषोत्तमम् ॥ शब्दांस्तद्वाचकान् शृण्वन्सदा चरति निः-
 स्पृहः ॥ ७८ ॥ कृष्णप्रेमामृतास्वादादारभ्य ऐहिकवैभवम् ॥ तृणप्रायाणि गणयन्मोक्षांतानि सुखान्यपि ॥ ७९ ॥ विकलो-
 ऽयं दांभिको यं महात्मायं हरेर्जनः ॥ इति नानाजनोक्तिभ्यो न शोचति न हृष्यति ॥ ८० ॥ सख्यास्वस्वामिना स्वातिप्रियेण
 हरिणा सदा ॥ भगवता सह संलाप इत्याद्युक्तदशांगतः ॥ ८१ ॥ एकादशस्कंधेन वयोगीश्वरप्रसंगे ॥ कचिद्बुद्धयश्च्युतचित्त-
 या कचिद्भ्रमंति नंदंति वदंत्यलौकिकाः ॥ नृत्यंति गायंत्यनुशीलयंत्यजंभवन्ति तूष्णीं परमेत्यनिर्वृताः ॥ ८२ ॥ शृण्वन्सुभद्रा-
 णिरथांगपाणेर्जन्मानिकर्माणि च यानि लोके ॥ गीतानि नामानि तदर्थकानि गायन्विलज्जो विचरेदसंगः ॥ ८३ ॥ एवं व्रतः
 स्वप्रियनामकीर्त्या जातानुरागोद्भूतचित्त उच्चैः ॥ हसत्यथोरोदितिरौति गायत्युन्मादवन् नृत्यति लोकबाह्यः ॥ ८४ ॥ खंवा-
 युमग्निं सलिलं महीं च ज्योतीं पितृत्वानि दिशोऽद्रुमादीन् ॥ सरित्समुद्रांश्च हरेशरीरं यत्किंच भूतं प्रणमेद न न्यः ॥ ८५ ॥ गृही-

१ विघातशून्याः २ प्रथमस्कंधे सूतोक्तिरियं ३ अविद्याग्रंथिरहिताः ४ विरुद्धांशपरिहारेण शब्दमात्रं तत्तल्लीलाविशिष्टभगवदभिधायकमवग-
 च्छन् ५ हेतोः ६ ऐहिकवैभवमानुषानंदमारभ्य ७ शुष्कज्ञानिमोक्षपर्यंतानि ८ वेणुगीतसुबोधिनीस्थोयंगाथाच्छंदश्चरणः ९ भगवद्भक्ति-
 रिक्तभानशून्यः

त्वापांद्रियैरर्थानित्यारभ्य स भवति भागवतप्रधान उक्त इत्यंतम् ॥ कृष्णग्रहगृहीतात्मानवेदजगदीदृशं ॥ इयमेव पराभक्ति
मानसीत्यभिधीयते ॥ ८६ ॥ एतस्मिद्धौ पुनः किंचित्कर्त्तव्यं नावशिष्यते ॥ चेत्तत्प्रवणं सेवेत्याचार्यैर्लक्षणं कृतम् ॥ ८७ ॥
विठ्ठलेशैः संगृहीतं वक्तुं तल्लक्षणं यथा ॥ तामेवाह ब्रजस्थानां श्रीगोपीजनवल्लभः ॥ ९८ ॥ (स्कंध ११ अ० १२ श्लो०
१२) तानां विदन्मध्यनुषंगबद्धधियः स्वमात्मानमदस्तथेदम् ॥ यथा समाधौ मुनयोऽब्धितोयेन द्यः प्रविष्टा इव नामरूपे ॥ ८९ ॥
एतत्प्रकारा बहवोऽदर्शयताऽप्राकृतां ग्राभिः ॥ स्वानुभूत्येकवेद्यासावक्तुं शक्येता किं मया ॥ ९० ॥ एवं विहरतो देहः पतेद्यदि
तदिच्छया ॥ परमानुगृहीतस्य देहोऽपि स्यादलौकिकः ॥ ९१ ॥ आत्माऽभिन्नो महानंदो हरेश्चरणरेणुजः ॥ देहमाहादिम
स्कंधे द्विविधं विधिं नंदनः ॥ ९२ ॥ प्रयुज्यमाने मयितां शुद्धां भागवतीं तनुम् ॥ प्रारब्धकर्मनिर्वाणो न्यपतत्पांचभौतिकः ॥
॥ ९३ ॥ निर्गुणोऽप्राकृतः सोऽस्माच्छून्यैः पुण्यैश्च पातकैः ॥ सगुणात्कर्मबद्धान्नः शरीराद्वतिरिच्यते ॥ ९४ ॥ (स्कं० १०)
जद्गुणमयं देहं सद्यः प्रक्षेप्य बंधनाः ॥ इत्युक्त्या निर्गुणप्राप्तिस्तासां सुव्यज्यते यतः ॥ ९५ ॥ सूत्रेष्वेतत्फेलाध्याये स्पष्टत्वेन

१ चेत्तस्मिन् भगवति प्रवणं सूत्रमिव सूत्रस्य भगवत्प्रवणं चेत्त एव सेवेत्यपरे २ सिद्धांतमुक्तावल्यांकृतं ३ तानां विदन्निति वचनं
४ मानसीलक्षणं ५ गोप्यः ६ फलरूपभक्तिप्रकाराः ७ श्रीमदाचार्यैः ८ मानसीसंपन्नस्य ९ प्राकृताप्राकृतभेदेन १० नारदः ११ एतश्च ह्वावनतपति
किमहं साधुना करवं किमहं पापमकरवर्षितीत्यादि श्रुतिभ्यः १२ रासपंचाध्याय्यामंतगृहगता गोप्यः १३ ब्रह्मसूत्रेषु १४ तुर्याध्याये चतुर्थपादे

प्रपंचितम्॥(अ० १ पा० २ सू० २)विवक्षितगुणोपपत्तेश्च॥इत्याद्यध्यायांतरेऽपि तद्विनिर्णयितेश्चुतेः ॥९६॥ परंब्रह्मैतत्तथाय
तिरसति भजति सोऽमृतो भवति॥ ब्रह्मसंस्थोऽमृतत्वमेति॥(अ० १ सू० ३)तत्संस्थस्याऽमृतत्वोपदेशात्॥(स्कं० १०) कुरुक्षेत्र
समागमप्रसंगे ॥मयि भक्तिर्हि भूतानाममृतत्वाय कल्पते ॥इत्यादावमृतत्वं त्वं प्राकृताकार उच्यते ॥९७॥ दुःखैर्जन्मजरा मृत्यु
मोहसंदोहदोहदैः ॥रहिते महितेऽन्वर्थाऽमृतत्वमिति तत्र वाक् ॥९८॥ कर्हि चिन्मभवेद्भूयः पर्यावर्त्तोऽस्य संसृतेः ॥आग्नेदितं न स
पुनरावर्त्तत इति श्रुतौ ॥९९॥ गीतायां ॥आब्रह्म भुवनाल्लोकाः पुनरावर्त्तितोऽर्जुन ॥मामुपेत्य तु कौंतेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥१००
तत्सैव कर्हियाऽऽनंदमयानिर्दोषयांतया ॥भगवद्रूपया तन्वासे वासि स्थिति सा सदा ॥१०१॥ निर्गुणा परमां मुक्तिरियमेवास्मि
लाधिका ॥ यथैतदानंदवल्ल्या तैर्निरीयेतथोच्यते ॥१०२॥ ब्रह्मविदामोति परम् ॥ तैदेषाभ्युक्ता ॥सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म ॥
यो वेद निहितं गुहायां परमेव्यो मन् ॥ सोऽश्नुते सर्वान्कामान्सह ॥ ब्रह्मणा विपश्चितेति ॥ इति मंत्रेण संक्षिप्य वर्णितं विस्तरा

१ एतमितः प्रेत्याभिसंभवितास्मीत्यादिभ्यो विषयवाक्यश्रुतिभ्यः २ आथर्वणश्रुतिः ३ छांदोग्यश्रुतिः संस्थाभक्तिः ४ भक्तिमीमांसासूत्रं

५

६ ऐहिकजन्मादिकमेव निषिद्धं न त्वतारवदैच्छिकं तदिति भावः ७ द्विरुक्तं ८ छांदोग्यां ९ अलौकिकव्याज

स्वरूपया १० श्रुतौ अस्माल्लोकात्मेत्येति जीवन्मुक्तिव्यावर्तनात्परा ११ अक्षरपुरुषोत्तमयोर्ज्ञातापुरुषोत्तममामोति १२ पूर्वोक्तमभिमुखीकृत्य
व्याख्यानरूपैषा सत्यं ज्ञानमिति ऋगुक्ता १३ सच्चित्पण्यगणितानंदं देशकालाऽपरिच्छिन्नमक्षरं तत्र निहितं परंच यो वेद सः गुहायां नृदि आविर्भूते अक्षरधा
मिपुरुषोत्तमेन सह कामानुपभुंक्ते

स्तुनः ॥ समघोपनिषत्प्राहबहुनोक्तेन किमम ॥ १०३ ॥ यच्चरणाञ्ज निशरणास्तत्करुणामंदमकरंदात् ॥ माद्यंतिदेवमधुपाः
 स्वीयेकपयंतुमयिनिजाचार्याः ॥ १०४ ॥ निर्गुणमपिगुणपूर्णतूर्णवरणाद्विधायशरणाग्रम् ॥ तत्परवतंतनुतेभगवतंभाव
 दःसमेभूयात् १०५ ॥ सित्थ्यत्येतद्धरेरेवानुग्रहादेवकेवलम् ॥ नसाधनान्तरं कर्तुं किंचिज्जीवेनशक्यते ॥ १०६ ॥ कठमुंडक
 योः ॥ नायमात्माप्रवचनेनलभ्योनमेधयानबहुनाश्रुतेन । यमेवैषवर्णुतेतेनलभ्यस्तस्यैषआत्मावर्णुतेतनुंस्वाम् ॥ तलव
 कारोपनिषदि ॥ यस्यामतंतस्यमतंतयस्यनवेदसः ॥ गीतायां ॥ नाहंवैदर्शनतपसा ॥ (स्कं० ११ अ० १२ श्लोक १) नरो
 धयतिमांयोगेनसांख्यधर्मउद्धव ॥ इत्यसाधनतामाहसाधनानांहरिःस्वयं ॥ १०७ ॥ सेवातुसाधनंतत्त्वाऽस्माजिर्यत्किंचि
 दर्पितं ॥ लौकिकंकृपयासेवात्वेनसोऽंगीकरोतिचेत् ॥ १०८ ॥ किमासनतैगरुडासनायकिभूषणंकौस्तुभभूषणाय ॥ ल
 क्ष्मीकलत्रायकिमस्तिदेयंवागीशकिंतेवचनीयमस्ति ॥ १०९ ॥ भागवते ॥ विभूतयेयतउपसेदुरीश्वरीनमन्यतेस्वयमनुवर्त्त
 तीभवान् ॥ योगिनामप्यलभ्यस्यसर्वशस्यपरस्यहि ॥ आत्मपूर्णस्यलाभायदीनानुग्राहिणःश्रुतौ ॥ १० ॥ सुगमंसाधनंप्रोक्तंस
 र्वथाशरणागतिः ॥ तस्यैवाकैतवोपाधिस्वसर्वस्वनिवेदनं ॥ ११ ॥ गोपालपूर्वतापनीये ॥ योब्रह्माणंविदधातिपूर्वयोवि
 द्यास्तस्मैगोपायतिकृष्णः ॥ यस्तदेवमात्मवृत्तिप्रकाशंमुमुक्षुर्वैशरणमनुब्रजेत् ॥ १२ ॥ आरंभेपि ॥ श्रीकृष्णोवैपरमदैवतम् ॥ श्वेता

१ सत्त्वादिरहितं ऐश्वर्यादिगुणपूर्णं २ अंगीकारात् ३ निर्गुणीकृतभक्तस्याधीनं ४ स्वीयतयांगीकरोति ५ मानसपूजास्थवचनमिदं निबन्धे
 धृतं ६ भगवतएवशरणागतिः

श्वतरादौ॥मुमुक्षुर्वेशरणमहंप्रपद्ये॥ गीतायां॥सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं ब्रज ॥ अहंत्वां सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा
 शुचः ॥ ११३ ॥ (स्कंध ११) ॥ तस्माच्च मुद्धवोत्सृज्य चोदनां प्रतिचोदनां ॥ प्रवृत्तिच निवृत्तिच श्रोतव्यं श्रुतमेव च ॥
 ॥ ११४ ॥ मामेकमेव शरणमात्मानं सर्वदेहिनां ॥ या हि सर्वात्मभावेन यास्य से स्य कुतो भयं ॥ ११५ ॥ (स्कंध २) ॥ ये
 दारागारपुत्राप्तान् प्राणान्वित्तमिमंपरं ॥ हित्वा मां शरणं याताः कथं तांस्त्यक्तुमुत्सहे ॥ ११६ ॥ (स्कंध ११) नवयोगी
 श्वरप्रसंगे ॥ इष्टं दत्तं तपो जप्तं वृत्तं यच्चात्मनः प्रियं ॥ दारान्सुतान् गृहान् प्राणान्यत्परस्मै निवेदनं ॥ ११७ ॥ बृहदारण्यके मधु
 विद्यायां ॥ सवाअयमात्मा सर्वेषां भूतानामधिपतिः सर्वेषां भूतानां राजा तद्यथारथनाभौरथने मौचाराः समर्पिता एव मेवा
 स्मिन्नात्मनि सर्वे प्राणाः सर्वे लोकाः सर्वे देवाः सर्वाणि भूतानि सर्व एवात्मानः समर्पिताः ॥ इत्यादिषूदितं तत्र प्रथमं शरणागतिः ॥
 ततः समर्पणं येनार्प्यमाणां गीकृतिर्भवेत् ॥ ११८ ॥ एतत्सर्वहरेस्तोषादिनसिः स्थिते गुरुं ॥ अतस्तद्बुद्धिराचार्यतादृक्षं सततं
 ब्रजेत् ॥ ११९ ॥ मुंडकोपनिषदि ॥ तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्याणिः श्रोत्रियं ब्रह्म निष्ठम् ॥ श्वेतकेतुविद्यायां ॥ आचा
 र्यवान् पुरुषो वेद ॥ एकादशस्कंधे ॥ आचार्यं चैत्यवपुषा स्वगतिं व्यनक्ति ॥ आचार्यं मां विजानीयात् ॥ श्वेताश्वतरे ॥ य
 स्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः ॥ १२० ॥ (स्कंध ११) योगीश्वरप्रसंगे ॥

१ मह्यं समर्प्य दानविषये पित्यागार्थकधातुप्रयोगात् २ क्रमनियमे हेतुः शरणागत्यावस्तूनां भगवदंगीकारार्हत्वासिद्धेः ३ गुरौ हरिबुद्धिः ४ शास्त्रो
 कलक्षणकं ५ पुरुषोत्तमे ६ उपनिषत्प्रभृतिषुक्ताः

अयं द्वितीयाभिनिवेशतः स्यादीशादपेतस्य विपर्ययोऽस्मृतिः ॥ तन्मायया तोबुध आभजेत्तं भक्त्यैक्येशंगुरुदेवतात्मा ॥
 ॥ १२१ ॥ परशरमाधवीयप्रथमाध्याये पुराणसारे ॥ गुरावतुष्टेतुष्टाः स्युः सर्वदेवा द्विजोत्तमाः ॥ तुष्टेतुष्टाय तस्तस्मात्सर्वदेव
 मयोगुरुः ॥ १२२ ॥ श्रेयो र्थाय दिगुर्वाज्ञानमनसापिनलंघयेत् ॥ गुर्वाज्ञापालको यस्माज्ज्ञानसंपत्तिमश्नुते ॥ १२३ ॥ आदित्यपु
 राणे ॥ पाद्वेरुष्टे हरस्त्राता हरेरुष्टे हरिस्तथा ॥ हरौरुष्टे गुरुस्त्राता गुरौरुष्टे न कश्चन ॥ १२४ ॥ इत्यवश्यं ब्रजेच्छास्त्रविज्ञवैष्णवसद्गुरुं ॥
 निर्णेतव्यं मयाऽन्यत्रेदं किंचिदिह दर्शयते ॥ १२५ ॥ गौतमीयतंत्रे ॥ अवैष्णवोपदिष्टेन मंत्रेण निरयं ब्रजेत् ॥ पुनश्च विधिना सम्य
 ग्ग्राह्यै द्वैष्णवाद्गुरोः ॥ १२६ ॥ महाकुले प्रसूतोऽपि सर्वशास्त्रेषु दीक्षितः ॥ सहस्रशाखाध्यायी च न गुरुः स्यादवैष्णवः ॥
 ॥ १२७ ॥ षट्शास्त्रज्ञो भवेद्विप्रो वेदवेदांतपारगः ॥ अवैष्णवो गुरुर्न स्याद्वैष्णवः श्वपचोगुरुः ॥ १२८ ॥ इत्यादिवचनैस्ता
 द्गुरुं संगम्यते उभे ॥ कुर्वीत कृष्णमंत्राभ्यां नान्यथा ते भविष्यतः ॥ १२९ ॥ पुनर्गौतमीयतंत्रे प्रथमाध्याये ॥ गाणपत्ये
 षु शैवेषु तथा शाक्तेषु सुब्रत ॥ सर्वेषु मंत्रवर्गेषु वैष्णवं श्रेष्ठमुच्यते ॥ वैष्णवेषु च मंत्रेषु कृष्णमंत्राः फलाधिकाः ॥ १३० ॥ अन्य
 त्रापि ॥ कृष्णमंत्रविहीनस्य पापिष्ठस्य दुरात्मनः ॥ श्वानविष्टासमंचान्नं जलं च मदिरासमं ॥ १३१ ॥ इति ॥ अष्टोत्तरेण श
 रणं पंचाक्षर्य्यासं पूजय्या ॥ गच्छेत्समर्पयेत्सर्वश्रुतिस्मृत्युद्धृता विमौ ॥ १३२ ॥ उद्धाराद्यनयोश्च क्रेगोस्वामिपुरुषोत्तमैः ॥ उपदे

१ सर्वशक्तेर्ब्रह्मणः सकाशाद्भूतस्याध्यासचतुष्करूपी विपर्ययः स्वरूपाऽस्मरणं च तन्मायया भवति २ सत्सिद्धांतमार्त्तंडादिग्रंथेषु ३ वैष्णवब्रा
 ह्मणादेव शरणादिमंत्राग्राह्या इत्येवं तात्पर्यको र्थवादोऽयं ४ भगवतः शरणगमनमात्मनिवेदनं च ५ गद्यसहितया ६ मंत्रौ

शदिविषयशंकानिरसनेस्फुटम् ॥ १३३ ॥ अधिक्रियेतसेवायांसदुरोःकृष्णमंत्रतः ॥ वैष्णवःसन् यथाश्रौतेगायत्र्यध्ययने
 द्विजः ॥ १३४ ॥ एकादशे ॥ एवं धर्मेर्मनुष्याणामुद्धवात्मनिवेदिनाम् ॥ मयिसंजायतेभक्तिःकोऽन्योऽर्थोऽस्यावशिष्यते
 ॥ १३५ ॥ गीतायां ॥ मांहिपार्थव्यपाश्रित्ययेऽपिस्युःपापयोनयः ॥ स्त्रियोवैश्यास्तथाशूद्रास्तेऽपियांतिपरांगतिं ॥
 ॥ १३६ ॥ किंपुनर्ब्राह्मणाःपुण्याभक्ताराजर्षयोऽमलाः ॥ अनित्यमसुखंलोकमिमंप्राप्यभजस्वमां ॥ १३७ ॥ तत्रैव ॥
 अपिचेत्सुदुराचारोभजतेमामनन्यभाक् ॥ साधुरेवसमंतव्यःसम्यग्व्यवसितोहिसः ॥ १३८ ॥ क्षिप्रंभवतिधर्मात्माशश्व
 च्छांतिनिगच्छति ॥ कौंतेयप्रतिजानीहिनमेभक्तःप्रणश्यति ॥ १३९ ॥ इतिसर्वेपिभगवत्सेवायामधिकारिणः ॥ ततोर्गुर्वा
 ज्ञयादेवंशुद्धःसेवेतशक्तिः ॥ १४० ॥ कालनिर्णयदीपिकायांनारदीये ॥ प्रातर्मध्यंदिनेसायंविष्णुपूजांसमाचरेत् ॥
 यथासंध्यातथानित्याविष्णुपूजास्मृताबुधैरिति ॥ १४१ ॥ मंत्रैःसद्गुरुणासम्यङ्मूर्त्तावाविष्कृतंहरिं ॥ भजेत्प्रेम्णासदात
 त्तदुपचारैर्महोत्सवैः ॥ १४२ ॥ कालनिर्णयदीपिकायांप्रातःकाले ॥ पूजनंप्रतिमायांतुउत्तमंपरिकीर्तितम् ॥ इतिविष्णु
 धर्मोत्तरात् ॥ (स्कं० ११) ॥ माल्लिङ्गैर्मद्भक्तजनदर्शनस्पर्शनार्चनैः ॥ इतिप्रक्रम्यहरिणानिरणायीहंसेवना ॥ १४३ ॥

१ यथाजन्मनाशूद्रप्रायोपिगायत्रीग्रहणेनद्विजःसन्वेदाध्ययनाद्वावधिक्रियते २ कृतात्मनिवेदनानामेवश्रवणकीर्तनादिधर्मेर्भक्तिरुद्भवति ३
 व्यपाश्रयःशरणागतिः ४ चातुर्वर्णिकाः ५ प्रतिमाशालग्रामगोमतीचक्रादीनि ६ प्रतिमादौ

ममार्चास्थापनेश्रद्धास्वतःसंहत्यचोद्यमइत्यादिभिः ॥ गुर्वाज्ञोक्तप्रकारेणसदासेवेतसंस्मरेत् ॥ कीर्तयेत्तद्भक्तगतिःसंच्छा-
 स्रैःशृणुयात्परं ॥ १४४ ॥ यथाधिकारंलीलास्ताःक्रमशोभावयन्टुम् ॥ निःसाधनोऽर्पितात्मादिर्देन्यात्पाणेश्वरंश्रितः ॥
 ॥ १४५ ॥ सर्वदादेहगेहादौतदेकार्थत्वभावनः ॥ (स्कंध ७) ॥ यस्तआशिषआशास्तेनसमृत्यःसवैवणिकू ॥ १४६ ॥
 इत्याद्युक्त्यामुनिष्कामोभृत्यभावादकैतवः ॥ सर्वलौकिककर्माणिताटस्थेनैवनाटयन् ॥ १४७ ॥ लाभालाभौसमौकुर्वन्
 मन्वानस्तद्वशंजगत् ॥ विवेकधैर्याश्रयादियुक्तचित्तनतत्परः ॥ १४८ ॥ पुत्रेकृष्णप्रियेप्रीतोप्रीतस्तत्पराङ्मुखे ॥ उदासीने
 स्वयंकुर्वन्प्रतिकूलेगृहंत्यजन् ॥ १४९ ॥ वर्त्तेतवैष्णवाचारैःश्रीमदाचार्य्यदर्शितैः ॥ सप्रमाणैर्गुरोर्भक्तोजिज्ञासुस्तन्मुखाच्छ्रुतेः
 ॥ १५० ॥ गृहादिबाधकंयत्तत्तत्परत्वेनयुंजतः ॥ सर्वात्मनाचभजतोभवेत्पत्युतसाधकं ॥ १५१ ॥ (स्कंध ५) ॥ अयंप्रमत्त-
 स्यवनेष्वपिस्याद्यतःसआस्तेसहषट्सपत्नः ॥ जितेन्द्रियस्यात्मरतेर्बुधस्यंगृहाश्रमःकिनुकरोत्यवद्यम् ॥ १५२ ॥ उपदेशवादे
 ब्रह्मवैवर्त्तब्रह्मखंडीयैकादशाध्यायेनारदंप्रतिब्रह्मवाक्यानि ॥ वैष्णवानांहरेरर्चातपस्याचश्रुतौश्रुता ॥ वैष्णवस्त्वंगृहेतिष्ठ
 कुरुकृष्णपदार्चनं ॥ १५३ ॥ अंतर्बाह्येहरिर्यस्यकिंतस्यतपसासुत ॥ नांतर्बाह्येहरिर्यस्यकिंतस्यतपसावृथा ॥ १५४ ॥ त-
 पसाहरिराराध्यो नान्यःकश्चनविद्यते ॥ यत्रतत्रकृतंकृष्णसेवनंपरमंतपः ॥ १५५ ॥ इत्यादीनि ॥ निवेदिभिःसमर्थैवस-

१ संस्कृतैःप्राकृतैश्चकीर्तयेत् २ वेदब्रह्मसूत्रभागवतादिशास्त्रैःपुरुषोत्तमंशृणुयात् ३ विवेकस्तुहरिःसर्वनिजेच्छातःकरिष्यतीत्यादिनाश्रीमदा-
 चार्योक्तः ४ गुरुमुखाच्छ्रुतेःसकाशात् ५ भगवन्मात्रोपयोगित्वेन ६ भगवतिभक्तिमतः ७ अपरोक्षज्ञानिनः ८ कृतात्मनिवेदनैःसहसर्वंकुर्यात्

वँकुर्यादितिस्थितिः ॥ इतिनिर्वाहआचार्यैरुक्तआहेदमुद्धवः ॥ १५६ ॥ (स्कंध ११ अ० ६) ॥ त्वयोपभुक्तस्रगन्धवा
 सोऽलंकारचर्चिताः ॥ उच्छिष्टभोजिनोदासास्तवमायांजयेमहि ॥ १५७ ॥ महोपनिषदिश्रूयते ॥ एकएवनारायणआसी
 त्नब्रह्मानद्यावापृथिवीसर्वदेवाःसर्वेपितरःसर्वेमनुष्याःविष्णुनाऽशितमश्रंतिविष्णुनाऽऽघ्रातंजिघ्रंतिविष्णुनापीतंपिबंतिवि
 ण्णुनारसितंरसयंतितस्माद्विद्वांसोविष्णूप्लुतंभक्षयेयुरिति ॥ कृष्णाप्रसादभूतंयदन्नंदुष्टस्यसंगतिः ॥ अन्यदेवाश्रयश्चे
 तिसर्वयैतन्नयंत्यजेत् ॥ १५८ ॥ आचारप्रकाशेभगवत्पूजानिरूपणेब्रह्मांडे ॥ पत्रंपुष्पंफलंतोयमन्नंपानीयमौषधं ॥ अ
 निवेद्यनभुंजीतयदाहारायकल्पितं ॥ १५९ ॥ तत्रैवकौर्मै ॥ अनर्पयित्वागोविदेयैर्भुक्तंधर्मवर्जितं ॥ शुनोविष्ठासमंचान्नं
 नीरंचसुरयासमं ॥ १६० ॥ इत्यन्नंनिद्यतेतौदृक्संगःसर्वत्रवर्जितः ॥ उक्तमस्मद्गुरुंश्रीमद्वज्रबल्लभशर्मभिः ॥ १६१ ॥
 अग्निवद्भगवद्भावोदुःसंगोजलमेवहि ॥ सत्संगव्यवधानेननाशयेत्तुनचान्यथा ॥ १६२ ॥ भागवते ॥ प्रसंगमजरंपाशमा
 त्मनःकवयोविदुः ॥ सएवसाधुषुकृतोनिःसंगत्वायकल्पते ॥ १६३ ॥ (स्कंध ५) ॥ रहूगणैतत्तपसानयातिनचेज्यया
 निर्वपणाद्ब्रह्माद्वा ॥ नच्छंदसानैवजलाग्निसोमैर्विनामहत्यादरजोऽभिषेकम् ॥ १६४ ॥ (स्कंध ४) क्षणार्द्धेनापितुलये
 नस्वर्गनापुनर्भवं ॥ भगवत्संगिसंगस्यमर्त्यानांकिमुताशिषः ॥ १६५ ॥ इतिसर्वत्रसत्संगःसाधनंभरममंतं ॥ देवास्तद्दत्तसा

१ भगवन्मसादः २ अनिवेदितमन्नादिदुष्टानांसंगश्च ३ समर्पणमंत्रोपदेशारोस्यकवेर्मातामहागोस्वामिविशेषाः ४ भगवद्वत्तशक्तेः

बे.चि.

४३

प्र० १५

मर्त्यादेकैकमितकामदाः ॥ १६६ ॥ दातुंशक्तानभक्तिचमुक्तिमीशोऽपिभोगदः ॥ खट्वांगमुचुकुंदादिभ्योनमुक्ति
ददुस्ततः ॥ १६७ ॥ अलौकिकःकल्पतरुःस्वाभाविककृपांबुधिः ॥ प्रादृषेण्योनवोमेघःसर्वकामांबुवर्षणे ॥ १६८ ॥ से
व्यःसदासएवैकोऽसौम्याधिक्योऽखिलेश्वरः ॥ मुकुंदएवशक्रोतिदातुंमुक्तिस्वसेवनम् ॥ १६९ ॥ वैष्णवानांकृष्णएवस्व
दैवंतदतिक्रमे ॥ दोषःकांडेद्वितीयस्मिन्संहितायांश्रुतोहिर्नः ॥ १७० ॥ योवैस्वादेवतामतियजते ॥ प्रस्थायैदेवतायैच्यव
ते ॥ नपरांप्राप्नोति ॥ पापीयान्भवतीति ॥ स्वल्पदान्सुलभक्रोधान्दुःखसाध्यांस्तदंशकान् ॥ त्यक्त्वा सर्वप्रदंस्वल्पतोषं
सेवध्वमंशिनं ॥ १७१ ॥ पांडवगीतायां ॥ वासुदेवंपरित्यज्ययोन्यदेवमुपासते ॥ तृषितोजान्हवीतीरेकपंखनतिदुर्मतिः ॥
॥ १७२ ॥ द्वितीयस्कंधे ॥ अकामःसर्वकामोवामोक्षकामउदारधीः ॥ तीव्रेणभक्तियोगेनयजेतपुरुषंपरम् ॥ १७३ ॥
निष्कामोऽपितैदंगत्वंमत्वासेवेतचेदृथा ॥ यथातरोर्मूलनिषेचनेनेतिगतार्थता ॥ १७४ ॥ तस्मादनन्यभावेनतमेवैकंयआ
श्रितः ॥ दैन्यान्निःसाधनंकृष्णःसंसारात्किनमोचयेत् ॥ १७५ ॥ अंभेदाद्भजतोमूत्तावेवंसंभाषणादिकः ॥ साक्षात्कारो
भवेत्तस्यभगवान्परवानिव ॥ १७६ ॥ यथामुरारिदासाद्याःस्वाचार्यरूपयाऽगमन् ॥ एतद्रहस्यंपरममनुभूयैवबुद्ध्यते ॥

४३

१ शिवः २ नतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यतइतिश्वेताश्वतरादिश्रुतिभ्यः ३ तीयस्यङ्कित्सूपसंख्यानमितिवार्त्तिकात्साधुः ४ अस्माकंतैत्तिरीयाणां
५ देवानांभगवदवयवरूपत्वं ६ यथातरोर्मूलनिषेचनेनतृप्यंतितत्स्कंधभुजोपशाखाः ॥ प्राणोपहारोबलिरिन्द्रियाणांतथैवसर्वाह्णमच्युतेज्येतिभा
गवताद्युक्तन्यायात् ७ कृष्णं ८ जीवं ९ साक्षाद्भगवानेवायमितिबुद्ध्या १० एषामाख्यायिकाश्चरित्रग्रंथेभ्योज्ञेयाः

॥ १७७ ॥ नतेचतुर्विधांमुक्तिवाञ्छन्तिमनसाकचित् ॥ तदुक्तंहरिणासेवारसज्ञैरितरैरपि ॥ १७८ ॥ सालोक्यसाष्टिं
सामीप्यसायुज्यैकत्वमप्युत ॥ दीयमानंनगृण्णन्तिविनामत्सेवनंजनाः ॥ १७९ ॥ मधुद्विट्सेवानुरक्तमनसामभवोऽ
पिफल्गुः ॥ नयोगसिद्धीरपुनर्भवंवा० ॥ नेच्छन्तिसेवयापूर्णाःकिमन्यत्कालविद्रुतम् ॥ इतिमोक्षेऽप्यनाकांक्षालौकि
केतुकुतस्तराम् ॥ १८० ॥ सर्वब्रह्मात्मकंतत्रसलीलंपुरुषोत्तमं ॥ पश्यन्तिदृढस्नेहोऽप्यलक्ष्यचरितोभवेत् ॥ १८१ ॥ तेनु
जातःपरांभक्तिमहोयांतिगृहेस्थिताः ॥ श्रीमदाचार्य्यकृपयानान्यथातपसावने ॥ १८२ ॥ अणोरणीयान्महतोमहीया
नात्मागुहायांनिहितोऽस्यजंतोः ॥ तमक्रतुंपश्यतिवीतशोकोधातुःप्रसादान्महिमानमीशं ॥ १८३ ॥ प्रभवोभक्तिहेतौतस्मि
द्धिमाद्वरनुग्रहात् ॥ नसाधनैर्जीवकृतैस्तनुजाद्यप्यनुग्रहात् ॥ १८४ ॥ मुख्यंहितस्यकारुण्यंभक्तिसूत्रेऽपिवाणितम् ॥ पुं
ष्टिमागोऽयमेवस्यात्योषेणंतदनुग्रहः ॥ १८५ ॥ एतादृशस्यभगवदत्यंतकृपयायदि ॥ गृहस्थास्तादृशाःसर्वतदानत्यागइ
प्यते ॥ १८६ ॥ नियंतंकुरुकर्मत्वंसंगंत्यत्कासमाचरेत् ॥ इतिगीतासुनिर्णीतंवृत्रोमोक्षमिमंजगौ ॥ १८७ ॥ (स्कं०

१ पश्यन्तिपिबुद्धिमान्ब्रह्मासमानः २ शारीरसेवातः ३ तैत्तिरीयेनारायणोपनिषदिर्किंचित्पाठभेदेनकठवल्लीषुचपठ्यते ४ भगवतोऽनुग्रहा
त् ५ प्रभवःश्रीविठ्ठलाचार्याः ६ ग्रंथविशेषे ७ भक्तिसिद्धि ८ ननुद्विविधसेवातस्तत्सिद्धिःपूर्वमुक्तेतिचेत्सत्यं परंतयोरप्यनुग्रहसाध्यत्वादनुग्रहकै
निदानकत्वंभक्तेरक्षतमितिभावः ९ अ० २ सू ४९ शांडिल्यसूत्रंमुख्यंनिदानम् १० पुष्टिरनुग्रहस्तत्प्रधानोमार्गः ११ द्वितीयस्कंधवचनमिदं १२ स्त्री
पुत्रादयः १३ भिन्नवाक्यस्थपादद्वयं १४ स्वगृहेभेमपूर्णंसर्वचित्तैकाग्र्येणभगवद्गुणगानादिरूपं

६ अ० ११) ममोत्तमश्लोकजनेषु सख्यं संसारचक्रे भ्रमतः स्वकर्मभिः ॥ त्वन्माययात्मात्मजदारगे हेष्वासक्तचित्तस्य
ननाथभूयात् ॥ १८८ ॥ नचेदेवंत्यजेद्वेहं भजेदेको निजेश्वरम् ॥ ब्रजेद्यथारुचिस्थानं ब्रजे प्रायो वसंतिते ॥ १८९ ॥
सर्वत्रवाभ्रमेद्भूमौ संगं कुर्वीत तादृशां ॥ लोकं दृष्ट्या सुखं दुःखं मित्रवद्धरये वदेत् ॥ १९० ॥ पारतन्त्र्यं भगवतः स्वातन्त्र्यं तस्य
जायते ॥ तादृशानां दशमाह स्वयं दुर्वाससं हरिः ॥ १९१ ॥ (स्कंध ८) अहं भक्तपराधीनो ह्यस्य तन्त्र इव द्विज ॥ साधुभिर्ग
स्तद्वदयो भक्तैर्भक्तजनप्रियः ॥ १९२ ॥ नाहमात्मानमाशासे मद्भक्तैः साधुभिर्विना ॥ श्रियं चात्यंतिकीं ब्रह्मन्येषां गतिरहं
परा ॥ १९३ ॥ ये दारागारपुत्राप्तान् प्राणान्वित्तमिमं परं ॥ हित्वा मां शरणं याताः कथं तौ तस्य क्तुमुत्सहे ॥ १९४ ॥ मयि निर्वद्धत्
दयाः साधवः समदर्शनाः ॥ वशे कुर्वन्ति मां भक्त्या सत्स्त्रियः सत्यं तियथा ॥ १९५ ॥ मत्सेवया प्रतीतं च सालोक्यादिचतुष्टयम् ॥
नेच्छन्ति सेवया पूर्णाः कुतोऽन्यत्कालविद्रुतम् ॥ १९६ ॥ साधवो हृदयं मय्यंसाधूनां हृदयं त्वहं ॥ मदन्यत्तेन जानन्ति नाहं ते
भ्यो मनागपि ॥ १९७ ॥ इति ॥ महानुभावाभाषन्ते जीवन्मुक्तिमिमां पराम् ॥ अमृतत्वं परामुक्तिः स आकारस्त्वलौकिकः ॥
॥ १९८ ॥ आनंदं शतिरोधाने निराकारत्वमीरितं ॥ पुनस्तदा विर्भवने भवेदप्राकृताकृतिः ॥ १९९ ॥ तेन नास्य परिच्छेदो
न भेदो ह्यहंस्तिवत् ॥ न तौ वन्मात्रताऽऽकारे जरादीनां कसंभवः ॥ २०० ॥ भाष्यादौ स्पष्टमेवैतत्तेन नात्र प्रपंच्यते ॥ धर्मा वि

१ सर्वानुकूल्यं न चेत् २ परमभक्ता बहुशो ब्रजदेशे विचरन्ति ३ मुक्तस्य वस्तुतः सुखदुःखादिद्वंद्वाभावात् ४ हयादीनामन्योन्यभेदवदीश्वराद्भेदः
जीवे देहविभागश्च ५ कामान्नीकामरूप्यनुसचरन्तित्यादौ कामरूपत्वश्रवणादाकारे नियतत्वं ६ आनंदस्यैश्वर्यादिधर्माणां च

भावितो जातेऽक्षरत्वे तत्रंलीयते ॥ २०१ ॥ अंशो बृहत्तितद्वाग्निजले सैंधैव खिल्यवत् ॥ तदोद्धृत्य कृपां भोधिः सायुज्येनानुभा-
 वयेत् ॥ २०२ ॥ लीलाः सर्वाः सदा देवौ गोपानुदधरद्यथा ॥ (स्कंध १०) ॥ दर्शयामास लोकं स्वंगोपानांतमसः परं ॥
 ॥ २०३ ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं यद्ब्रह्म ज्योतिः सनातनं ॥ यद्विपश्यंति मुनयो गुणापाये समाहिताः ॥ २०४ ॥ ते तु ब्रह्मं हृदं नी-
 तामग्नाः कृष्णेन चोद्धृताः ॥ गोस्वामिभिर्गिरिधरैरूपितारीति रुद्धृतेः ॥ २०५ ॥ उद्धृतौ परमः क्लेशो विरहानलसंभवः ॥ यदा
 देहादिनाशाय समर्थो जायते तदा ॥ २०६ ॥ निजं श्रीमत्कृष्णचंद्रः स्वाधिकारानुसारतः ॥ परमानंदलीलां स्वामनुभावय-
 ति प्रभुः ॥ २०७ ॥ शुद्धाद्वैतविचारार्क इदं श्लोकद्वयं स्थितं ॥ (अ० २ सू० ४४) शांडिल्यसूत्र्यां ॥ संमानबहुमानप्रीतिविरहे-
 तरविचिकित्तामहिमख्यातितदर्थप्राणस्थानतदीयतासर्वतद्भावाप्रातिकूल्यादीनि च स्मरणेभ्यो बाहुल्यात् ॥ विरहो भक्तिसू-
 त्रोक्तस्तथाऽतमं तनुश्रुतेः ॥ २०८ ॥ तापक्लेशौ प्रजायेतांततोऽसह्यौ यदा तदा ॥ क्रमादन्नमयाद्यात्माविशेद्वेहं दिपंचकं ॥ २०९ ॥
 (अ० ४ पा० ४ सू० १) संपद्याविर्भावः स्वेन शब्दात् ॥ इत्यादिना सूत्रकृताऽक्षरसंपत्त्यनंतरं ॥ आविर्भावः परेच्छातः क्री-

१ अक्षरे अंशो जीवः २ लवणशकलवत् यथा सैंधवखिल्य उदके प्रास्त उकमेवानुविलीयेतेत्यादिश्रुतिभ्यः ३ अक्षरात्पृथक्कृत्य ४ सोश्रुते
 सर्वानुकामान्सहेति श्रुत्युक्तेन ५ नित्यक्रीडादिविशिष्टः परः ६ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादिश्रुत्युक्तमक्षर ७ अक्षररूपमगाधस्थान ८ यतो वाच इत्युक्तो
 ऽगणितानंदः ९ अतमं तनूतं तदामो अश्रुत इत्यादि १० देहमन्नमयः प्राणं प्राणमयः मन इन्द्रियाणि च मनोमयः तेन तेषां तत्तदात्मकत्वं जीवोऽक्षरात्मकत्वा-
 द्विज्ञानमयः आनंदमयः परः सहाशितापुरुषोत्तमः स्वतंत्रः

ढाचोक्ताश्रुतौमता ॥ २१० ॥ अस्माल्लोकात्पेत्यलीनोऽक्षरेऽतः पुनरुद्धृतः ॥ तनूचरणरेणूत्थालब्धवाविरहतापितः ॥ २११ ॥
 उपसंक्रम्यान्मयादीनानंदमयंपरं ॥ कामभोगीकामरूपीकामानुभुंक्तेपरेणसः ॥ २१२ ॥ तैत्तिरीयेब्रह्मभृगुवल्लयोः सूत्रे
 पुचस्फुटं ॥ सर्वोपनिषदश्चाहुः शक्तोवक्तुंनमादृशः ॥ २१३ ॥ नातः परतरं किंचिन्नादृत्तिर्नगुणोद्भवः ॥ इदंश्रीवल्लभाचार्य्य
 कृपयैवान्यथानहि ॥ २१४ ॥ दैवोद्धारप्रयत्नात्माभगवद्वदनानलः ॥ तस्याज्ञयाप्रादुरासीद्वस्तुतः कृष्णएवसः ॥ २१५ ॥
 चरित्रचिंतामण्यादौपाद्मादिवचनैर्दृढम् ॥ सर्वाचार्य्यकथापूर्वनिर्णीतंचानुभूयते ॥ २१६ ॥ नमोब्रह्मणेनमोअस्त्वग्रये
 नमःपृथिव्यैनमओषधीभ्यः ॥ नमोवाचेनमोवाचस्पतयेनमोब्रह्मणेबृहतेकरोमि ॥ ब्रुवंतीत्यादयोवेदास्तैस्त्वरूपंसनातन
 म् ॥ इतिश्रुतिरहस्येतत्प्रकाशादिषुनिश्चयः ॥ २१७ ॥ प्रसंगाद्वैष्णवाचाराविविच्यंतेऽत्रकेचन ॥ धारयेत्सर्वदामाला
 मांमंत्रग्रहणादुरोः ॥ २१८ ॥ तुलसीकाष्ठजांकंठेक्षणार्धनत्यजेत्तथा ॥ तन्मार्गशीर्षमाहात्म्येस्कदिप्रावोचदच्युतः ॥
 ॥ २१९ ॥ तुलसीकाष्ठजांमालांकंठस्थांवहतेतुयः ॥ अप्यशौचोऽप्यनाचारोमामेवैतिनसंशयः ॥ २२० ॥ धारयन्ति
 नयेमालांहैतुकाःपापबुद्धयः ॥ नरकान्ननिवर्त्ततेदग्धाःकोपाग्निनामम ॥ २२१ ॥ इत्यधारणतःप्रत्यवायान्नित्यत्वमी
 रितं ॥ मरणावसरेप्येषानत्याज्यामोक्षदायिनी ॥ २२२ ॥ काशीखंडेएकोनविंशाध्याये ॥ हरिनामाक्षरमुखंभाले

१ भगवतः २ कथापूर्वकं ३ अद्यापितन्नामजपादिभ्योयथोक्तफललाभात् ४ आचार्यस्वरूपं ५ गोस्वामिगिरिधरैःकाश्यैःकृतेग्रंथे ६ मं
 त्रग्रहणमारभ्य ७ सदैवकंठेस्थितां अन्यथाकंठेवहतइत्येववदेत् वचनमिदंविष्णुधर्मोत्तरेष्यति

गोपीमृदांकितम् ॥ तुलसीमालिकोरस्कंनस्पृशेयुर्यमोद्भटाः ॥ २२३ ॥ गारुडेमार्कण्डेयः ॥ निवेद्यकेशवेमालांतुलसी
 काष्ठसंभवां ॥ वहंतियेनराभक्त्यातेषां वैनास्तिपातकं ॥ २२४ ॥ तदाप्रीतमनास्तस्मिन्कृष्णोदेवकिनंदनः ॥ तुलसी
 काष्ठसंभूतंशिरोबाहुविभूषणं ॥ २२५ ॥ तुलसीकाष्ठमालांतुप्रेतराजस्यदूतकाः ॥ दृष्ट्वानश्यंतिदूरेणवातोद्धूतंयथारजः
 ॥ २२६ ॥ तुलसीकाष्ठसंभूतेमालेकृष्णजनप्रिये ॥ विभर्मित्वामहंकंठेकुरुमांकृष्णवल्लभम् ॥ २२७ ॥ तुलसीदलजामाला
 निषिद्धाकालपंचके ॥ ह्योरीतेनशिवःपाद्वेविधत्तेतद्धृतिसदा ॥ २२८ ॥ स्नानकालेतुयस्यांगेदृश्यतेतुलसीशुभा ॥ गंगा
 दिसर्वतीर्थेषुस्नातंतेजनसंशयः ॥ २२९ ॥ तुलसीमालिकांधृत्वायोभुंक्तेगिरिनंदिनि ॥ सिक्थेसिक्थेसलभतेवाजपेयफ
 लंशुभं ॥ २३० ॥ बहुनाकिमिहोक्तेनशृणुत्वंवरवर्णिनि ॥ विदुत्सर्गादिकालेपिनत्याज्याकंठमालिका ॥ २३१ ॥ तथा ॥
 यत्कंठेतुलसीनास्तितेनरामूढमानसाः ॥ अन्नंविष्टाजलंमूत्रंपीयूषंरुधिरंभवेत् ॥ २३२ ॥ ततःसर्वेषुकालेषुनत्याज्याकंठ
 मालिका ॥ क्षणाद्धेतद्विहीनोऽपिविष्णुद्रोहीनसंशयः ॥ २३३ ॥ स्कांदे ॥ तुलसीकाष्ठमालांयोधृत्वाभुंक्तेद्विजोत्तमः ॥ सि
 क्थेसिक्थेसलभतेवाजपेयफलंमुने ॥ २३४ ॥ तुलसीकाष्ठमालांयोधृत्वास्नानंसमाचरेत् ॥ पुष्करेचप्रयागेचस्नातंतेन
 गुनीश्वर ॥ २३५ ॥ तत्रैव ॥ यज्ञोपवीतवद्धार्याकंठेतुलसिमालिका ॥ नाशौचंधारणेतस्यायतःसाब्रह्मरूपिणी ॥ २३६ ॥

१ स्नानभोजनमैथुनमलमूत्रविसर्जनकालेषु २ स्वस्मृतौ ३ स्नानभोजनादिकालेष्वपितत्काष्ठमालाधृति ४ आदिपदान्मैथुनमूत्रोत्सर्गादिसंग्रहः

पूजांगं शंखचक्रादिगोपीचंदनमृत्स्नया ॥ कुर्यान्निषेधस्तप्तायाः पूजाशून्ये कचिन्मृदः ॥ २३७ ॥ आचारप्रकाशे ऊर्ध्व
 पुंङ्गुविधौ हलायुधीये ॥ गोपीचंदनमुद्रां च कृत्वा भ्रमति भूतले ॥ सोऽपि देशो भवेत्पूतः किंपुनर्यत्र संस्थितः ॥ २३८ ॥ पादौ ॥
 कृष्णनामाक्षरैर्गात्रिमंकये च्छंदनादिना ॥ सलोकपावनो भूत्वा तस्य लोकमवाप्नुयात् ॥ २३९ ॥ तथा भगवद्वचः ॥ म
 माऽवतारचिन्हानि दृश्यंते यस्य विग्रहे ॥ मर्त्यो मर्त्यो न विज्ञेयः स नूनं मामकीतनुः ॥ २४० ॥ नीलकंठान्हिके च स नत्कुमा
 रः ॥ कृष्णायुधांकिते देहे तोयचंदनमृत्स्नया ॥ प्रयागादिषु तीर्थेषु स गत्वा किं करिष्यति ॥ २४१ ॥ यदा यदा प्रपश्ये
 त देहं शंखादिचिन्हितं ॥ तदा तदा जगत्स्वामी तुष्टो हरति पातकम् ॥ २४२ ॥ पादौ भगवान् ॥ गोपीचंदनमृत्स्नया लिखि
 तं यस्य विग्रहे ॥ शंखचक्रगदापद्मंतस्य देहे भवाम्यहं ॥ २४३ ॥ सौवर्णराजतं ताम्रं कांस्यं मृन्मयमेव वा ॥ चक्रं कृत्वा तु मे
 धावीधारयेत् विचक्षणः ॥ २४४ ॥ उपवीतादिव द्धार्याः शंखचक्रगदादयः ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण वैष्णवस्य विशेषतः ॥
 ॥ २४५ ॥ इत्थं विधीयते मुद्रा मृन्मयी धातुचक्रतः ॥ द्विजानामपि धर्मोऽयमुपवीतातिदेशतः ॥ २४६ ॥ मार्गशीर्षमाहा
 त्म्ये तृतीयाध्याये ॥ चक्रलाञ्छनहीनस्य विप्रस्य विफलं भवेत् ॥ क्रियमाणं च यत्कर्म वैष्णवानां विशेषतः ॥ २४७ ॥ इ
 त्यावश्यकतास्कां देवार्णिता विप्रधर्मता ॥ प्रस्तुत्य मृन्मयी मुद्रां पूजांगत्वं यथोदितं ॥ २४८ ॥ शंखचक्रादिरहितः पूजां य
 स्तु समाचरेत् ॥ निष्फलं पूजनं तस्य हरिश्चापि न तुष्यति ॥ २४९ ॥ यस्तु संतप्तशंखादिलिङ्गांकिततनुर्नरः ॥ स सर्वयातना

भोगीचांडालोजन्मकोटिषु ॥ २५० ॥ इदंबृहन्नारदीयंपृथ्वीचंद्रोदयेस्थितं ॥ अंकनंतप्रमुद्रास्याच्छूद्रतांत्रिकयोश्च
 सा ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंतुभगवत्प्रसादद्रव्यतोमतं ॥ वैष्णवानांचशैवानांद्विजानानित्यमुच्यते ॥ २५१ ॥ मदनपारिजातेच
 ब्राह्मे ॥ यागोदानंतपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणं ॥ जस्मीभवतितत्सर्वमूर्ध्वपुंड्रंविनाकृतं ॥ २५२ ॥ स्कादेमार्गशीर्षमाहा
 त्त्येऽपीदमेववाक्यम् ॥ धर्मप्रवृत्तौस्मृतिसारसमुच्चयेऊर्ध्वपुंड्रविधिप्रक्रम्य ॥ ललाटेतिलकंकृत्वाकुर्युःशैवाश्चवैष्णवाः ॥
 तर्पणंचापिवैश्राद्धमन्यथानिष्फलंभवेत् ॥ २५३ ॥ आचारमयूखेचशौनकः ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंशिवस्यैवंविष्णोःकुर्युश्चवाबु
 धाः ॥ मूर्ध्निमूलेनमंत्रेणशेषंद्वादशनामभिः ॥ २५४ ॥ धर्मप्रवृत्तौस्मृतिसारसमुच्चये ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंद्विजातीनामग्निहोत्रस
 मोविधिः ॥ इत्यावश्यकतासिद्धासर्वथासांतरंतुतत् ॥ २५५ ॥ चतुर्विंशतिमतव्याख्यायामदनपारिजातसंग्रहः ॥ एकां
 तिनोमहाभागाःसर्वभूतहितेरताः ॥ सांतरालंप्रकुर्वन्तिपुंड्रंहरिपदाकृति ॥ २५६ ॥ इत्यादि ॥ पादोऊर्ध्वपुंड्राध्याये ॥ ऊ
 र्वपुंड्रंतुसर्वेषांननिषिद्धंकदाचन ॥ धारयेयुःक्षत्रियाद्याविष्णुभक्ताभवन्तिये ॥ २५७ ॥ इतिसर्वेषुवर्णेषुवैष्णवानांतदी
 रितं ॥ निषिध्यतेशिवेनैवपादोभस्मत्रिपुंड्रकं ॥ २५८ ॥ विप्राणानैवधार्यस्यात्तिर्यक्पुंड्रादिधारणं ॥ नारायणात्परब्र
 ह्मादन्येषामर्चनंनहि ॥ २५९ ॥ ब्राह्मणःकुलजोविद्वान्भस्मधारीभवेद्यदि ॥ वर्जयेत्तादृशंदेविमद्योच्छिष्टंघटंयथा ॥
 ॥ २६० ॥ त्रिपुंड्रंशूद्रकल्पानांशूद्राणांचविधीयते ॥ त्रिपुंड्रधारणाद्विप्रःपतितःस्यान्नसंशयइति ॥ २६१ ॥ त्रिपुंड्र

१ नांकनंविद्यहेवेदपथानमाश्रितइत्यादौ वृषोत्सर्गादौतथाप्रसिद्धेः

विधिः शैवे निषेधः सर्ववैष्णवे ॥ अवैदिकेतु शैवे वा तानि द्वादश नामभिः ॥ २६२ ॥ अत आवश्यकं मालामुद्राव-
 त्तिलकं शुभं ॥ तस्याद्वय उत्तरे खंड एकीकृत्य प्रशंसितम् ॥ २६३ ॥ (अध्याय १०) ये कंठलग्न तुलसीनलिनाक्ष-
 मालाये बाहुमूलपरिशोभितशंखचक्राः ॥ ये वाललाटफलके लसदूर्ध्वपुंड्रास्ते वैष्णवा भुवनमाशुपवित्रयन्ति ॥ २६४ ॥
 त्रयमेकैकवादेन निबंधस्यानुसारतः ॥ पुरुषोत्तमपादैः सप्रमाणौ घट्टढीकृतम् ॥ २६५ ॥ तथा श्रुतिरहस्यादौ मयाप्य-
 न्यत्र वारितः ॥ संशयस्तिलकद्रव्यैरुद्राक्षस्याप्यधारणे ॥ २६६ ॥ आचारैरीदृशैः शुद्धैः श्रौतैः स्मार्तैः पुराणजैः ॥ स-
 दाचाराऽऽगतैः शुद्धैः सेवेतोक्तप्रकारतः ॥ २६७ ॥ लीलास्वादोऽनुभूत्येकवेद्योऽस्य स्यादनुग्रहात् ॥ ब्रह्मादिभिः प्रार्थ-
 मानोऽप्येषामत्यंतदुर्लभः ॥ २६८ ॥ न स्वप्नेऽप्यक्षरजुषां केवलज्ञानिनामयं ॥ मन्वते परमं मोक्षं ब्रह्माहं ज्ञानमेव ते ॥
 २६९ ॥ अहं ब्रह्मेति संसिद्धावक्षरत्वं भविष्यति ॥ न तेऽक्षरात्परं कंचिज्ज्ञानं ति पुरुषोत्तमं ॥ २७० ॥ इत्यात्मलाभसंतु-
 ष्टाः सांत्विका भक्तिवर्जिताः ॥ लीयन्ते तेऽक्षरे ज्ञानघने सर्वे चिदंशकाः ॥ २७१ ॥ नावर्तन्ते पुनर्मग्न्याः सुखे संसुप्तवत्ततः ॥ ददा-
 ति भगवान्प्रायो मुक्तिं भक्तिः सुदुर्लभा ॥ २७२ ॥ भगवान्भजतां मुकुंदो मुक्तिं ददाति कर्हिचित्स्मन भक्तियोगं ॥ अनिच्छतो

१।२ उभयत्र वैषयिकमधिकरणं जात्यभिप्रायादेकवचनं सर्ववैदिकाऽवैदिकाः ३ शिवपूजादिकर्मभेदादिच्छातश्चतिर्यगूर्ध्वपुंड्रयोर्विकल्पः ४ ऊ-
 र्ध्वपुंड्राणि ५ ललाटे केशवं विद्यानारायणमथोदर इत्यादिनोक्तैर्बहुग्रन्थप्रसिद्धैः ६ ग्रन्थांतरेषु इदानीं सत्सिद्धांतमार्तडेप्ययं विषयोऽनेन कविना सम्यङ्नि-
 र्णीतः ७ नतु निर्गुणाः सत्त्वात्संजायते ज्ञानं केवल्यं सात्त्विकं ज्ञानमित्यादिवचोभ्यः ८ जीवाः

गतिमर्णाप्रयुक्ते ॥ भक्तस्य कृष्णसायुज्याद्रसपानं तदस्थवत् ॥ मग्नवज्ज्ञानिनानैतन्तापशांतिर्द्वयोः फलम् ॥ २७३ ॥ इ
 ति श्रीवल्लभाचार्य्यचारुभास्यद्विकासितम् ॥ सिद्धांताब्जं भजध्वं भोदैव भृंगारसार्थिनः ॥ २७४ ॥ बालानां बोधनायेह दि
 क्कात्रं दर्शितं मया ॥ प्राक्तनेषु प्रबंधेषु विस्तरस्तु विलोक्यताम् ॥ २७५ ॥ तदुच्छिष्टोपभोगेन शुद्धबुद्धेर्ममापिये ॥ चंद्रोदया
 दयोऽप्यंथा अनुगृणीत तानपि ॥ २७६ ॥ प्रथमेयत्प्रकरणे प्रोक्तं संक्षिप्य तत्पुनः ॥ प्रपंचितं प्रकरणैश्चतुर्दशभिरुज्ज्वलं ॥
 ॥ २७७ ॥ पीनपैयोधरकांतौ संहृदा वनविलासरुचौ ॥ राधायां श्रीकृष्णोरचय रतिर्दर्पकोपमानपदे ॥ २७८ ॥ नोल्लासिते
 नदीनेकतेऽपि भंगेन वारिजातानां ॥ द्विजैराजशब्दभाजो नमामि सैदिनोदयानि जाचार्यान् ॥ २७९ ॥ श्रीमद्भक्तिसुधा
 धिवर्द्धनविधौ संपूर्णचंद्रायितं दुर्वादोत्कटकुंभिदं भदलनेशार्दूललीलायितं ॥ पादाब्जं भजतामशेषविदुषां मस्तेषु मालायि
 तं यैर्वाचो विसराजयंति रुचिरास्ते विठ्ठलेशप्रभोः ॥ २८० ॥ यः श्रीमद्वज्रवल्गुभाभिधगुरोः स्पृष्टः कृपादृष्टिभिर्बाल्येऽगान्नि

१ जलं पिबतस्तीरस्थस्येव २ रसास्वादनं ३ भक्तज्ञानिनोः संसारतापस्य तदस्थनिमग्नयोर्प्राप्तापस्य च शांतिः ४ रसो भक्तिः पुरुषोत्तमो वा
 पक्षेमरुदः ५ कुचौ मेघाश्च ६ समीचीनं वृंदावनं सतां वृंदस्यावनरक्षणं च ७ भक्तिः ८ रूपादिगर्वरोषप्रणयकलहानां दर्पकस्य कामस्योपमायाश्च ९
 नदीपतौ समुद्रे वस्तुतस्तु दैन्यवाने वोल्लासितो न त्वदीनः १० कमलानां वस्तुतस्त्वर्वाचीनदुर्वादरूपवैरिसमूहानाम् ११ चंद्रो ब्राह्मणश्रेष्ठश्च १२ दिव
 सेय उदयस्तत्सहितानि तिविरोधः वस्तुतस्तु सतां वेदानां इनस्य हरेरुदयः कलौ प्रकाशो येभ्यस्तान् ॥ ॥ आत्रेयगोत्रे जातेन गोपीनाथांगजन्मना ॥
 देवकीनंदनाख्येन गोवर्द्धनगुरोर्मुखात् ॥ अधीत्य तत्कृतं ग्रंथं स्वस्थैव स्मृतये मया ॥ द्रुतं कृतं स्फुटं सूक्ष्मं सरलं टिप्पणं शुभम् ॥ श्रीरस्तु श्रीः शुभम् ॥

वे-चि.

४८

खिलाऽऽगमांश्च निपुणं ताताद्वनश्यामतः ॥ तूर्णवर्णयते बहूनि युगपच्छ्रोत्रिष्टवस्तूनियो नानाकाव्यनिबंधकत्तसमभूद्वोवर्ध
नाख्यः कविः ॥ २८१ ॥ पंचनदान्वयजनुषातेनांधेनापि सत्कपैकदृशा ॥ भू १ दृशि २ दुर्गा ८ शशि १ मितविक्रमवर्षे व्यधायि पं
चदशी ॥ २८२ ॥ योगो वर्द्धनवाक् सुधोदधिभवः सद्वांछितार्थप्रदः स्यांतध्वांतनिवारको गुरुघनश्यामोक्तिशाणोज्ज्वलः ॥
विद्वद्भिः करुणापरैर्हृदि धृतः सोऽयं महीमंडले यावच्चंद्रदिवाकरं विजयतां वेदांतचिंतामणिः ॥ २८३ ॥ इति श्रीमद्वेदव्यासवि
ष्णुस्वामिमतपुंडरीकमंडलमंडनमार्तंडश्रीमद्वल्लभाचार्यचरणान्नचंचरीकचित्तेन मोक्षगुरुस्वमातामहगोस्वामिश्रीब्रजवल्ल
भचरणैकतानेन तैलंगवेल्लुनाटीज्ञातीयतित्तिरिशारखीयापस्तंबबाधूलसगोत्रोद्भवपंचनद्युपनामकघनश्यामभट्टात्मजेन स्व
पितृसकाशालुब्धविद्येन गोवर्द्धनाशुकविना कृते वेदांतचिंतामणौ साधनफलादिविवेकोनाम पंचदशप्रकरणसंपूर्ण ॥ संपूर्ण
पूणश्चायं वेदांतचिंतामणिः ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

प्र० १५

४८

हा ग्रंथ मुंबईत गणपत कृष्णाजी यांच्या छापखान्यांत एंग्लिक्युटरम्
यांच्या हुकमावरून ना० क० दुमाळे यांनी छापिला.

संवत् १९२६ शके १७९२ ज्येष्ठ वद्य ४ जून ता० १८ सन १८७०.

॥ इति वेदांतचिंतामणिः समाप्तः ॥

